

הפועל

כלאצי

זוהי

אם

ה"מחזרים"

סיפורה של חווה לנגר

האשה הנודדת

על-ידי הרבנים

הרבה עיתונאים במדינה כעסו עלינו השבוע. הסיבה לכך לא היתה, הפעם, משום שהקדמנו בפירסום ידיעה או סקופ. הכעס נבע מטעם שונה לגמרי, הנושם אולי אבסורדי במקצת: מפני שהכרחנו אותם לפרסם ידיעה, סביבה נקשר קשר של שתיקה.

הכונה היא לפרשת "הממזרים" — קצין הצנחנים בצה"ל ואחותו, שנמנע מהם להינשא ולבוא בקהל ישראל, מפני שהרבה התעקשו להכריז עליהם כממזרים. הפרשה, המהדהדה שיא נוסף בהשלטת חוקי הכפייה הדתית במדינה, וששימשה כמעט נושא למשבר קואליציוני חדש, לא זכתה אומנם לפירסום ראשוני ובלעדי מעל עמודי העולם הזה. אף-על-פי-כן, היה העולם הזה גורם ישיר לפיצוץ, אחרי שנשמרה בסודיות מוחלטת זה מספר שבועות.

בדיווח על הפרשה ציין השבוע הצהרונן ידיעות אחרונות את הסיבה, שאילצה גם אותו לתת פירסום לידיעה. כתב ידיעות אחרונות (9.3): "הפרשה היתה ידועה לאחרונה לכמה עיתונאים, אך הם התחייבו לשמור אותה בסוד, כדי לאפשר את פיתרונה בלי סערה ציבורית. רק לאחר שנודע, כי שבועון מסויים עומד לפרסם את הפרשה הערב, שוחררו העיתונאים שידעו על כך מהתחייבותם."

"השבועון המסויים" לא פירסם אותו ערב את הפרשה. כיוון שעצם הידיעה, כי הפרשה ידועה לנו ואנו עומדים לפרסמה, היה בה כדי להרתיע את כל מחייבי הסודיות משיקולים של נוחיות קואליציונית, והיא פורסמה בעיתונות ערב הופעת הגליון האחרון של העולם הזה. נמנענו במתכוון — אחרי שידענו מראש על הפירסום הצפוי — לחזור עליה. הסתפקנו בגליון האחרון רק בהוספת אותם פרטים שלא פורסמו: שמות הצעירים שהוכרזו כממזרים, ושם הרב שהחליט להוציאם מקהל ישראל — הרב שלמה קרליץ.

★ כוח מרתיע נגד השחקה

לא עשינו זאת רק כדי להוכיח שאנו יודעים יותר מאחרים. שיקול יסודי הוא שהניע אותנו לכך. נסיון העבר הוכיח, שבמלחמה נגד הכפייה הדתית במדינה, ונגד השלטת חוקי ימיהביניים על דיני האישות של אורחי המדינה, יש חשיבות ראשונה במעלה לפרסונליזציה של המאבק.

שום עויל שנעשה בשם הכפייה הדתית, לא הצליח לעורר את דעת-הקהל בארץ, לגרום לזעזוע כללי ולהביא לשינוי פני הדברים, כל עוד היה מדובר במשהו ערטילאי ומופשט. אולם כרגע שמדובר בעויל שנעשה לבני-אדם חיים, כאשר ידוע לכל אדם בארץ כי המדובר הוא בגורלה של משפחה זו או בעתידו ואושרו של אדם מסויים אחר, נאלץ גם המכבש הקואליציוני להיעצר ולסגת.

כך קרה בפרשת רישום בניו של רבי-סרן בני שליט כיהודים, וכך אירע גם בפרשת גיורה של הלן זיידמן. כאשר עסקו כל כלי התקשורת במדינה בדמויות חיות של בשר ודם, ששמותיהם פורסמו ושתמונותיהם הופיעו בעיתונים, היה למאבקם משקל גדול פי כמה מאשר לוא היה המדובר בבעיה הלכתית, הנוגעת לאנשים שלא ידעו עליהם דבר.

זו הסיבה שמצאנו לנכון לפרסם את שמותיהם של האח והאחות חנוך ומרים לנגר, שנפגעו בפרשת הממזרים. בעקבותנו יאלצו גם העיתונים האחרים לטפל בפרשה בצורה אחרת, אישית יותר, ולא כאילו היא בעיה הנוגעת רק לרבנים ולממשלה.

אין עינינו צרה בעיתונאים האחרים, שהקדימו אותנו בפירסום הפרשה. אנו גאים כי קיומם של העולם הזה, הוא עדיין כוח מרתיע בעל עוצמה, שאינו מאפשר להעלים מעיני הציבור פרשות שאישים בצמרת אינם מעוניינים בפירסומן.

★ חרגיל בהתחמקות

פרשה נוספת, שצמרת המדינה מעונינת להעלימה מדעת הקהל, נוגעת לציבור רחב יותר של אנשים — לכלל אורחי המדינה.

לפני שלושה שבועות (העולם הזה 1747) פירסמנו בהרחבה ידיעה, שהייתה גלים בחוגים המדיניים: שעוד בשנת 1967 התחייבה ממשלת-ישראל (שהייתה באותה תקופה ממשלת ליכוד לאומי) בפני ארצות-הברית, לסגת בגבול המצרי אל הגבולות המנדטוריים, תמורת הסכם שלום. טעננו שהלחץ האמריקאי על ממשלת-ישראל לסגת לגבולות אלה, נובע מאותה החלטה, לה היו שותפים גם שרי גח"ל בממשלה.

לממשלת-ישראל לא נוח כמוכן להודות עתה בקיומה של אותה החלטה. שכן, במרוצת השנים, נסוגה הממשלה מראיתה את השלום כמטרה המקדשת את כל האמצעים, והיא מעדיפה כיום שטחים על פני שלום.

בשבוע שעבר הכחישו הן ראש-הממשלה גולדה מאיר והן מנהיג האופוזיציה הימנית, מנחם בגין, את קיומה של אותה החלטה. אלא שהכחשות אלה אין בכוחן לשנות את העובדות, גם לא לשכנענו להרפות מהפרשה. באמצעות נציגינו בכנסת אילצנו השבוע את שר-החוץ אבא אבן, להתייחס אליה ישירות.

במיטב כישרונו הדיפלומטי ניסה אבן להתחמק מתשובה ישירה. על שאילתה, בה התבקש שר-החוץ על ידי אורי אבנרי לאשר את הידיעה שפורסמה בעולם הזה, השיב אבן: "אני סבור שאין השאלה ספיה לשאילתה קודמת, אך אם חברי-הכנסת הנכבד ירשום את שאילתתם, אנסח תשובה עליה."

כעבור שלושה ימים התבקש אבן על-ידי אבנרי לענות: "האם מצויה בידי ארצות-הברית, או נמסרה לממשלת ארצות-הברית הודעה או הצהרה של ממשלת ישראל, או שר כלשהו מטעמה, בתאריך כלשהוא, שבגבול המצרי או בגבול אחר כלשהוא, מוכנה ישראל לנסיגה? אם כן — מה תוכן ההודעה או ההצהרה — כיצד נמסרה, על ידי מי ומטעם מי?"

אבן השיב על שאילתה זו בתרגיל קלאסי של התחמקות: "ב-1967 לא הודיעה ממשלת-ישראל לממשלת ארצות-הברית כי, ישראל מוכנה לחזור לגבול הבינלאומי. ביוני 1967 נמסרו לממשלת ארצות-הברית בעל-פה, במישור הדיפלומטי, כמה רעיונות שגובשו בממשלה על תנאי שלום לפי המצב והמאזן שהיו קיימים אז. אך הניסוח לא היה כזה המופיע בשאילתה..."

אבנרי ניצל את זכותו לשאילתה נוספת ושאל: "אני מבין שכבוד השר אמר מה ישראל לא מסרה ביוני 1967. האם יש בידי השר לומר לנו מה היא כן אמרה באותן "שיחות" עם ממשלת ארצות-הברית על דעת ממשלת הליכוד-הלאומי?" על כך השיב אבן: "צמצמתי את תשובתי לשאלה, האם הניסוח אשר בשאילתה משקף את הניסוח שהגישה ישראל בשיחותיה עם ארצות-הברית, ויעל זה אמרתי שהניסוח איננו ניסוח הדברים שהודיעה ישראל ב-1967. אם השאלה היא, האם אני מוכן להשמיע באוני הכנסת החלטות ממשלה סודיות מ-1967 כלשונן? — תשובתי היא שאינני רואה לעשות את הדבר הזה."

לא היה זה סוף פסוק. באותו יום היפנה אבנרי את תשומת-ליבה של הכנסת לתרגיל ההתחמקות של אבן. אמר אבנרי: "אני מפנה את תשומת-ליב הכנסת ל-עובדה, ששר-החוץ, הבוקר, בתשובה לשאילתה שלי, סרב — למרות בקשתי המפורשת — לומר מה הודיעה ממשלת ישראל ביוני 1967 לאמריקאים, על דעת כל שרי הליכוד-הלאומי, והשר בגין בכללם."

על פי ההגיון היהודי העתיק: "שתיקה כ- הודאה" — פירוש הדבר שהשר אבן מאשר למעשה את טענתו שממשלת הליכוד-הלאומי אכן מסרה לאמריקאים, כי תמורת שלום נחזור בדרום לגבול הבינלאומי."

הגמישונים של
Merci
מתאימים יותר!

אבסורד

רבים היום נמנים על אלו שאינם מוצאים כל טעם בחיים. איך-שהוא הם אבדו את הכוח ועכשיו הם טועים בדרכים, בלי לדעת לאן עליהם ללכת ומשום-מה הם חייבים ללכת דווקא לשם, ולא למקום אחר. רבים אפילו אומרים שאין "למה ומדוע" לחיים; "סתם, צריך לחיות", הם אומרים בסבר פנים רציני, כאילו גילו את אמריקה.

אחרים שואלים את אותה השאלה באופן אחר: "מי אני? מאין באתי ולאן אני הולך?" זוהי השאלה של אינגמר ברגמן בסרטיו האחרונים, של יונסקו ב"הכסאות", של בקט ב"מחכים לגודו" ו"בסוף המשחק". אני מכיר בחורה צעירה שיש לה הרבה מוטובים-שלהחיים: יופי, חבר נאה ומוכשר האוהב אותה מאד, עבודה נעימה ומכניסה, ארון בגדים מלא, רגשות ספונטניים לחיים; אבל אין לה, בעצם, דבר; היא כלי ריק משום שאיננה יודעת, לפי דבריה היא, "עבור מה אני חיה".

ייתכן וזה ייראה מוזר, אבל יש בהודאתה זו של הבחורה הנהדרת הזו הרבה יותר עומק מאותה "הנאת-חיים" שטחית שרבים מתכסים בה מפני המציאות האמיתית. הם יוצרים מסכיבה אשליה, עולם של שקרים, ואיך-שהוא מצליחים להמנע מלראות בהכרתם את הכשלון העצום שדבר זה מבטא. אנשים אלו בעצם עוד לא טעמו את החיים.

את הפתרון לשאלות אלו — לאלו שיש בהם האומץ לדרוש ולחפש אותם — ניתן למצוא. אני אומר זאת לא רק כקביעה תיאורטית, ולא רק משום שגוברים אומרים שהם מצאו את הפתרון — ואפילו לא רק משום שאני מצאתי, אלא משום שהאלוהים, הקיים — באמת אמר זאת.

מי אני? — בריאת אלוהים שנבראה לחיות ולהיות בצלם אלוהים. אדם שנקרא שלא להכנע לתאחת החייתיות השפלות, לאנוכיות ולקטנוניות. אדם שנקרא לטעום ולכבוש את כל החיים כולם.

מאין באתי? — מאלוהים, הוא מקור חיי ומקור התכלית לחיי.

לאן אני הולך? — זה כבר תלוי בי, כרגע רוב בני-אדם, אפילו הדתיים שבהם, הולכים כנגד פני אלוהים, ורצונו. אבל יש אפשרות לשוב, לחזול מלהחטיא את המטרה בחטאיותנו, ולחיות.

בית יעקב, לכו ונלכה באור ה'.

מכתבים ייעוץ
ת.ד. 2234, רמת-גן

ירובוע

מלכת הכביש

נבחר

לייצג את ישראל
בפסטיבל קאן
1971

הצגות הבכורה העולמיות!

תל-אביב, קולנוע "הוד"

3 הצגות ביום: 9.30, 7.15, 4.30

קרית מלאכי, "הוד"

הצגות בכורה
מוצ"ש, 20.3, 7.00-9.00
יום ג', 23.3, הצגה חגיגית
בנוכחות יוצר הסרט

חיפה, "אורה"

החל ממוצ"ש, 27.3

תל-אביב, "הוד"

יום ה', 18.3, בשעה 20.00
הצגת גאלה לטובת מכבי
בנוכחות יוצר הסרט

נתניה, "שרון"

החל ממוצ"ש, 27.3

באר-שבע, "חן"

החל ממוצ"ש, 27.3

י-שלים, "רון"

חל ממוצ"ש, 20.3

פרסום בלקין

מגעי איחוד

בין ל"ע וע"מ

בשבוע שעבר התקיימה באחד מבתי-הקפה בתל-אביב פגישה בין אחד מראשי ל"ע לבין ח"כ ע"מ מאיר אביר זוהר.

מטרת הפגישה: גישושים לקראת איחוד בין שתי המפלגות.

הגישושים לאיחוד באו ביוזמת ל"ע, החוששת משינוי שיטת הבחירות ומהעלאת אחוז החסימה.

תביעה נגד

המטכ"ל היווני

תביעה משפטית ראשונה מסוגה נגד המטכ"ל היווני תוגש, כנראה, עלידי העיתונאי הישראלי דויד רייך, מחבר הספר מחרמון עד סואץ, הן במלחמת ששת-הימים.

הספר, שיצא לאור בהוצאת "מסדה", תורגם ליוונית ללא רשותו של המחבר וי הפך לספר-חובה בקרב קציני הצבא היווני.

נציבות שירות המדינה

נגד דרגה חדשה במשטרה

עובדים מינהליים מונעים ביצוע החלטת שר-המשטרה שלמה הילל לשבץ דרגה נוספת בסולם הדרגות של המשטרה. הדרגה המוצעת: תת-ניצב.

התכבר כי נציבות שירות המדינה אינה

מישלחת אמריקאית

לפיתרון בעיית הפליטים

עוד נידבק בחומת יומות-השלום:

בארץ שוזה משלחת אמריקאית רמת-דרג, מטעם מוסד פרטי כביכול, לבדיקת ההצעות השונות לפיתרון בעיית הפליטים.

משרד-החוץ מנע

הזכרת אלוהים

בהחלטת ועידת בריסל

הוגי היהדות הדתית, בעיקר בארצות-הברית, נזמים שלא לשתף פעולה במסגרת

שייה, לקנות ולשווק את הבשר.

הבשר האירלנדי נחשב באירופה לבשר הטוב והיקר ביותר. למרות שאחוז השומן (12%) גבוה בבשר זה, הוא עולה בטיבו על הבשר הדרום-אמריקאי המיובא לי-ארץ בכמויות גדולות (40,000 טון בשנה).

מזכיר מועצת פועלי

דימונה לא יודח

הדחת מזכיר מועצת פועלי דימונה, יהודה יפת, מ"תפקידו" עלידי כניף מפלגת העבודה בדימונה, אינה סוף פסק.

תחילה הודיע יפת כי "המפלגה אומנם יכולה להדיחני משורותיה, אך לא מתפקדי."

עתה מתברר כי 12 מתוך 17 חברי המוע"צ צה תומכים בהישארות יפת בתפקידו. כל 12 אינם חברי מפלגת העבודה.

בובי פיישר

לא יבוא

התחרות הבינלאומית שתיערך בחודש יוני בנתניה, עשויה לקבל, בפעם הראשונה בתולדות השחמט הישראלי, את הסיווג הגבוה ביותר של פיד"א (האירגון הבינלאומי של השחמט בעולם): A1.

סיווג זה יוענק בתנאי מפורש, לפיו ישתתפו בתחרות שמונה רבי-אמנים בינלאומיים. עד כה הובטחה השתתפות

ארה"ב תציע לישראל ברית-צבאית רשמית

לגבי ערובות מטעם ארבע המעצמות. בדיוניהן בניו-יורק. משרד-החוץ האמריקאי מקווה לעיף את ישראל בעניין ערובות ארבע המעצמות. שאינו פופולרי בישראל — ולש-לוף ברגע המכריע את הקלף שלו. שיתקבל אז על-ידי דעת-הקהל בישראל כהצלה. כזכור, כבר הציע הסנטור ויליאם פולברייט, יו"ר ועדת-החוץ של הסניאט, הצעה זו לפני חצי שנה. ביוזמת משרד-החוץ האמריקאי אז לא עוררה ההצעה תשומת-לב רבה. אך בעתיד היא עשויה להכריע את כפות-המאזניים בישראל.

הקלף המכריע, שבו מקווה ממשלת ניקסון לשכנע ברגע הנכון את ממשלת גולדה, ואת דעת-הקהל בישראל, לקבל את תוכנית רוג'רס: ברית צבאית רשמית בין ארצות-הברית וישראל, שבה תקבל ושינגטון על עצמה רשמית את ההגנה על גבולות ישראל, ואת הושטת כל העזרה הצבאית הדרושה לצמיתות. זהו הרקע לתימרון אמריקאי כפול ומשונה: הודעות חוז-רות ונישנות שהיא בעד "ערובות משלימות" להסדר-השלום שיושג בין ישראל ומצריים, ובו-זמנית הסחבת האמריקאית

הם של חמישה: ארתור פומאר, מספרד, מאטה דמיאנו-ביץ מיוגוסלביה, לובומיר קאבאלק, צ'כוגולה החי ב-ארצות-הברית, אברהם דניאל ינובסקי מקנדה, וולטר בראון, אוסטרלי החי בארצות-הברית, שהוא גם ה-מועמד העיקרי למקום הראשון.

את ישראל ייצגו באירוע גדול זה כל חברי הנבחרת האולימפית, האמנים הבינלאומיים שמעון כגן, ריאיר קריידמן, והאמנים מלכיאל פרץ, עוזי גלר, ישראל גלפר ויעקב בליימן.

עתה נעשים מצד האיגוד הישראלי מאמצים מוגברים להשיג את הרשמתם של רבי-אמנים נוספים, כמו הדני בנט לארסן, היוגוסלבים ברונו פארמו ודראגולוב ציריץ והאמריקאים שמואל רשבסקי ופאל בנקו.

ילד הפלא מארצות-הברית, בובי פיישר, שכבר זכה לפני שלוש שנים בנתניה, לא יבוא. הסיבה: דרישה לתשלום ארבעת אל-פים דולאר כשכר עזב השתתפותו.

מתלהבת מביצוע התוכנית בגלל החשש שהדבר עלול לגרום לזעזועים בסולם הדרגות הממשלתי.

פנתרים שחורים

בתל-אביב?

המתחות שצפה ועלתה בשבועיים האחרונים בשכונת התקווה, עלולה להביא להתארגנות פנתרים שחורים נוסח תל-אביב.

כמה מפעילי "מוצפן" גילו לאחרונה פעילות בין צעירי השכונה ואף רמזו לאותם צעירים כי כדאי להם להתארגן ולהביע סולידאריות עם הפנתרים הירושלמיים.

בשר אירלנדי

בשווקי הארץ

בעיקבות מערכת לחצים שיופעלו על סיוטנאי הבשר, תחל תוך שבוע אספקת הבשר האירלנדי בשווקי הארץ.

הסיוטנאים, אשר החרימו עד כה את הבשר האירלנדי המיובא (10,000 טון), יאלצו בלחץ קהל הצרכנים וגורמים ממי-שלתיים הקשורים במשרד המסחר והתע-

האירגונים היהודיים שם למען יהודי ברית-המועצות. בין אלה נמצאים גם כמה מראשי המורחי בארצות-הברית.

חונים אלה ממורמים על כך שבהחלטת ועידת בריסל, בה נטלו חלק, נדחתה הצעתם לכלול בהחלטת הוועידה את המילים "בעזרת השם". לדבריהם, היה זה נציג משרד-החוץ הישראלי שתבע את אי-הזכרת שם אלוהים בהחלטה, מתוך טענה שנוסח כזה ייחזה עלידי האיר-גונים השמאלניים והליברליים בעולם, המוכנים לשתף פעולה במאבק למען יהודי ברית-המועצות.

מתח בטלויזיה בין

מנהלי המחלקות

העברית והערבית

היחסים בין מנהלי המחלקות העברית והערבית בטל-ויזיה הוחמרו לאחרונה, אחרי שהאחראים למחלקה הערבית טוענים כי אנשי המחלקה העברית מנסים להכ-שיל את שידוריהם.

לטענתם, צרה עינם של אנשי המחלקה העברית בכך ששידורי החדשות בערבית מקדימים לא אחת את השידורים בעברית ומחויבים להם מעין תחרות. לאחרונה אירעו מיקרים שאנשי המחלקה העברית הסתירו במתכוון סרטי חדשות שהגיעו אליהם, עלי-מנת שלא ישודרו כשעה הערבית.

ליגת הכדורגל לנשים

מתחילה לשחק

מישחק ראשון במסגרת ליגת הכדורגל לנשים, ייערך ביום השישי הקרוב, בנס-ציונה.

המשחק ייערך בין קבוצת הכדורגל מי-ל"ן (מועדון ישראלי של ליגת נשים) לבין קבוצת הכנות של נס-ציונה.

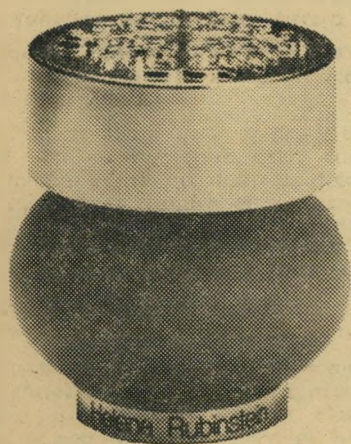
משחק זה יהיה הכנה למשחק הכדורגל הבין-ארצי בין מיל"ן לנבחרת הנשים של אוסטרליה, שיערך בארץ בעוד מספר שבועות.

עמום, שקוף, קליל כאויר

Illumination Souffle Foundation ראשון ובלעדי-אכור פנים מטבח המכיל פרונוטרה

מטבח ומעניק לעורך את הלחות החיונית הדרושה
לו ומאפר את פניך להפליא. סופלה פאונדיישן
הוא תכשיר חדש בשורת
תכשירי אילומיניישן
של הלנה רובינשטיין.
נסי ותראי יפה שבעתיים.

קל יותר מאויר, רך יותר מקטיפה, חלק יותר מכל
איפור אשר העלית אי פעם על פניך —
אילומיניישן סופלה פאונדיישן — איפור פנים חדש
המעניק לפניך את המראה הזוהר הקטיפתי
אותו חשבת בגדר משימה בלתי אפשרית.
אילומיניישן סופלה פאונדיישן המכיל פרונוטרה

Illumination Souffle Foundation Helena Rubinstein

יעוץ קוסמטי ניתן חינם במרכז ההדרכה של הלנה רובינשטיין, שדרות קק"ל 94, תל-אביב, בימים ב' וד' בין השעות 3.30—6.00 אחה"צ.
וכן ניתן לקבל יעוץ טלפוני בכל יום שלישי בשבוע בין השעות 6—3 אחה"צ. חייגי 03)231641, שרות יופי-פון של הלנה רובינשטיין לרשותך.

מכתבים

תענוגות

של קוראים

מזה כמה שבועות חידש העולם הזה ממש את נעוריו. יש גילויים, יש התקפות, יש השמחות. תענוג לקרוא.

חיים בראלי, תל-אביב

● ותענוג לקבל מיכתבים כאלה.

השבוע

בדידות וזיכרון

אני כולי נרעשת מתוכנית פורים בטלויזיה (סל-פור) שראיתי זה עתה. אוסף כזה של שטויות, חוסר-הומור ורמה דבילית לא ראיתי מזמן. אני אוהבת את אריק לביא, אבל הוא לא צריך להנחות תוכנית בדרנית. זה פשוט לא בשבילו. גם שושק, שאני גם כן אוהבת, היתה ממש מביכה כששרה לילדות. הופיעו שלושה מוקיונים, שהשיגו את הבלתי-אפשרי: אקט של מוקיונים שאינו מצחיק אפילו רגע אחד.

הבדיחה על הבעל, היוצא-למילאים והלוחץ את יד מאהב אשתו, היתה זקנה כי אשר נולדה מדינת-ישראל. ההאריאציות על נושא "שולה" מעפולה היו גרועות (מלבד בלחץ מירח).

הבדיחה הטובה היחידה היתה על העולם הזה, וגם היא לא פותחה.

לפני כן, בתוכנית מבט, ניסו לראיין קופים בגן-החיות — וגם זה הודהים כי חוסר-ההומור שלו.

אסתר גרשוני, רמת-גן

מי היה הגאון שהציע לסלויזיה לשדר את אורפיאו נגרו בשחור-לבן? כל ערך הסרט הוא בצבעוניות המופלאה. בלי זה, נראה כמו סרט מיצרי דרגה ג'.

דב זילברמן, ירושלים

● החל מהשבוע, נשמח לארח במדור זה ביקורות הקוראים על תוכניות הטלויזיה. זה הקוראים שאיכפת להם מוזמנים להשתתף.

עם וכו'

תנאים

הבדיחה הטובה ביותר של השבוע שעבר, אפשר לזקוף ללא ספק לזכותו של אבא אבן.

באחת ההצהרות שלו, לאחר שאנחנו אר אל-סאדאת העיד מיד אותו ואת חביו לממשלה בי-מצב מביך, אמר השר בערך כך:

אחד התנאים לשיתות שלום היא שהם יהיו ללא תנאים מוקדמים וי-בתנאים שהערבים יצהירו כי הם אכן רוצים בשלום עם ישראל.

אכן, ללא תנאים מוקדמים. יעקב טימברג, תל-אביב

הנשיא

והרבי

לפני נסיעתו של הנשיא לארצות-הברית, הופיעה ידיעה בעיתונים כי "הנשיא יתווך בין הרבי מלובביץ' למפד"ל."

איני חושב שיאה לכבוד המדינה שהנשיא מייצג, שהוא ישמש מתווך בין מפלגה פוליטית ואדם זר. הדבר אף עלול לגרום להתערבות פעילה של הנשיא בעניינים פוליטיים, ולהפעלת לחץ על ידי ממשלה ישראלית לפי הוראת גורם זר.

אך יותר חשוב הוא לאורחי המדינה שידעו מה הם השקפותיו של אותו רבי מלובביץ'. לכן אני מצרף קטע מספר ליקוטי שיחות שפינסמו חסידיו של הרבי בארץ: השוני שבין איש ישראל לבין בן-נוח הוא בהתאם לביטוי הנוהג: "להבדיל". כלומר, אין שוני מודרך, כשאינו ישר אל נמצא בדרגה נעלית יותר, אלא שיש כאן עניין של "להבדיל", והם שני סוגים שונים לגמרי. דבר זה אמור לגבי הגוף: גופו של איש ישראל הוא מסוג אחר לגמרי (המשך בעמוד 8)

CHECKER

צ'ק'ר המכונית האמריקאית המתוכננת ובנויה במיוחד למונית של 8 נוסעים.

צ'ק'ר מצוידת במנוע החזק והאמין 'פוקינס' דיזל 88 כ"ס, מדגם מיראז'.

לצ'ק'ר דלתות רחבות-מאפשרות כניסה ויציאה בקלות וללא מאמץ.

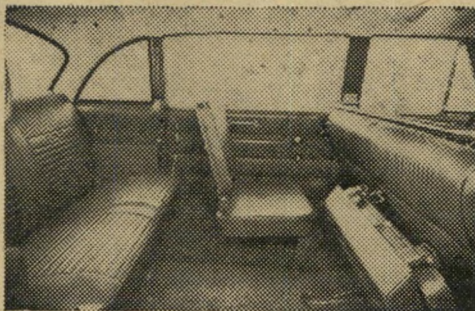
לצ'ק'ר ריצפה שטוחה, כורסאות נוחות, לישיבה מרווחת לכל 7 הנוסעים והנהג.

צ'ק'ר המכונית שהוכיחה את עצמה בקו תא-ירושלים ובמשימות קשות.

צ'ק'ר רבים כבר עברו את חצי מיליון הק"מ.

בני משה קרסו

תל-אביב: דרך דיב"ל 26 טל 33241
ירושלים: דרך מ.ה.ס 4 טל 22191

הפתרון לנשירת שיער

רבים נתקפים היסטריה וחרדה בראותם את נבואת ראשם המשתקפת מתוך ראי, שיער ראשם דליל ומתגלים בו סימני קרחת בשלבים שונים.

בעקבות תופעות אלה, פונים האנשים למומחים, משתמשים בכל מיני תכשירים הנימצאים בשוק, אשר ברוב המקרים אינם עוזרים כלל ולפעמים אף מזיקים לשיער ובחוסר ברירה נאלצים הם למצוא נחמה בפאה נוכרית.

לאותם אנשים אשר נואשו מן הרעיון לראות את ראשם שופע שיער, כבימי נעוריהם, או אלה החוושים לאבד את שיער ראשם, ברצוני להמליץ על תכשיר הפלא Jochim's Hormone. תכשיר זה, פרי יצירתם של מדענים הולנדיים, חולל מהפכה בטפול בהתקרחות ושיער נושר קצר הצלחה עצומה בעולם הרחב, וממשיך לעורר תגובות נלהבות.

תכשיר זה הוכיח את יעילותו בישראל ואף התגלה כבעל סגולות להפסקת הנשירה באופן מהיר וזקא בישראל, מאחר שהתברר שתנאי מזג האוויר בארץ משמשים כקטליזטור (מחיש פעולה).

כידוע התקרחות עלולה להיגרם כתוצאה ממחלות עור הגולגולת (בעיקר ע"י קשקשים, אשר בכמות מסוימת הורסים את השיער). בשלב בו נפגע השיער בלבד, ולא שורשיו, ניתנת ההתקרחות לריפוי.

אבדן שיער עלול להיגרם גם על ידי מחלות הגורמות להחלשה כללית של הגוף (טיפוס, דלקת-ריאות, דיונטריה) וגם במקרה זה הפסקת הנשירה היא אפשרית מאחר שבכל המקרים נובעים גורמי ההתקרחות משיער שמן (הפרשות יתר, כאמור) קשקשים ואספקת דם בלתי מספקת — הרי שהטיפול הנכון חייב להיות מבוסס בהכרח על חומר הורמונלי אשר בנוסף לגירוי הצמיחה והזנת השיער, מטרה גם את עור הגולגולת וסותר את השפעת ההפרשות המזיקות.

תכשיר זה נותן תוצאות מדהימות כבר לאחר 3 חודשי טיפול והינו יעיל לנשים, גברים ולידים. ניתן להשיגו בכל בתי המרקחת והפרופמוריות. בדבר פרטים נוספים וקבלת פרוספקטים הנכם מתקשרים לפנות לתד. 2481, תל-אביב.

(במרכז, בבגד רשת) במסיבת פורים בסינמון המינימום, בה נערכה תחרות בין הנשים — על הרגל השרירית; ובין הגברים על הרגל היפה.

פרדריקה סגל

כל לעשות זאת תמורת תשלום של שתי ל"י בלבד. נא לפנות למארח בטרם יהיה מאוחר מדי! ביציאה מהבית היי תה הודעה חשובה שנייה: «עצור! האם שכחת כאן את אשתך? לטובתך — חזור וקח אותה עימך! נשותיהם של אחרים יוחזרו לבעליהן!»

את קיום המסיבה אצל אריה אבנרי ניצל סוכן האלקי טרוניקה ידידיה סולר, שתרם את חלקו למסיבה בהשתתפות מערכת סטריאופונית תוצרת ביתי-החרושת אקא, שהוא נציגו בארץ. ידידיה מילא את קירות הבית בשלטי פרסומת של אקא.

תערוכת ציורים מיוחדת במינה נעלה לפני כמה שבועות בירושלים. היתה זו תערוכתו של הצייר דויד רביק, שהנושא היחיד אותו הוא מעלה על הדב, היא ירושלים. רביק, שנפצע בקרבות מלחמת השחרור על ירושלים, אושפז למעלה משנה בבתי-חולים, החל לצייר רק אחרי פציעתו. הוא השתלם בחו"ל בציור ובתערוכות שפתח בבית האמנים בירושלים, הציג רק תמונה אחת — באורך של 12 מטר, על נושא ירושלים. לצד התמונה הציב מסגרות בגדלים שונים. בסוף התערוכה התברר כי התמונה כולה נמכרה. אבל בניגוד לתערוכות אחרות, לא נמכרה התמונה לאיש אחד, אלא לכמה הקונים בחרו את החלק שמצאו חן בעיניהם בתמונה. לפי גודל המסגרת שבחרו, ובסוף הי תערוכה חתך רביק את התמונה הכללית לפי הזמנת הקונים — כך שכל קונה קיבל חלק אחר של ירושלים.

כשמוכתר כפר-האמנים עיני-הוד, איצ'ה ממבוש, ביקר לאחרונה בארצות-הברית, הציגו לו מארחיו לרדת ולרדת את הרכבת התחתית של ניו-יורק. איצ'ה סירב, והשיב: «אני מתחת לאדמה לא יורד מרצוני הטוב. לשם רק יובילו אותי».

לבנו רועי, יום-הולדתה ה-26 (בערך) של זיוה, רעייתו כתב שורות אלה, ויום השנה השני (כמעט) של נשואי ה"ח"מ" ביו שאר הפריטים או תם נתבקשו המוזמנים להביא: «בלל היעדר רהיטים בבית — מתבקשים האורחים המעונים ייגישו לשבת או לשכב, להביא עימם את הרהיטים המתאימים. וכן משקאות, כל אחד לפי הכנסתו». אריה הבטיח סודיות מוחלטת כלפי מסיבה-הכנסה. לגברים שבין האורחים ציפתה בכניסה לבית הודעה חשובה: «אם הינך חפץ לבטח את אשתך או את בת זוגתך לנשף זה, במסגרת ביטוח צד שני, נגד בגידה, ניאוף, אונס, התמסרות, מיזמון, וכיו"ב, תר

חני פרי מלכת המים 1970, זכתה במקום הראשון בתחרות איפור חיתולית שאורגנה על-ידי חברת «הלנה רובינשטיין». בתחרות השתתפו שש מתחרות שהתאפרו לפני קהל. חני ציירה על פניה את סיפור ג'ה-העדן: נחש ותופח.

שכל חיי רציתי לדרוך על הד"ר שא ולא היה לי אומץ-לב לעשות זאת», גילה סלע.

מה הקשר בין נשיא ארצות-הברית ריצ'ארד ניקסון לבין בעלת גלריה לים בתל-אביב עמליה ארבל? ד"ר צ'ייס כמובן. הדוקטור, שהוא הרופא הפרטי של הנשיא ניקסון, הגיע לארץ לבקר בחברת אשתו רות. בשבוע שעבר נכנס הזוג לגלריה לים בה מוצגת תערוכתו של הצייר ג'יל פרחים. בין שאר התמונות, מוצגת בתערוכה סדרת תמונות על נושא המולות. רות צייס, שהיא בת מזל קשת, ביקשה לרכוש את התמונה שהנושא שלה הוא מול קשת. אבל או התברר לה כי גם עמליה היא בת קשת והיא עצמה מעוניינת לרכוש אותה. אך עמליה גילתה רוח אבירית וזיתרה על התמונה לטובת אשת רופא נשיא ארצות-הברית.

איך חולקה

ירושלים?

עורך-הדף ורואה החשבון יחזקאל סלומון, סגן

באחד מימי השבוע-התמלא יציע-המכובדים של הכנסת בקבוצה גדולה של נשים בגיל העמידה, שקיבלו על עצמן לראות תיירים. הדבר עורר את מורת-רוחו של ח"כ מרדכי פורקיס, שרשן מדוע אין שורחים לכנסת נשים יותר צעירות. העיר לו שכנו, סגן יו"ר הכנסת יצחק נבון: «תגיש על זה הצעה לסדר-היום, ואני אמליץ להעניק לה דחיפות».

בעייה חשובה הגיעה ה'שבוע על פיתרון המוסמך. שר-האוצר פינחס ספיר ישב במינון הכנסת, כאשר ניגשה אליו העיתונאית זיוה רייב ושיטתה לפניו בעייה פיסקאלית. מסתבר כי זיוה התעקבה עם העורך שלה, דוב יודקובסקי, בקשר עם פליטון שכחבה על החברה המתירנית. בו מתגאה צעירה ביחסים עם פרי, כי מישחקים בשלישייה וברבי-עייה, וכיוצא באלה. יודקובסקי התערב על מאה ל"י ש' שידורי ישראל לא יסדרו פיליטון זה, והפסיד בהתערבות. כנאה לגיטלמן, הורה לשלם את סכום ההתערבות, אך העיר תוך ניכח ממנו מסיבה-הכנסה. שא' לה זיוה את שר-האוצר: האם מיעד מסיבה-הכנסה על התערבות? פסק השר, בו במקום: לא.

ישיהו ("ש"ש") קולר (מימין), הבמאי-מפיק-שחקן הישראלי, נפגש בסניטרופה עם הקומיקאי הצרפתי הנודע לואי דה-פינס (משמאל). במרכז: במאי סרטו האחרון של דה-פינס, ז'אן ז'ירו. שסיפר לקולר כי הוא עומד לבוא בקרוב לישראל.

הנשיא העולמי של הפדרציה העולמית של צעירים ליברלים ורדיקלים, ואחד הצעירים הבולטים של החטיבה הליברלית בישראל, ניצב השבוע בפני קריסה מעניינת. בהקשר לידיעות שפורסמו לאחרונה, לפיהן עשוי הוא לקבל מקום ריאלי ברשימת המועמדים לכנסת השמינית, תקף אותו חבר: «בשביל מה אחד כמוך צריך לרוץ לכנסת? כבוד — אתה עוד לא צירי. אתה עוד צעיר בשביל דברים כאלה. קשרים ועסקים — יש לך מספיק גם היום. פעילות ציבורית — גם מזה יש לך די כבר היום. אז בשביל מה? בשביל שאוכל להגיד כי ניסיתי מכל דבר, והחלטתי שאס' קוט טובה יותר, טעימה יותר».

העיתונאי-סופר אריה אבנרי ניצל את פורים כדי להרוג כמה ציפורים במכה אחת. למסיבה שערך בביתו החדש והריק מרהיטים שברמת אפעל, המין כ-300 ידידים, ח"כים, עיתונאים, דיפלומטים, פירסומאים, עורכי-דף, נערוז' וזהר ושאר ירקות שמהם באו קרוב ל-500. בהזמנה ששלח, ציין אריה כי המסיבה נערכה לכבוד «מלאת שנה (בדיק)

באותו יום הפריך ספיר סופית אגדה המתהלכת עליו מזה זמן רב. לפי אגדה זו, ביקר ספיר אצל הבארון אד' מונד וה'רודטשי'לד. בשעת הסעודה הוגש לו היין הטוב ביותר בעולם, לאפיס, תוצרת משפחת רוטשילד. כמקובל, מו' גו כמה טיפות לכוסו של ספיר, כדי שיטעם תחילה. ספיר לקח, כביכול, בקבוק סודה, והכין לעצמו שפירי. קבע ספיר החלטתי: לא היו דברים מעולם.

ח"כ מנחם בגין ישב במלון המלך דוד, כשניגש אליו תייר זר, ואמר: «אתה דומה למר בגין!» השיב בגין בשל' וותינפשו: «כן, יש רבים הטור עינים כך».

בראיון עם רפאל כשן, סיפר השבוע שר-התיירות משה קול על בעיות משרדו: «כשאין תיירים, בוכים בעלי בתי-מלון, מסעדות ומורי ניות. כשיש תיירים — בוכים התיירים».

בעיקבות הפירסום על ה'פנתרים השחורים, הודיע השבוע הפירסומאי אורי סלע כי רצה להתחפש בפורים לפנתר שחור ירושלמי. מה פתאום? «משום

מכתבים

(המשך מעמוד 6)

רי משל בני האומות, וכפי שהגמרא אומרת במסכת שבת שמאחר שהם אוכלים ושותים וכי' — גם הם כן. אמנם האדמו"ר הזקן מסביר (בתניא 50) ש"ובנו בחרת" מכון לגוף דוקא משום שבחירה ישנה בין דברים דומים והגוף "נדמה בחומריותו לגופי אומות העולם" — אך פירוש הדבר שרק בחומריותו, בחיצוניות ובגלוי הוא נדמה כן, אבל בפנימיות קיים הבדל עד שהם נחשבים לשני סוגים שונים לגמרי, כמוסבר, וכפי שהגמרא אומרת במסכת שבת שיש הבדל בהלכה ביחס לגוף אומות העולם: "דחביל גופיה" וכי'.

כל זה לגבי הגוף. כל שכן — לגבי ה'

שחק

נשמה, שהם בבחינת הפכים, כיוון שנפש אומות העולם מקורה בשלוש קליפות ה' טמאות ונשמת ישראל מקורה בקדושה.

ד"ר ישראל שחק, ירושלים

אזרחים

השמרו!

הודעות עמוקה תהא ביטוי עדין למצבי הנפשי לכשקראתי על מעצרים של 15 חשוריים להשתייכות לפנתרים השחורים.

על מה נעצרו אותם פנתרים?
א. כי הם שייכים לאירגון הפנתרים השחורים הישראליים,
ב. כדי למנוע עריכת הפגנה שלא ניתן לה רשיון.

שימו לב: מעצר על שייכות לאירגון שלא ביצע עבירה פלילית כלשהיא! כמו כן, המעצר הוא למנוע עבירה, שאותה לא ביצעו העצורים! אזרחים, השמרו!

אתם צפויים לביקורים לילות. עיגו של "האח הגדול" תמיד פקוה, ואף אם לא בצעתם עבירה, אתם צפויים למאסר. שכן אולי הייתם עושים אותה.

דודר מבורך, תלמיד, ירושלים

מנהיגי האומה

והפנתרים השחורים

אני מוחה נגד הנסיגות השקופים של השלטונות להפוך את מנהיגי הפנתרים השחורים למנהיגי האומה דמהר.

אין לעלות על הדעת שראשי השלטון אינם יודעים כי מעצרים במקרים כאלה מכשי רים את הקרקע לעליה לשלטון עבור העצורים — וטרם מצאתי הוכחה לכישורם לתפקידי שלטון, פרט לעובדת מעצמם.

משה כאזר כרמי, ראשון לציון

סולם העדיפויות

של תדי קולק

מי אשם שלא חוסלו שכונות העוני בירושלים ונוצרו הפנתרים השחורים? ה' ממשלה קצת, אבל בעיקר תדי קולק.

ומה תשובתו של קולק לפנתרים המפגינים? "לא לדרך על הדשא!"

מאן שסולם העדיפויות של תדי קולק הוא:

- (1) האזרחים הלבנים,
- (2) הדשא הירוק,
- (3) האזרחים השחורים.

מיכאל שאור, חיפה

מה הקשר?

מאדל-ט-נשור

בירה שחורה - מרווה ונותנת מרץ

השאר לנו את הנהיגה

סע באגד

בתגובה למילים האחרונות במאמרו של אורי אבנרי הנידון פשע (העולם הזה 1747): "בהנהגת אשה שאינה יודעת מה היא רוצה", נזכרתי בפתגם נפלא ברומנית, האומר "Fara arde si baba se piaptana", שפירושו: "הארץ עולה בלהבות ואילו ה' סבתא מסתרקת".

אני חושב שפתגם זה יעזור להמחיש ליודעי הרומנית שבקרב קוראי העיתון, את דבריו הנ"ל של אבנרי.

שולמית גיבשטיין, בת"ם

מכות

במשטרה

ביחס לרשימתכם אודות מכות במשטרה (העולם הזה 1748), כדאי להוסיף את ה' דברים הבאים:

במכתביהגלוי לשר-המשטרה תארתי שלרשה מיקריהכאה.

המיקרה הראשון עסק בבעיטה נוראית שהונחתה עליי חוקר-משטרה אל מתחת לבית-החזה של נער.

במיקרה השני מעיד ידידי לורנס על הכאת ילדון ערבי כבן 12 בידי חוקרים במיחלק הנוער. (הילדון שוחרר לאחר שהוכחה חפותו-מפשע). לורנס מעיד כי בי שעה שנכנס למיחלק הנוער ראה גם שלי שם ילדים יהודים הנחקרים בלתי טיטור.

המיקרה השלישי אירע לי כשיצאתי מ' אולם ב"מ"ש השלום, שם נכחתי כזופה במשפט משעמם. ראיתי חוקר-משטרה ממושקף ומומן-קומה החובט בפניו של עציר שהיה כבול בידי. למען ההגיינות, לא היו אלה "מכות רצה" כפי שנכתב בטעות.

אך חמורה מכל היתה תגובתו של חוקר המשטרה האלים לתחנוני אמו של העציר שישבה בסמוך אליו. בטון חותך אמר לה: "זה יהיה הסוף שלך! ואם תמשיכי, זה יהיה גם הסוף שלך! והסוף של שניכם יחד אצלנו!"

למען הדיוק, חוקר-משטרה זה לא "זרק אותי מכל המדרגות" כשבאתי להגיש תלוי

תמיר

נה. זה לא כליכך פשוט, טכנית. הוא דחף אותי לכיוון המדרגות תוך איום: "אם תחזור לפה אשבור לך את הפרצוף!" כדאי לציין, שבמכתבי הגלוי לשר המשטרה מוזכרים — בהקשר לשלושת המיקרים — כעשרה אנשי משטרה המפרים חוק! יגאל תמיר, ירושלים

פעודה

אכזרית

קראתי על הנסיון לפנות מהרובע היהודי את האמן אלידע מריעז. נראה לי שפעולה זו הינה אכזרית וכואבת.

חושבני שחייב לקום גוף ציבורי שיילחם למען הנ"ל, שסיכן בזמנו את חייו בהוכיחו נוכחות יהודית ברובע היהודי, וזאת בשעה שקטני אמונה לא האמינו כלל בהישארותו של הרובע בעלותו.

יצחק אבישר, ירושלים

קוראים השוהים מכתבים מתבקשים לנסח אותם בקצרה. עריפות תינתן למצרפים המרזות למכתביהם.

עוד מסעדה טובה בתל-אביב

יש בתל-אביב בעשר מסעדות משופחות היכולות לעמוד בפנייה אחת — מבלי להסמך ומבלי לצורך מבט של אי-ניחותא — עם מסעדות משופחות בארצות השונות שישבר לוב. מנעם לשעם נולדות אצלנו מסעדות חדשות, עם שמות מפורצים ויומרות מרקיטות שחקים הנימכות להיכנס אל "קבוצת העשר" (פחות או יותר). על פי רוב הן נכשלות, או לא מצליחות לעמוד במשימה הקשה זמן ממושך.

השבוע גילינו מסעדה חדשה, המבקשת לה מקום בצמרת. לפי מיטב שיפוטנו הצנוע נראה לנו כי יש לה סיכויים טובים להיות שכו.

המדובר הוא במסעדת "נאש" שבתל-אביב (רחוב בן יהודה 77), אשר את מאכליה מכין בסו דיו הברכות ה"שאף" אנטון. גם המקום (בשמותיו הקודמים) וגם ה"שאף" ידועים היטב בנוף הלילה התל-אביבי. המקום — מרתף בבניין הסופרמרקט — היה פעם, "מועדון המפתח", מקום הופעותיו של שמעון ישראלי, מועדון של רפ"י, "מנדריס" בראשית צעדיה ועוד. ואילו ה"שאף" היה מנהל המטבח בשדה-התעופה לור, פונדק-השרון, הצ'ור-הכחולה ולאחרונה בסקוט-האזון שביפו.

שרושיו של "שאף" אנטון נעוצים, כמובן, במטבח הצרפתי והוא נחשב בקרב עמיתיו למקצוע כאחד מן המומחים המעולים בהכנת רטבים למיניהם. אבל בשבתות, כפי שנמסר לנו, הוא מכין גם צ'ולנט ושאר מאכלים יהודיים, שאת סוד הכנתם למד לא מומן מאשת בעלי המקום.

מסעדת "נאש" (עלי-שם מוללה יהודית נודעת בלונדון) ממוקמת באולם רחב ידיים, בעל שני מיפלסים. סכום כסף ניכר וטעם ארכיטקטוני טוב הושקעו בריהוט הסולידי של המקום. המסעדה מעוצבת באורח ביתי-מהודר וברגע הראשון לשבתך לשולחן, יש לך הרגשה כאילו אתה מצוי ב"דיינג-רום" של בית פרטי אריסטוקרטי.

מסעדת "נאש" אינה סובלת, כמסעדות רבות מסוגה, מחוסר מרחבים. אילו היתה תומרת במקום, ניתן היה לרקוד בין השולחנות בין מנה למנה. תומרת אין, אבל יש מוסקית-רקע חרישית, אורות עמומים, הרבה צבעוניות מאופקת, הרבה אווירה. והעיקר — יש תפריט גדול, מגוון, מסקרן.

לאחר שלגמנו קצת אפריטיפים ולאחר שטעמנו מה, גרנש רוזה של מקוהי ישראל, ונענענו ראש לאות כי טוב, הופיעו המנות הראשונות — פיסות כבד עגל ברוטב פורטו; פטריות ברוטב פרוכנסאל; כרוב ופלפל ממולאים. מולג ראשון בתוך הפטריות והכבד, הוכיח מיד כי הטבח הוא, "מלך" הרטבים. לכאורה, אין דבר קל מלהכין רוטב פורטו לכבד: נוטלים קצת תמאה וקצת יין מתאים, אייאלו תבלינים — והוה זה. אך מהידיעה על אופן הכנת הרוטב ועד לעשייתו המושלמת — רבה הדרך. ואת הדרך הוה עובר, כאמור, "שאף" אנטון, ללא כל קושי. שתי המנות הראשונות היו מצויינות. ואילו הכמולאים, הנחשבים במקום זה למאכל מ"סוג שני", היו סבירים.

מנות עיקריות קיבלנו — קורדון-בלו (בשר עגל, חובק, קיזור פלייש" ועטף בגבינה מושחמת); דג כנרת (מושט) וסטייק אסתרזוי (עשוי מבשר אנטריקוט ומבושל ברוטב של כל מיני הירקות האפשריים וכמובן יין). הקורדון-בלו היה ענקי בגודלו וגדול בטעמו. האסתרזוי היה עשיר טעמים ופה הוכחה שוב גדולתו של ה"שאף" בממלכת הרטבים. דג הכנרת היה, "קורקט", שכן עיקר ה"קונצ" בהכנתו הוא להורידו מן המחבת בדיוק בזמן. נראה כי השעון של הטבח הוא ממין משופח.

מנות אחרונות — "הלנה היפה" (אגס עם סוואנטרו, שוקולד וגלידה); קראם באווירה ומוס-שוקולד. שלוש המנות האחרונות הללו היו ברמה סבירה. הצענו שוב בתפריט וראינו, כי "החמצנו" מאכלים כמו שוקר-אלוסי, פונדי-בורגניון ומנות רבות ו- מסקרנות, העשויות מפרפרים. אין ברירה, אנחנו נחזור לשם — בתקווה כי הרמה המצויינת של המטבח תישאר על כנה ותסייע למסעדה טובה-בינתיים זו להיכנס אל חברת "עשרת הגדולים".

ניתן לאכול במסעדה זו ארוחה בת שלוש מנות (ללא יינות) של 15-17 ל"י. בתחשב בהידורו של המקום, בשולחנות הערוכים ברוחבייד (כלים, מפות, מפיות וכדומה) ובעיקר בהתחשב ברמתו של האוכל ובכמויות המוגשות לצלחת — לגמרי לא יקר.

נא"ש

אנו מתלבשים באיכות "חיים" במדיסלא מוכרים סתם בגדים במדים תמצאו טיב ואפנה מקוריים המקדימים את כל האחרים!

מדיומ
HEMDEMATZ
רח' אלנבי 56 ת"א

איך מנצח כ...
מינולטה

להשיג בחנויות המובחרות

שינוי כתובת —
מנוי המבקש לשנות את כתובתו מתבקש להודיע על כך שבועיים מראש, על-מנת למנוע עיכוב במשלוח העתון למען החדש

תחריורים

עומדים להינשא • בטכס שיערך בבית הלכן בושינגטון, טרישיה ניקסון, בתו של נשיא ארצות-הברית ריצארד ניקסון, ואיש החברה הגבוהה מי ניויורק אדוארד פינץ קוקס.

נישאו • באולם קאפסטון הלונדוני, מי שהיה בעלה של אודרי הפברן, השחקן

ליזה ומל

מל סרר, וליזה סוקוטיס, לידת בל-גיה, נצר למשפחת הסופר טולסטוי.

מנהלים רומן • השחקנית בריי ג'יט בארדו והזמר האיטלקי נינו פרז, שהיה מאורס קודם לכן לאשת-החברה האיטלקית קלוד דיגין והמבלה עתה חופשה עם בריג'יט ברומא.

התגרשו • בשל "אי התאמה בל-חי ניתנת לגישור", השחקן רקס הארי-סון (64) ורעייתו רחל רוברטס שהיתה אשתו הרביעית. בהתאם להסכם הגירושין תקבל רחל דמי מזונות שנתיים בסך 24 אלף דולר.

מונה • לתת מזכיר האו"ם, במקומו של ד"ר חוזה רולו באנט מגואטמלה, ד"ר רוברטו ג'וייר, מנכ"ל המחלקה המדינית של משרד-החוץ הארגנטיני.

נבחר • במישאל-עם, לנשיא סוריה, לאחר שזכה ב-99.2% מן הקולות, ראש-ממשלת סוריה ושר ההגנה שלה, הגנרל חאפז אל-אסד, שהיה המועמד היחיד, ושימשך להחזיק לפי שעה גם בראשות ה-ממשלה.

אימץ • רישמית, את בנו שנולד לו מחוץ לנישואין לשחקנית-חשפנית ה-צועניה רוו לי, במאי הסרטים היהודי אריק טו פרמינג'ר. הבן המאומץ, אריק קירקלנד, החליף את שם משפחתו ל-פרמינג'ר וסיפר כי אמו גילתה לו עוד

פרמינג'ר

בהיותו בן 17 כי הוא בנו של הבמאי, אך ביקשה שישמור על כך בסוד. רוו לי נפטרה בשנה שעברה בגיל 56.

נפטר • בגיל 84, מי שהיה אחד מראשי תעשיית הסרטים משנת 1936, יו"ר כבוד של חברת פאראמאונט, בארני באלאבאן, שהיה גם מראשי התורמים לבנונס למען ישראל.

נפטרה • בירושלים, בגיל 90, אחר מחלה מושכת, בלהה דינור, רעייתו של פרופסור בן-ציון דינור, שהיתה מורה ו-מחנכת ועסקה שנים רבות ברוסיה וב-ישר-אל בהוראת מלאכת-יד ואמנות.

**מס. 1
המבק, האיכות
והתערוכות. הארומה
והמעם, עשו אותה
לסיגריה הנבחרת
והנמכרת ביותר ***

*** באישור נתונים רשמיים
ומשאל המוצר הנבחר 1971**

דוש בעיות כרוכות בפרשת ה- פנתרים השחורים. מבחינת כולן אפשר לומר על התנהגות הממשלה, כדברי טליראן:

הקבוצה הירושלמית אינה דומה ל"פנת- רים השחורים" באמריקה, שהיתה מראשית תנועה פוליטית ואידיאולוגית. אבל יש ב-

פאנתר באפריקה *

זה גרוע מפשע — זוהי טיפ- שות!
ישנה הבעיה החברתית.
ישנה הבעיה המשטרית.

אמריקה דוגמאות אחרות.
למשל: היתה כנופיית רחוב שכונתית של עבריינים צעירים, ממוצא פורטוריקאי, ש- שמה "הלורדים הצעירים". היא הפכה ל-

למשל: היתה כנופיית רחוב שכונתית של עבריינים צעירים, ממוצא פורטוריקאי, ש- שמה "הלורדים הצעירים". היא הפכה ל-

היתה המשטרה עצמה משנה את דעתה ו- נותנת להם אישור להפגנה. איך יכלו לדי- עת יום לפני ההפגנה שעומדת להיות הפג- נה בלתי-חוקית ואלימה?
כל ההתנהגות הזאת של המישטרה נוגדת את החוק, את זכויות האזרח ואת ההגיון הדמוקרטי.

זה גרוע מפשע. זוהי טיפשות!
★ ★ ★

אשר לבעייה הפוליטית:
אז מזה כמה שנים מנהל אירגון אל-פתח ברחבי העולם מערכת-תעמולה ענפה ה- מבוססת על התיאור הבא: יש במדינה ה- ציונית מאות אלפי בני עדות-המזרח מרוכ- אים. אלה נאנקים תחת עול השילטון ה- אשכנזי. יבוא יום והמוני יהודים אלה מ- ארצות-ערב יקומו נגד מישטרה-הכפייה ה- ציוני, יחסלו את ישראל הגזענית ויתאחדו עם אחיהם הערבים במדינה חדשה.
תעמולה זו נעזרת על-ידי קבוצת מצפן, קבוצה זעירה אשר גורמים מסויימים בעולם מקנים לה תהודה בינלאומית.
היא מצאה אוזן קשבת אצל אנשים תמי- מים מקרב השמאל החדש, הנוער והאינטלי- גנציה הצעירה ברחבי תבל.
חברי ואני ראינו חובה לעצמנו להילחם בתעמולה זו. בנאומינו, במאמרנו ובספרינו אמרנו לאינטלקטואלים בארצות רבות: תי- אור זה הוא אווילי. חלום זה של אל-פתח ומצפן הוא מופרך מיסודו. אין דרך לשלום אלא בהכרה הדדית של שני עמים ריבו- יים, של מדינת ישראל ומדינה פלסטינית.

פלל כאות נפשו, להוציא עיתון ולהתבטא ככל העולה על רוחו — כן הוא זכאי ל- הפגין. זה לא ברור כל-כך בארץ, מפני ש- אנחנו ירשנו את ירושת המנדט הבריטי, ירושה קולוניאלית של מישטר שחשש מ- פני הפגנות פן תהפוכה להתקוממות ה- "נייטיבס" נגד השילטון. גם הפגנה שקטה היתה טעונה היתר של המשטרה. מצב זה אינו נסבל במדינה דמוקרטית. אני מציע שנעבור מירושת הקולוניאליזם הבריטי ל- מציאות הדמוקרטית בבריטניה עצמה.

ההפגנה אינה עניין שבחסד;
ההפגנה היא עניין שבזכות.

מה עשתה המשטרה? לא היתה שום סכנה של אלימות בהפגנה ה"נוראית" ש- תוכננה. המשטרה טענה שלכמה ממארגניה יש עבר פלילי?

אז מה? האם העבר הפלילי מת- ייחס להפגנות? האם הורשעו כי התקוממות ציבורית?
★ ★ ★

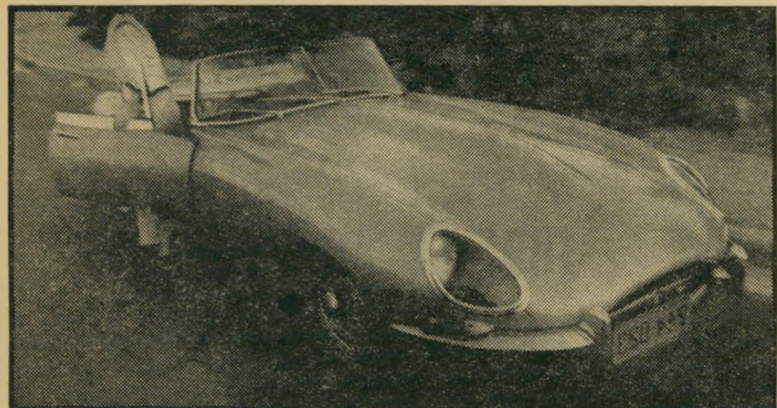
ר' ש' דהעיר כאן הערה על כל היחס לעצירים שיש להם "עבר".
צעיר ביצע עבירה כלשהי בגיל רך. שולחים אותו למוסדות של עבריינים צע- רים, שהם סמינרים למושעים, מיכללות ל- ראש-כנופיות.

לצעיר כזה, שהסתבך פעם אחת עם החוק — אין סיכוי להיחלץ מזרועותיו לעולם.
אין שום מערכת-שיקום יעילה, לא ל-

הפאנתר והיגואר

עכשו בא שריהמישטרה ונעץ סכין בגב מאבקנו העולמי.

הוא נתן באקשיש לתעמולת אל-פתח ו- מצפן. הוא יצר את הרושם שהם צדוק, כביכול. הוא הלביש את אנשי מצפן על "הפנתרים השחורים", הרחוקים מדעותיהם, אסרם יחדיו, והפך זאת לסנסציה עולמית. **זוהי מתנה ליאסר עראפאת,**

יגואר בתל-אביב *

שרות-יחנים לקבוצת "מצפן", מה- לומה לידידי ישראל בעולם.
זה גרוע מפשע. זוהי טיפשות.

(זהו חלק מן הדברים שה- מע אורי אבנרי מעל דוכן הכני- סת בעת הוויכוח על פרשת ה- פאנתרים השחורים. נאום זה עו- רר את מחיאות-הכפיים ביצע, שנרמו לתקריט.)

* היגואר הוא קרובו האמריקאי של ה- נמר. חברבורותיו מסודרות בדגם קצת שו- נה, וגם מיבנה גופו מוצק יותר. על שמו נקראת מכונת-הפאר הבריטית.

צעירים ולא למבוגרים. אפס-קצהו של תק- ציב המדינה מוקדש לשיקום אסירים משו- ררים. אדם היוצא מבית-הסוהר, מקבל כמה גרושים לקנות לו נעליים ובגדים, ו- הוא נזרק לרחוב המתייחס אליו בעויינות. הצעיר הזה סובל מהשפלה מתמדת. אין הוא יכול לקבל עבודה במוסדות-ציבור. אין הוא מתקבל לצה"ל. והרי בארץ ה-

זוהי בעיה של מהות המישטר, בעיה של החברה הישראלית כולה. ואם נתחמק ממנה — הרי במקום ה"פנתרים" אלה ה- יום, הדומים עדיין לחתולי-בית, יבוא יום ויקומו כאן חיות-טרף אמיתיות.

איננו רוצים להקים בארץ פרי- רציה של עדות. אנו רוצים להקים אומה, שבה ייערמו כל העדות.
הדבר הזה מחייב תכנון לאומי, חלוקה אחרת של המשאבים הלאומיים, רוח אחרת, גם מוגהה תרבותית אחרת.
להשתמש מעימות עם הבעייה:
זה גרוע מפשע. זו טיפשות.
★ ★ ★

אשר לבעייה המשטרית.
כאן היתה שערוריה. אינני מאשים את שריהמישטרה במיקרה זה, מפני שהוא מילא כאן בסך-הכל הוראות של ראש-הממשלה.

נרמזה לי שהתערבות הגברת מאיר בפרשה זו היתה אסון בפני עצמו. היתה זאת התערבות רגי- שית, בלתי-מחושבת, בלתי-רציו- נלית.

זכות ההפגנה היא אחת מזכויות-היסוד במישטר דמוקרטי. כשם שאדם יכול להת-

בוויכוח בכנסת טען שריהמישטרה כי הפאנתר הוא חיה זרה, שאינה קיימת בי ארץ. מסתבר כי אין השר מתמאז ב- זואולוגיה. אין בכלל חיה נפרדת הקרוי י"ה "פאנתר". הפאנתר אינו אלא נמר, ובי אופן בלתי-מדעי רגילים לכנות בשם זה את הנמרים היותר גדולים. בדרך של מו-

טאציה, חלק מן הנמרים הם שחורים, אולם רוב הפאנתרים-הנמרים הם בהירים ומנומ- רים. נמרים היו קיימים בארץ בכל התקופות.

תנועה פוליטית-עדתית, והיום אפשר לראות אותה צועדת ברחובות ג'ורג'טאון, עם ה- כומתות השחורות והאגרופים המורמים ב- נוסח הברכה הקובאית.

אני חושש מאוד שנהיה עדים לתופעה כזאת בארץ, אם נמשיך להתחמק מהבעייה היסודית.

זוהי בעיה של מהות המישטר, בעיה של החברה הישראלית כולה. ואם נתחמק ממנה — הרי במקום ה"פנתרים" אלה ה- יום, הדומים עדיין לחתולי-בית, יבוא יום ויקומו כאן חיות-טרף אמיתיות.

איננו רוצים להקים בארץ פרי- רציה של עדות. אנו רוצים להקים אומה, שבה ייערמו כל העדות.
הדבר הזה מחייב תכנון לאומי, חלוקה אחרת של המשאבים הלאומיים, רוח אחרת, גם מוגהה תרבותית אחרת.
להשתמש מעימות עם הבעייה:
זה גרוע מפשע. זו טיפשות.
★ ★ ★

אשר לבעייה המשטרית.
כאן היתה שערוריה. אינני מאשים את שריהמישטרה במיקרה זה, מפני שהוא מילא כאן בסך-הכל הוראות של ראש-הממשלה.

נרמזה לי שהתערבות הגברת מאיר בפרשה זו היתה אסון בפני עצמו. היתה זאת התערבות רגי- שית, בלתי-מחושבת, בלתי-רציו- נלית.

זכות ההפגנה היא אחת מזכויות-היסוד במישטר דמוקרטי. כשם שאדם יכול להת-

בוויכוח בכנסת טען שריהמישטרה כי הפאנתר הוא חיה זרה, שאינה קיימת בי ארץ. מסתבר כי אין השר מתמאז ב- זואולוגיה. אין בכלל חיה נפרדת הקרוי י"ה "פאנתר". הפאנתר אינו אלא נמר, ובי אופן בלתי-מדעי רגילים לכנות בשם זה את הנמרים היותר גדולים. בדרך של מו- טאציה, חלק מן הנמרים הם שחורים, אולם רוב הפאנתרים-הנמרים הם בהירים ומנומ- רים. נמרים היו קיימים בארץ בכל התקופות.

ישנה הבעייה הפוליטית.

אשר לבעייה החברתית:
עם התקרב השזום למדינתנו, מזדקרות כל אותן בעיות פנימי- יות, אשר טיפאנו אותן במשך השנים מתחת לשטח המזחמה.

יש בעייה של פער סוציאלי מאמיר, ויש בעייה של הרגשת-קיפוח עדתית. שתי בע- יות אלה מצטלבות, ותמיד כאשר יש הצטל- בות כזאת של הרגשת-קיפוח עדתית ופער סוציאלי — מתחילה הידרדרות מסוכנת.

אולי מגיעה תורה ל"פנתרים השחורים" מירושלים על ששלחו לנו בעוד מועד תזכורת על הבעיה.
לא אנסה היום לנתח את הבעיה ל- מעמקה. אגיד רק זאת: מצטבר חומרי-נפץ, שהוא כפצצת-זמן מתחת למיכנה מדינתנו.

ניאדם אינם שווים. לא במנה- מישכל, לא בכשרונות, לא בכוח-הרצון. תורת השוויון המיכאני פשטה את הרגל בכל מקום.

אבל שוויון אחד הוא חיוני לברירות כל חברה: שוויון ההזדמנויות. שוויון כי זה אינו קיים עוד במדינת ישראל.
נער הגדל בשכונת רחביה ונער הגדל בשכונת מוסררה, כששני- הם בעלי אותה מנת-מישכל, אותו כשרון, אותן תכונות של אופי — אין להם אותה הזדמנות בחיים.
אחד יקנה אחרי כמה שנים "גרי- אר", השני ייהפך ל"פנתר".

חלה כאן התפתחות הרתי-סכנות בעשרים השנים האחרונות. כשהייתי נער (אם מותר לי להיות אישי לרגע) — גדלתי במשפחה ענייה. נאלצתי לגנוש את ספסלי-הלימודים לפני שסיימתי את בית-הספר היסודי. אבל היתה לי הזדמנות בחיים. היום, נער הגדל בשכונות קטמות, העוזב את בית-הספר ה- יסודי אחרי כיתה ז' — איזה סיכוי יש לו חוץ מאשר להיות לעבריין צעיר.

פתו — שיטת הקיטוב עם החולה הנתונה לטיפול.

העידה אשתו של הרופא, ליולוט בת ה-40: „אנחנו נשואים מזה עשר שנים. אני אשתו השלישית. מעולם לא הסתיר בפני את צורת הטיפול שלו. לא, נישואיו לא סבלו כלל משיטתו. מעולם לא ראיתי בו מעשיו בגידה בי. אורכה — בתחום המיני הוא מאהב יוצא מהכלל. באהבה הוא משי-

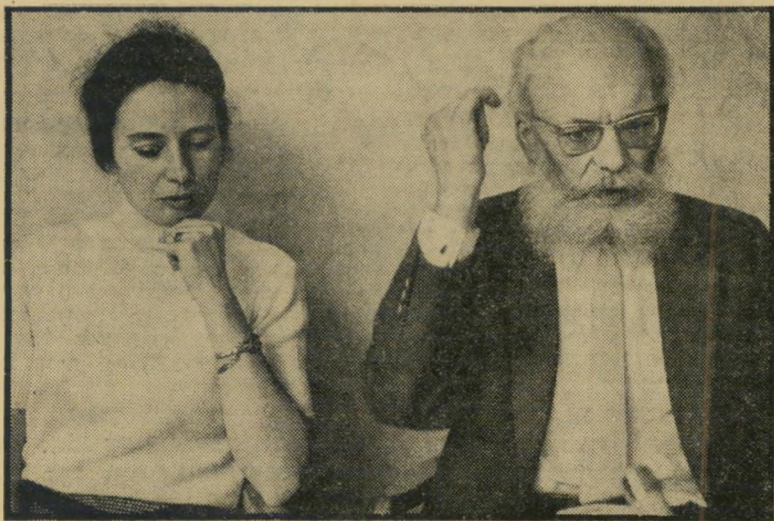
עדה מקוטבת מוניקה
„הציל את חיי בשיטתו” —

תמש בשיטה ההודית המתבססת על מגע מיני ללא אורגאזם.

המגע המיני, בשיטתו של הדוקטור, נמ-שך שעה ויותר.

בת 16 לקיטוב. כיצד הגיע הרופא לשיטתו המיוחדת? „הביאו אלי פעם נערה יפהפייה, שסבלה מדכאון חמור. אף פסר כיאטר לא הצליח לרפא אותה. בפגישתנו הראשונה, היא התלוננה פתאום על כאבי גב חזקים. ניסיתי לעזור לה בעזרת עיסוי. פתאום היא תפסה את ידי והביעה משאלה לקיים איתי מגע מיני. סרבתי. היא נמלטה מהקליניקה.

„למחרת היא התאבדה. סבלתי יסורי מצ-פון נוראים. ידעתי שנבשלתי בתפקידי ל-הציל אותה. מאז אינני מהסס, כאשר אני שב ונקרא להציל נפש חיה, ולהציל נפש — אי אפשר בלי אהבה.”

מומחה קיטוב שוטצה ואשתו ליוזומ

— „מגע במשך שעה, ללא אורגאזם”

יותר מאשר רוח דהקרכה של הדוקטור, התרשם ביתהמשפט מעדותן של החולות הרבות, שכולן, מהצעירה שבהן בת ה-16, ועד המבוגרת בת החמישים פלוס, נשבעו כי הציל את חייהן. „הדוקטור שוטצה יור-שה להמשיך לטפל בחולות בשיטת הקיטוב שלו.” קבע ביתהמשפט. אולם בסייג אחד: בעת הקיטוב, יהיה נוכח משקיף אובייקטיבי, שיודא שהמדובר אכן בקיטוב, ולא סתם במישל.

אנגליה

המשוחררות

מגיעות

ללונדון

זה היה בלתי נמנע כמובן. אחרי שנשיות אמריקה המשוחררות הפגינו את עוצמתן, הגיע עתה תורן של אחיותיהן האנגליות. למעלה מ-4,000 מהן צעדו בלונדון השבוע בהפגנה עליזה, כשהן מפגינות, למרות ה-קור והשלג, את עוצמתה של התנועה ל-שחרור האשה האירופאית.

מין בדי כסף. תביעותיה של המשוח-רת האירופאית, מסתבר, היו שונות בי-מקצת מאלו של אחותה העשירה יותר מעבר לים. בהפגנה בלונדון תבעה קבוצת פועלות מבריסטול שכר שווה, עבור עבודה שווה, לגבר ולאשה. קבוצת בוגרות אוניבר-סיטה תבעה הודמנות שווה, במציאת עבודה, לגבר ולאשה. ועקרונות בית מבידמינגהאם תבעו גנונים לילדים לכל היום.

והיו שם גם הסטודנטיות מאוקספורד ו-לונדון, גם להן היו תביעות. כותרות אמנם אחת את השנייה — אבל מאוד לעניין: גלולות-נגד-הריון חינם — והפלות מלאכר-תיות חינם.

גרמניה

קיטוב

זה קיטוב —

ומישל

זה מישל

„הוא האדם הנפלא ביותר שהיכרתי בי-חיי. בשיטת הטיפול שלו, שבגללה הוא עומד למשפט, הוא הציל אותי מחיי-סבל איומים, ואולי ממוות.”

מוניקה פ. בת ה-27 היתה רק אחת משר-רת עזות ארוכה, שבאו להעיד לטובתו של ורנר שוטצה בן ה-56 — רופא מוסמך ל-ריפוי טבעוני, בן 56, האוכל תות בלבד, ואשר הואשם בקיום יחסי-מין עם חולות שבאו להירפא בקליניקה שלו שבהרי שוור-צלנה, בגרמניה המערבית.

אחרי מוניקה העיד בעלה: „מה שחשוב לי זה שמוניקה הפכה לאדם בריא. איך

נבטרתי חנשיות שעורות וקשקשים

הודות לשמוש
בתכשיר —
הפלא
המדעי
תוצרת
הולנד:

„ינחם הורחון”

יעיל:

לנשים, גברים וילדים.

תכשיר ודרוספקטים להשיג:

בכל בתי המרקחת בארץ.

JOCHEM'S HORMONE
PREPARAAT, HOLLAND

חדיש! אינטימי! נועז!

„ארוס פילם” מציג:

36 תנוחות אהבה

להקרנה עצמית בביתך!!!

הזמן ותקבל

36 שקופיות מרהיבות

להקרנה עצמית בביתך

● הממחישות בתמונה חדה ואסטטית הכל אודות תנוחת האהבה המודרנית והשלכותיה על חיי המין שלך.

● 36 מצבים אינטימיים נועזים מוצגים בעירום מלא.

● השקופיות באריזה מיוחדת ● חוברת הסברים והדרכה

● חינם!!! מיני-מקרן (COOKER)

36 שקופיות בסך 24 ל"י בלבד

ההזמנות תשלחנה רק לבוגרים מעל גיל 18

גזור ושלח —————
לכבוד ש.ג.מ. בע"מ, רחוב החשמלאים 53, ת"א, טלפון 223592;
נא לשלוח לי 36 שקופיות בסך 24 ל"י בלבד. לווה בזה 24 ל"י

במזומן..... בצ"ק.....

שם.....

כתובת..... גיל.....

חתימה.....

פרשת ה"מזורים" –

בני האדם שמאחורי ה"בעייה"

חנה לנגר

תאר לעצמך מה זה לצאת חמש שנים עם חבר בלי להתחתן.
"האם הוא יחכה לך עד שהעניין יתחיל?"
"אינני יודעת. אני לא רוצה לדבר על זה."
"אמך סיפרה שקיבלת את הדבר קשה מאוד. שניסית להתאבד."
"כן. זה נכון."

"מה אומר אחיך על כל העניין?"

מרים מתחייכת לראשונה. חיוך קצר, חלוש: "אני מייצגת את המשפחה בפרשה, אני הדוברת גם בשביל חנוך. אצלנו ב-

האם הבת

משפחה הנשים הן השולטות. החיוך נעלם, העיניים חוזרות ומתמלאות כאב: "רציתי אמנם שהכל ייגמר בשקט. לא היה לי נעים שכל העולם יידע על כך. זה כואב. אמרו לי גם לא לדבר עם עיתונאים."
"עכשיו, עם התפוצצות הפרשה בפומבי, יש לך תקווה שהעניין יגיע לידי פיתרון?"

הארוכות בארץ, עדיין חלשה בעברית. היא עוד לא מתחילה לדבר, ודמעותיה כבר שוטפות את פניה: "הבן שלי נלחם בתעלה, שופך את דמו למען המולדת –

הכניסה חשוכה. כמנסה להגן על סודותיה. כמו הבית כולו, הנחבא ב' תוך חצר עמוקה, באחת הסימטאות הצנועות המקיפות את ג'רחמי'ל, בתל-אביב.

הבת: "אתאבד!"

האם: "עד מתי אסבול?"

גם הרב גורן ייכשלו במאמצייהם?
העגנה חוזרת לשכון על מיצחה של מרים: "יותר לא יהיה לי למי לפנות. אם הם לא,

"כן. אני חושבת שכן." הצל עוזב לרגע את הפנים היפות.
"ואם זה יתפוצץ? אם גם משה דיין ר-

והרבנים לא מרשים לו להתחתן? איך אפשר לעשות דבר כזה, לעשות ממנו ממזר? ממנו, ומהילדה. חנוך עובד כמו חמור, יום ולילה, בשביל צה"ל – ואין לו הזכות של כל בן-אדם?"

היא מפסיקה לרגע, נחנקת בדמעותיה. "אני לא מסוגלת לספר לך את כל הסבל שלי. אמרו לי מהממשלה לשתוק. שזה יעזור לסדר את העניין, אם לא יהיה רעש. אבל כמה אני יכולה לשתוק? כמה אני צריכה עוד לסבול? חנוך הולך כבר כמה שנים עם בחורה. מרים יוצאת עם החבר שלה חמש שנים. חמש שנים – והם לא יכולים להתחתן. איך אני יכולה לסבול דבר כזה?"
היא משתתקת, טומנת פניה בכפות ידיה.

אתה מטפס בזהירות במעלה מדרגות ש' השנים שחקו אותן. על הדלת משמאל אתה מוצא אותה, את השם המסעיר כיום את המדינה כולה: לנגר.

אתה מצלצל בדלת. צילצול אחד קצר, מנומס. דממה. לפתע, מוסט הוילון המכסה את הזכוכית הקבועה בדלת. צלילית דוממת סוקרת אותך ללא תנועה. הוילון חזר ו' מכסה. הדלת נפתחת, את פניך מקדם כלב' זאב ענק וגינגי.

מאחוריו – אשה. מבוגרת, באמצע שנות השישים. לא גבוהה, מלאת גוף. שיער צבוע לבלונד, עיניים כחולות צלולות. חוזה לנגר. לפני חמישים שנה, כנערה יפהפייה בת 15, בת למשפחת חסידים בפולין הרחוקה,

"בני שופך את דמו –

ואין לו זכות להתחתן!"

אם המבכה את גורל בניה. במיוחד מודאגת היא לגורל בתה. מרים מחזיקה מעמד בלחץ פחות טוב מאחיה. פעמיים ניסתה כבר להתאבד. "דבר עם מרים" נאמחה האם. "היא ילדה מאוד פק' חית. היא מדברת יותר טוב. היא גם מכירה את כל העניינים. תדבר איתה."

נחטפה עליידי שכן, גוי, שלא יכול היה להתגבר על יצרו. היום, במדינת-ישראל, הגישו לה הרבנים, בכוח סמכותם בחסד ה' קואליציה, את החשבון: בניה – לא מ' אותו גוי, אלא מבעלה השני, יהודי כשר לכל הדעות – הוכרו כממזרים, אינט' רשאים להתחתן. שניהם ילידי הארץ, הבן חנוך משרת בקבע, הבת מרים סיימה את שירותה בחובה. אך הקביעה שהם ממזרים בעינה עומדת.

מרים לנגר, כבת 25, היא יפה, בעלת עיניים ירוקות, והופעה המשלבת פיק' חות ועקשנות. פגשתי אותה באותו יום אחרי הצהריים. "הפרשה הזו היא ענייני שלי ושל אחי, לא של אמא", היא אומרת, בנסיון להגן על אמה מהטרדות.

"איך משפיעה עלייך הפרשה?"
"מה אני יכולה להגיד על הסבל שלי?"

מ' משיך כתב "העולם הזה" ו' מ' מדרוך:

חוזה לנגר מזמינה אותי באדיבות להיכנס פנימה. רהיטים ישנים, אך שמורים היטב. בפרוודור הצר – פריג'ודר. על המיטה סדינים בוהקים בלובנס. על השולחן עיתון נים בפולנית. חוזה לנגר, למרות שנותיה

"האם נכחב: הממשלה אמרה לנו לשתוק!"

(המשך מעמוד 13)
מי כבר יכול לעזור לי בעולם? זה יהיה הסוף. היא מרימה ידה כלפי מעלה ביואש. באורח מזור, היא מתביישת במצבה. ב' מקום שהטילו בה את הכתם, גרמו לה ל' סבל ממושך זה חמש שנים, יתביישו ב' עצמם — נושאת מרים נטל-שווא נוסף זה על כתפיה. למרות שהסכימה לשותח עימי, סירבה בתוקף להצטלם. כאשר ניסה צלם המערכת למלא את חובתו בניגוד לרצונה, העניש אותו אלוהים: הוא התחלק על ה' מידרכה החלקקה מגשם, הספיק לצלם רק את גבה.

ב' ינתיים, ממשיכים מרים ואמה לקוות. בעקבות גילוי הפרשה בהעולם הזה (1749) פירסמו את הסיפור גם העיתונים האחרים, שהסכימו בתחילה שלא ל' פרסמו. כך, גודעו הפרטים על הלחץ ללא תקדים שהפעיל שר הביטחון. צודקת מרים כשהיא אומרת, שאם לחץ מעין זה לא יעזור לה, לא יעזור כבר שום דבר אחר. כשהיא סוקרת בפני את הפרשה כולה, אומרת חוה לנגר: "את הטעות הגדולה בחיי עשיתי כשריחמתי על בעלי הראשון, אברהם, והתגרשתי ממנו. אמרו לי אמנם אז לא להתגרש, מפני שזה יסבך אותי ב' צרות. אבל הלב שלי לא הירשה לי. אשתו הנוכחית, שהיתה צריכה את הגט כדי ש' תוכל להתחתן איתו, התחננה בפני ולא יכולתי לסרב לה. מכאן כל הצרות."

ל' מעשה, התחילו הצרות כאשר אותו שכן גוי, שהפך לאחר מכן לבעלה ה' ראשון, התאהב בה. בגלל אהבתו זו הס'

טעונה חומרנפס: בחרדתו למכת המוראל החמורה שעלולה החלטה קיצרנית רואי מעין זו לגרום לצה"ל, מוכן דיין ללכת במיקרה זה עד הסוף — שפירושו פיצוץ הקואליציה. סביר לנבא כי לא יהיה צורך בכך, בהתחשב באמצעים העומדים לרשותם של שלושת המטהרים.

המטהרים הרב שלמה גורן, שר הדתות ורח ורהפטיג, ושר הביטחון משה דיין נרתמו יחדיו, ב' יוזמתו של דיין, לחץ את העגלה מהבוכן אליו הכניסו הרבנים החרוצים, שקבעו כי חנוך ומרים לנגר הינם ממזרים. זוהי עגלה

דיין העלה את הנושא בממשלה, נפגש עם הרב הראשי ניסים, הושיב את האלוף גורן על המדוכה בהוראה חד'משמעית: פסקהדין הממזרי חייב להתבטל. הקו, שבו ינקוט הרב שלמה גורן היה ברור:

לשים ידו על החומר. כאשר החליט חנוך להתחתן עם החברה שלו, ופנה לרבנות, גילה שהוא מוכתם בתור ממזר. כאשר פני תה מרים והחבר שלה, גילו גם הם אותו דבר. שני הילדים עירערו בפני ביתהדין ה'

אז הכירה גבר אחר, נישאה לו. היא לא התגרשה מאברהם, בהאמינה כי בגלל ש' הוא למעשה גוי, נישואיה איתו אינם תופ' סים, ומשום כך היא לא נשואה כלל. מנישואיה לבעלה השני נולדו לה חנוך ומרים. ואז, במסלול גורלו שלו פגש גם

„הטעות הגדולה שלי בחי' היתה שוריחמתי יוזר מדי על בעלי הראשון"

נסיון להוכיח כי גיורו של אברהם לא היה כשר — ומשום כך מעולם לא הפך ליהודי — ומשום כך לא היה לנישואיו עם חוה כל תוקף — ומשום כך נישואיה השניים הם כן תקפים — ומשום כך שני הילדים אינם ממזרים, וסוף פסוק.

ת' וך שיתוף פעולה עם עורכידין של חנוך ומרים, רם כספי, החל גורן אוסף ראיות לחיזוק הטענה הזו. תוך השקעת מאמצים רבים, שכללו מגעים דיפלומטיים עם מדינות זרות, נאסף החומר. „בידי הרב גורן חומר שהוא השיג מפולין", סיפרה לי חוה. „עדויות על בעלי הראשון. בגלל החומר הזה, הבטיח לי הרב גורן שהעניין י'גמר בסדר."

התנגדות מובנת לקו התנגונות זו העלו שני ילדיה של חוה מנישואיה לאברהם. הם פנו לרב גורן, הביעו את התנגדותם לכך שההסדר יהיה על חשבון יהדותו של אביהם הקשיש, בן ה'37 כיום. אלא שגורן אה היה שאין מנוס מהתפתחות זו. „אני מבינה אותם", אמרה לי מרים. הלא אינני מאשימה אותם כלל. הם הרי האחים שלי."

יהודה ויצחק עלולים להתנתם לפחות ב' עובדה, כי גם אם י'קבע שאביהם לא הת' גייר כהלכה והוא גוי, אין סכנה שהם עז' מם יוכרו ממזרים. כבנים לאם יהודיה, הם יהודים לנצח."

ה' רב יצחק ניסים שיתף גם הוא פעור לה. כאשר הובא לידעתי כי נתגלה בפרישה חומר חדש, הסכים לערוך דיון מחודש בתיק. בעקבות הסכמתו זו תבע דיין הקמת ביתדין רבני שיטפל בתיק מ' חדש. להדגשת תביעתו, הציע לחילופין, כי הממשלה תתקן את חוק הנישואין. כך או כך, הבהיר, לא מעניינת אותו השיטה. מעניין אותו רק דבר אחד: חיסולה של הפרשה.

ידעיה זו, על כל המשמעויות החמורות שלה, מרחפת כרגע במלוא כובדה באחוריה של ביתהדין החדש, העומד לתרוץ את גור' רלם של חנוך ומרים לנגר.

* ממזר, לפי ההלכה, הוא רק ילד ש' נולד לאשה נשואה — מגבר אחר. במקרה הזה, בעלה השני של חוה, אביהם של חנוך ומרים — הוא גבר אחר כזה, כי אם לא התגרשה מאברהם, הרי נישואיה השניים אינם תופסים. מובן שאם אברהם יוכה כגוי, הרי נישואיה איתו אינם תופ' סים, ואז נישואיה עם בעלה השני כן תופסים. לעומת זאת, ילדים הנולדים ל' יהודיה לא נשואה מגוי, או מחוץ לנישור אין — הם יהודים כשרים בכל.

כאשר נחספה בגיל 15 עליידי גוי אלים ששיעבד אותה, הוסיפו לכך הרבנים מנה משלהם, כשקבעו כי ילדיה ממזרים. חמש שנים היא נאלצת לראות בסיבלם, כשהם אינם יכולים להתחתן עם בני'זוגם.

הקורבן חוה לנגר, אם הבנים, כפי שצולמה ביום השני השבוע ב„גןמאיר" בתלאביב, בדרכה לביתה, כאלו לא הספיקו המכות שהיכה בה הגורל, הסמוך לגדר הגן.

רבני העליון, ונידחו. אז פנה חנוך, איש קבע, לאבא של חיילי צה"ל. „מה עלינו לעשות?" כתבו לשר הביטחון. „אנחנו בניישראל תמימים. נלחמנו במלחמת ששת הימים. גם אחריה. נתנו את הנשמה בעד הארץ הזאת. עכשיו אנחנו צריכים לשלם בעד חטא של הורינו — אם חטאו בכלל? איך ייתכן שלא נזכה להיות כשוים לשאר בניישראל כאן בארץ? דווקא אנחנו לא נוכל להינשא? האם עלינו להתחתן רק עם גויים?"

אברהם באשה אחרת, ביקש להינשא לה. הוא פנה לחוה ביקש ממנה גט. למרות הייעוץ שקיבלה, הסכימה חוה. היתה זו, מבחינתה, טעות חמורה. כי עליידי מתן הגט, היא אישרה כי היתה נשואה לאברהם — ואם כן, נישאה שוב לבעלה השני וילדה את ילדיה כשהיא עדיין נשואה לגבר קודם. מסקנת הרבנים היתה חד'משמעית: חנוך ומרים הם ממזרים.

ט' יפל בתיק שלנו הרב שלמה קר' לין מבני'ברק, ממשכה חוה לספר, כשעיניה דומעות ללא הרף. „לא ידעתי מי זה, לא שמעתי עליו אף פעם. אבל כל אחד מאלה הבקאים בעניינים האלה, כשר שמע עליו, אמר לי אוי ואבוי, שנפלת ב' ידיים קשות." על כך הסכימו הכל. הרב קרליץ נחשב מן המחמירים שבמחמירים בענייני הלכה. ליתר ביטחון, הוא גם לקח אליו את ה' תיק, בתום הדיון, כדי שאף אחד לא יוכל

כים אפילו להתגייר, כדרישת הוריה, כדי שיוכל להינשא לה. מאוחר יותר התקררה האהבה, למרות שני הילדים שנולדו בינתיים. תקופה מס' יימת גם נחטף אחד הילדים מבית אמו, גודל בבית הוריו הפולניים של הבעל, ש' נקרא אברהם. אולם למרות זאת, נשאר אברהם כרוך אחרי אהובת נעוריו. כאשר עלתה חוה עם הוריה ובנה, לישראל, ערב מלחמת העולם השנייה, — הצטרף גם הוא. „כל זמן שאבא שלי חי, הוא המשיך להתנהג כמו יהודי", מספרת חוה. „אבל בליבו הוא נשאר תמיד גוי. כשהילד יהי' דה, היה בן שבע, הוא לקח אותו לכנסיה ועשה לו שם טקס נוצרי. אחרי שאבא שלי מת, הוא חזר להתנהג כמו גוי גם כלפי חוץ. לא מזמן שלח הרב גורן שליח לביתה, שיעשה אצלו ביקורת. השליח פתח את ה' פריגידר, ומצא שם מאכלי בשר וחיכל ביחד. עד היום הוא ממשיך לאכול חזיר."

ב' ין היתר גם בגלל סיבה זו, עזבה חוה את אברהם, חיה בגפה שנים מספר.

מג האוויר השבוע היה צמוד בדיוק ל- מאורעות הפוליטיים. תחילה, אחרי שנדמה היה כי החורף חלף והקיץ הגיע, פרצה ב- ארץ סופת שלגים ורוחות, שהוכרה ל- אורחי ישראל כי האביב עוד רחוק מהם. תוך יום רגעה סופת השלגים ובמקומה ירד על הארץ מוגר אזורי שרבי ולוהט.

גם הצהרונה של ראש-הממשלה, גולדה מאיר, לטיימס הלונדוני בקשר לגבולות ה- מינימום של ישראל, נפלה על המדינה כי סופת שלג ביום שרב. אלא שסופה זו ניתן היה לנבא מראש בדיוק מתימטי. התזאים הפוליטיים האובייקטיביים ראו אותה באופק כאשר החליטה הממשלה לא לשרטט מפות ולהודיע קבל עולם שישראל לא תחזור עוד לגבולות 4 ביוני 1967.

היה ברור אז שממשלת ישראל תישאר צמודה להחלטה זו כפי שהיתה צמודה ב- עבר לכל החלטותיה, שהיו מילים בעלמא, ללא כל יכולת להתייבב מאחוריהן. פשיטת הרגל של ממשלת ישראל נוכח הפגיעה ב- אמנותה, קיבלה אישור נוסף בדמות שיר- טוט המפה בידי הגברת שהחליטה רק ימים קודם לכן שלא לשרטט מפות. ואחרי הסופה — בא השרב. הרוחות ב- ישראל התלהטו. משבר ממשלתי ווטא עמד באופק. למרות שהחום נוצר דחקא עלידי המתנגדים לנסיגה, היה בו כדי לבשר על אביב השלום הקורץ באופק.

דעות

האורקל

מלס אנג'לס

אחד המוחות המזהירים שהיו אי-פעם במטכ"ל הישראלי, הוא ללא ספק אלוף ה- מילואים בנתניהו פלד. אפילו אויביו הקיצוניים, שאינם מסכימים לאף אחת מדיועותיו, מודים כי כושר הניתוח והערכת-המצב של האלוף פלד, מי שהיה ראש אגף אפסנטאט במטכ"ל ערב מלחמת-ששת-הימים, היא תו- פוע יוצאת-דופן.

מאז השתחרר מצה"ל, שוהה האלוף פלד בקליפורניה, שם הוא משתלם במדעי ה- מורחנות. אולם הוא אינו מסתפק בעיסוק קים אקדמיים בלבד. האיש שערב המלחמה היה בין שלושת אלופי צה"ל שלחצו על ההנהגה המדינית ההסנית ומלאת הפח-

אלוף (מיל) פלד

„דרך פסולה לניהול מדיניות“

דים לסיים את תקופת ההמתנה ולצאת ל- מלחמה. הפך בשנתיים האחרונות למעין אורקל של המדיניות הישראלית. אומנם איש אינו מתייעץ בו עוד וממשלת-ישראל אינה נוטה לקבל את המלצותיו המדיניות, אבל ביקורתו החריפה על המימסד והממש- לה זוכה להדים רבים.

עיקשות נפולית הגיון. השבוע יצא מתי פלד בהתקפת מחץ על ממשלתה של גולדה מאיר. במאמר שפירסם במעריב, גי- תח פלד את הצעותיו של נשיא מצריים אנואר אל-סאדאת לפתיחת תעלת-סואץ ו- את תגובות ממשלת-ישראל על הצעות אלה. ניתוחו המבריק של פלד הביא אותו לשורה של מסקנות. שלולא התייבב הוא עצמו מאחוריהן לא היה מעריב מעז לפרסמן. כתב פלד על גולדה: „תחת להשתמש בסמכותה ולהוליק את העם לשלום, היא

המצרים הציעו

בסוד מו"מ ישיר!

מהותיים (ראה עמודים 18—19), עלה על דעתו של אבא אבן שכדאי להחיות את רעיון „הסדר- הביניים“ לפתיחת התעלה — כדי להרוויח זמן ולהשהות את ההיענות הכללית לחץ האמריקאי הסמוי.

בינתיים הופרכה גם הסברה כי האמריקאים מת- נגדים לפתיחת התעלה. הדבר בא בשלוש צורות:

● בארץ ביקר דויד רוקפלר, אחד מגדולי הבנ- קאים בארצות-הברית ונציג האינטרסים של חב- רות-הנפט הגדולות, שהסביר כי אמריקה מעוניינת בפתיחת התעלה, לשם חידוש זרימת הנפט בה.

● שר-החוץ האיטלקי, אלדו מורו, ביקר בישר-

גולדה ורוקפלר

אל והודיע לראשי המדינה כי איטליה — ויחד עימה אירופה המערבית כולה וארצות-הברית — מעוניינת בפתיחת התעלה, מאותה סיבה.

● משרד-החוץ הדליף את רעיון פתיחת-התעלה ליונתן ראנדאל, כתב בכיר של „וושנינגטון פוסט“, החשוב בעיתוני בירת ארצות-הברית. לראנדאל גם נאמר שארצות-הברית מתנגדת, כנראה, לרעיון. ראנדאל שידר זאת לעיתונו — ועוד באותו יום הבריקה המערכת לראנדאל בירושלים שהיא ביר- רה את העניין בצמרת האמריקאית, ונמסר לה כי אין שחר לטענה זו. ממשלת ארצות-הברית מצודת בפתיחת התעלה.

כך עמד הדבר בסוף השבוע. על רקע זה יש חשי- בות לנסיעתו של אבא אבן לארה"ב ולבריטניה. המשימה העיקרית שאבן הטיל על עצמו: לברר אם ישנה אפשרות להגיע מייד להסכם עם מצריים, לשם פתיחת התעלה.

הגדיר את המצב פרשן בכיר בירושלים: „זהו הקש האחרון שבו נאחזת גולדה. אם ייכשל מאמץ זה, יהיה ברור שלא ניתן עוד לדחות את ההכרעה. אז תצטרך להיענות לדרישת האמריקאים ולהודיע לגונאר יארינג רשמית שישראל מוכנה לחזור ב- דרום לגבולות תוכנית רוג'רס.“

הסוד הכמוס ביותר במדינת ישראל הוא זה:

במחצית ינואר 1971, לפני שתמה הפ- סקת-האש „המוגבלת“, שהיתה אז ב- תוקפה, היתה פנייה מצרית אל ממשלת ישראל.

המצרים הציעו לגולדה, באמצעות מתוו- כים (אמריקאיים): לפתוח מייד במשא- ומתן ישיר וסודי. המטרה: להביא לפתי- חת התעלה לשייט בינלאומי, תמורת נסי- גה של כוחות צה"ל מגדות התעלה.

גולדה מאיר השיבה על פנייה זו בשלי-

כה. כך הוחמצה הזדמנות חד-פעמית להג- שים את אחד החלומות הרשמיים של ממשלת ישראל: לקיים משא-ומתן ישיר עם ממשלה ערבית.

מדוע דחתה גולדה הצעה זו:

● הנימוק הראשון: אמונתה הנושנה שהאמרי- קאים מתנגדים לפתיחת התעלה, מפני שהדבר יתן יתרון כלשהו לחיל-הים הסובייטי.

● הנימוק השני: עמדתה הרשמית של המ- שלה, שאין לסגת משום מקום, לפני הסדר-שלום רשמי שלם.

מאותו נימוק פסלה גולדה בשעתו את הצעתו של דיין, שהיתה כמעט זהה להצעת אל-סאדאת. בעיקבות דחייה זו, חזר בו דיין אז מהצעתו והכ- חיש אותה.

רק אחרי שנסתבר לאל-סאדאת כי ישראל אינה מקבלת את הצעתו, השמיע אותה בפומבי כעבור שלושה שבועות, בנאום בו הודיע על הארכת הפ- סקת-האש. אז דרש כתנאי את נסיגת צה"ל עד מאחורי אל-עריש.

ברור שתיקון זה בא כדי לפייס את הקיצוניים בממשלתו ובצבאו, שחשבו כי הצעתו המקורית היתה פרו-ישראלית מדי, ונדחתה בכל זאת על- ידי ישראל.

כאשר השמיע אל-סאדאת את הצעתו הפומבית, מיהרה גולדה מאיר לפסול אותה.

אולם כעבור כמה ימים התחרטה, טענה כי פסילתה לא היתה מוחלטת, והציעה למצריים לדון על ההצעה — בתנאי שהשייט יכלול מייד גם שייט ישראל.

בכך ירד העניין מסדר-היום — למראית-עין. בשבועיים האחרונים נתעורר לפתע מחדש — משני הכיוונים.

● דיפלומט מצרי בכיר בארצות-הברית כינס עיתונאים, ובשיחה „שלא לפירסום“ חזר על הצעת אל-סאדאת לפתוח את התעלה.

הדבר פורסם בישראל על-ידי „הארץ“. דובר מצרי רשמי הכחיש זאת מייד. אך כעבור זמן קצר חזר בו הדובר המצרי מהכחשתו, הודיע כי ההצעה עדיין פתוחה ועומדת.

● בצד הישראלי התחילה מחשבה חדשה. נוכח החשש כי ישראל תיאלץ לקבל את תוכנית-רוג'רס ולחזור לגבולות ה-4 ביוני, עם „שינויים בלתי-

עדים על אירצון לראות את המציאות ב- עיניים פקוחות...“

● „תחת לאסוף קבוצת פלסטינים בלתי תלויים, להציע להם את הקמת המדינה ה- פלסטינית בתנאים שיבטיחו את ביטחונה של ישראל, ולהמתין לתשובתם, ממהרים המתנגדים ליוזמה זו בתוכנו, ומשיבים ב- שם הפלסטינים שאין הם מעוניינים בכך. זוהי דרך יעילה לחנוק כל יוזמה מדינית, אך דרך פסולה לניהול מדיניות המתיימרת להביא את השלום.“

מנפילות של מפקד גרש. ממשיך ה-

נסחפה בחרדה בלתי מוצדקת, כאילו ישר- אל היתה נתונה כיום במצב המחייב מלח- מה מצידה בנוסח חדש, כאילו הברירה ל- פנינו היא להלחם עד האיש האחרון או ל- אבד את חירותינו.“

● „תגובתה של ראש הממשלה (להצטר- תו של אל-סאדאת) שניתנה למחרת היום פורסמה ברחבי העולם כסמל ודוגמא של עיקשות נטולת הגיון.“

● „תגובת הממשלה לא רק שהיא מוט- עית ובלתי שקולה, אלא היא מעידה כאלף

אלוף פלד לקבוע בהמשך ניתוחו: ● „ממשלת ישראל, לדאבון ליבנו, חוש- שת מפני מו"מ ישיר. הגיע הזמן שאורחי מדינת ישראל יבינו אמת גדולה זו. ממשלת ישראל פוחדת מפני מו"מ ישיר, ופחדה זה נובע מן ההיסטריה שהיא נתונה בה זה שנים, שהשלום אם יושג יביא כלייה על ישראל.“

● „השמעות מספרות כי צוות מומחי ביטחון משרטט בימים אלה את גבולות ה- מינימום שלנו, וכי גבולות אלה כוללים את (המשך בעמוד 16)

במדינה

הסניגור קידר: "גוזמן לי לקרוא לאחרונה אז סיפרו של הלורד דנינג על הדרך ל-צדק. וניראה לי שעובר שם כחוס השני וזרעיון, כי בתי המשפט חייבים לתת דע-תם לא רק על החוק היבש, אלא גם על הצדק, ובמיקרה מתאים — טוב יעשו אם יעדיפו את שיקולי הצדק על פני שיקולי החוק." החלטת השופט: לשחרר את גאק אבוטבול לתקופת האבל, למרות התנגדות המשטרה.

פרובוקציה. מיקרה נוסף: ערעורו של אחד יונתן מורדוב. מורדוב ומספר חברים נאספו ליד שפתיים, כאשר שוטרת הור-תה להם להתפזר. משסירבו, התחילה השוטרת לצעוק: "תלכו מכאן בטלנים שלא שיר-תו בצה"ל". החבורה התמרמרה, סילקה את השוטרת בדחיפות. מורדוב נעצר, הואשם בתקיפת שוטרת, נישלח למאסר.

בערער בפני השופט דבורין הוכיח בא-כוחו, עורך-הדין משה אלוני, כי מורדוב הוא נכה צה"ל, פצוע ברגלו. בפסק-דינו קבע השופט: "ניראה לי שהפרובוקציה מי-צד השוטרת היתה חמורה ביותר. אינני מזלזל בחומרת המעשה, אך אין פירוש ה-דבר כי שוטרת יכולה להרשות לעצמה חו-פש ללא גבול בהתנהגותה היא." הוא הח-

(המשך מעמוד 15)

הרצועה מאל-עריש עד שארם א-שייך. אין לי ספק שתוספת רצועה זו תתקבל בברכה ע"י מפקד גוש באר-שבט או כל גוש אחר שלרשותו יימסר השטח. אבל אבסורד הוא שממשלה תתווה גבולות מדיניים לפי מנט-ליות של מפקד גוש."

● "אני טוען בכל תוקף שאין ממשלת ישראל, בהרכבה הנוכחי, מסוגלת אפילו לבדוק את פשר השינויים במצריים. כי הנהגה הנוכחית, כל שיקול מדיני, וכל תכסיס דיפלומטי, מקבלים תוקף של דוגמה תיאולוגית, המערפלת את המחשבה ומקשי-חה את הלב. ואז נעלה את השאלה אם לא הגיע הזמן להעניק לישראל הנהגה דינמית יותר."

משטרה

השופט שחרר

לזכויות האזרח

לפני שבועה חודשים סיים את תפקידו כשופט ערעורים בבית המשפט המחוזי ב-תל-אביב השופט מאיר רובין. כאשר נעצר

שופט דבורין

לא יתכן חופש ללא גבול למשטרה

ליט להענות לבקשת הערעור, שיחרר את מורדוב.

נפשי סולדת. במיקרה אחר התלונן יצחק זוכא שהואשם בשוד בנק, על כך שהוא יושב זה ימים רבים במעצר — ר"ל למרות זאת אין בודקים את האליבי שלו. דבורין ציווה על המשטרה לבדוק את ה-אליבי עוד באותו אחר-הצהריים. או ש-ישוחרר זוכא למחרת היום.

מרוכי פרובוקציה ויצחק פצ'אניס נעצרו ל-15 יום, על מעשי בריונות במועדון ל-לה. השניים עירערו את מעצרים בבית-המשפט המחוזי. קבע דבורין, בהחלטתו ל-שחררם: "כבר אמרתי לא בהזמנות אחת עד כמה סולדת נפשי ממעשי בריונות ה-נעשים חודשים לבקרים. גם הבעתי דעתי שעונשים הנפסקים על-ידי שופטי שלום הם כה קלים, שאין פלא שאין בהם כדי להרתיע."

"אולם זה לחוד — והצורך למעצר של-פני משפט לחוד. אחרת, תהיה התוצאה ש-כאילו בתי-המשפט מענישים עבריינים כאלה עוד בשלב החקירה. ללא הרשעות קודמות, אין אני רואה כיצד שיחרור העוררים יח-בל בחקירת המשטרה, שבצעם כבר נסתיי-מה לגביהם. אינני סבור שיהיה מוצדק ל-החזיקם במעצר."

בניגוד לחוק. אליהו חסין נעצר בי-בית-משפט השלום על התפרצות, עירער בי-מחוזי, והתלונן שם על הנוהל המקובל בבית-המשפט המחוזי, לפיו אין קובעים דיון לשמיעת ערער נגד צו-מעצר שניתן על-ידי שופט-שלום — אלא לאחר 48 שעות. פסיקתו של דבורין: על נוהג זה להיפסק מיד, מאחר שהוא בניגוד גמור לחוק ה-מאפשר לעורר להשמיע את ערעורו לאחר הודעה מוקדמת של 24 שעות. אם אדם יושב במעצר שעה שמן הדין היה שלא יהיה כך — זה לכשעצמו די חמור, קבע. (המשך בעמוד 18)

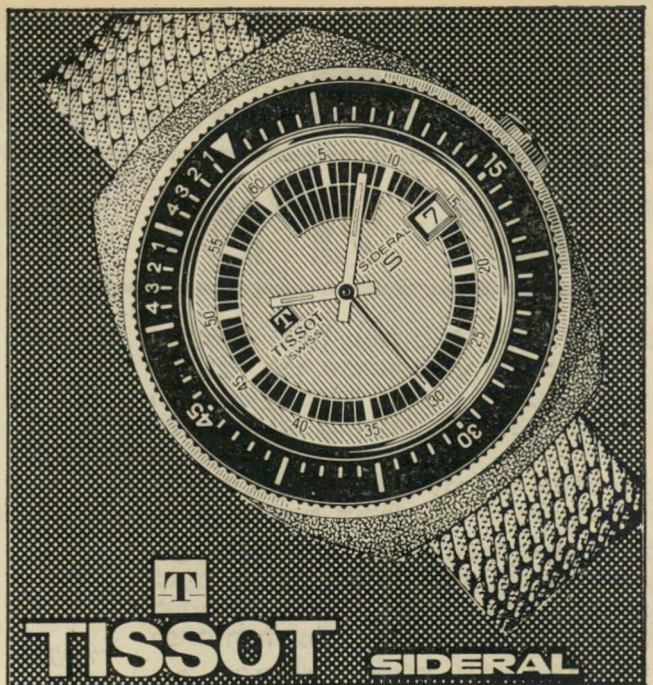
אורה בפקודת בית משפט השלום שמורה לו הזכות לערער על מעצרו בבית המשפט המחוזי תוך 24 שעות. זהו תפקידו של שופט הערעורים. תפקיד רגיש, הבא להגן על חירות האזרח בנקודה עדינה ביותר. ר"ל בין היה בתפקיד זה מספר שנים, הוחלף במסגרת הרוטציה הנהוגה בבית המשפט. במקומו נתמנה השופט חיים דבורין.

דבורין בלט מרגע ראשון כמגן קפדני על זכויות האזרח. לכל טענה התייחס בי-כובד ראש, ניהל את הדיונים באווירה רגו-עה, ולא היסס לדחות את בקשות המשטרה. **אין הוכחות? למעצר.** בין המיק-רים הראשונים שלו היה ערעורו של חשוד בשם ויליאם זומור, שנעצר בבית-משפט ה-שלום לשמונה ימים. התביעה טענה בפני השופט שזומור, יחד עם אחיו, היה בראש כנופיה שהתפרעה במועדון טיפאניס.

בעירעור בבית המשפט המחוזי הביא בא-כוחו של זומור, עורך-הדין אליהו קידר, הוכחות שמרשו לא היה כלל בארץ בי-אותו תאריך. הוא תבע מתובע המשטרה להצביע על מיקרה יחיד בו זומור לא שי-לם עבור שהותו בטיפאניס. התובע ענה כי אין בידי הוכחות — ודווקא משום כך הוא מבקש לעצור אותו, כדי לחקרו.

פסק-דינו של דבורין היה חד-משמעי, כלל נימה של נזיפה במשטרה: "לא ייתכן דבר כזה", קבע. "שיעצרו אדם שאין ראיה אפילו לכאורה לחשדות שהעלו נגדו." הוא ציווה לשחרר את החשוד במקום.

צדק, לא חוק. ב-12.11.70 הוצא על-ידי השופט מאיר רובין, שעדיין כיהן אז בתפקידו כשופט ערעורים, פקודת מעצר נגד אחד גאק אבוטבול, שהואשם בהחזקת כסף מזויף ונשק. העצור הגיש בקשת שיחרור ממעצרו — כדי שיוכל להשתתף בהלחית אחיו. בקשה זו התבררה כבר בי-פני השופט דבורין, שנכנס לתפקידו. התביעה התנגדה בחריפות לבקשה. השיב

טיסו-סידרל סופר-צלילה

השילוב המהפכני של
פלדה ופיברגלס

- * מתאים במיוחד לאקלים הישראלי: אינו מתפשט בחום ואינו מתכווץ בקור. חזק מאד, בלתי שביר, מחוסן בפני כל זעזוע, אל-חלד, דוחה מים.
- * טיסו-סידרל — יצירת הפאר החדשה של טיסו-אוטומטי, עם תאריכון נגד מים (לצלילה עד 100 מ')
- * "שעון צעיר" לצעירים של ימינו, במחיר... לצעירים: 169 ל"י.

קנה שוויי-ו-שחתיך נאוצה הו דניסו ענק עו מ'סו

מחפש

סוכנויות וסחורות של:

- ♦ ארנקים מכל הסוגים
- ♦ דברי קוסמטיקה
- ♦ תכשיטים
- ♦ לבנים לנשים ולגברים

נא לפנות אלי,

סיאצי אל קאסם.

טל. 918094 (04)

כפר רמה — גליל מערבי

ה מ נ ו י

קיבלת
חשבונך,
פרע נא
אותו בהקדם.

I.T.T. SCHAUB
LORENZ

מקלט הטלוויזיה
הטוב בעולם!

גם טרנזיסטורים, רשמי-קול ומערכות HI-FI סטריו מעולים מיוצרים ע"י I.T.T. SCHAUB-LORENZ חשוב לעולים חדשים: הספקה במהירות מירבית וללא מכס. הסוכן הבלעדי: כינורי בע"מ ת-א רחוב פרץ 4

טל. 621984-624193

אנו ערבים לכן שכל התקונים בת-א וסביבתה יבוצעו תוך 24 שעות לכל היותר ע"י במעבדה שלנו בת-א רח' לילינבלום 25 טל 56343-1 57679

לעזאזל שארם — העיקר השלום!

שרהביטחון, משה דיין, אישר לפני שבוע בכנסת שלדעת: מוטב שארם-אל-שייך ללא שלום, מאשר שלום ללא שארם-אל-שייך. לכאורה, מבחינה ביטחונית, סבירה עמ' דתו של מר דיין. איזה ערך יש להסדר שלום המבטיח לנו חופש מעבר בתעלת-סו' אן ומיצרי טייאן, אם יום אחד יתחרטו המצרים ויסגרו את מפרץ-שלמה בפני שיט ישראל?

רק נוכחותנו בשארם-אל-שייך בכוח של גדוד או שניים מחופרים היטב, פלוס אחי' זות קטנה או שתיים פלוס רצף טריטורי' ריאלי להעברת אספקה, יבטיחו לנו את חופש השיט אליה.

אנב, מה יהיה רוחבה של אותה רצועת רצף? האם עשרה או עשרים קילומטר יס' פיקו, או שגם שם נעמוד עם גבנו אל ה' ים, כאשר מצרים מאיימת לנתק כל רגע את שארם מאילת? אינני מבין לפי איזה

הגיון יהיה הגבול הזה בטוח יותר מגבול קלקיליה של ה-4 ביוני 1967. ועוד משהו: האם לא מוכיח, מר דיין, קוצר-ראייה איסטראטגי בתביעתו לנוכחות בשארם-אל-שייך בלבד? למה שלא יתבע גם את נוכחותנו בבאב-אל-מאנדב, אשר בפתח הים האדום? למה שלא ידרוש רצף טריטורי' טוריאלי, לאורך החוף הסעודי? מה יהיה אם הערבים יאפשרו לנו חופש מעבר בתע' לה ובמצרי טייאן, אך יסרבו לאפשר לנו יציאה מהים האדום בואכה באב-אל-מאנדב?

לפני שבוע לקתה עיני הימנית בדלקת, ובמשך שלושה ימים נאלצתי לחבוש רטי' ייה על העין. ולפתע, כשראיתי את העולם בעין אחת, התחלתי להבין את משה דיין. כשאדם מסתכל על הכל בעין אחת הוא מאבד את תחושת העומק האופטי וגם ה' פוליטי, כנראה.

תשובה לאורי אבנרי

מכל העיתונים בהם השתתפתי כבעל-דבור, "העולם הזה" הוא היחיד שהעניין לי עד כה, חופש-ביטוי מוחלט. מר אבנרי לא פסל, השמיט או תיקן שורה או מילה אחת מתוך דברי, אמילו כאשר הבעתי דעות שולן כצאו חן בעיני.

גם בשבוע שעבר, כאשר דברי-השבח ש' חילקתי ל"ידיעות אחרונות" הרגינו אותה, לא ערך מר אבנרי את דברי, חופש-ביטוי זה, המהדהדה תנאי ראשון להשתתפותי בכל עיתון, יש בדעתי לנצל גם להבא.

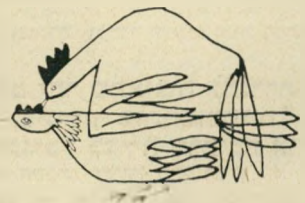
עורך העיתון ראשי, כמובן, להנהיג לי דעות ולהתחכם איתי בכל דרך שגוראת לו. חילוקי-דעות גלויים בתוך העיתון הם, בסופו של דבר, לטובתו של העיתון, ו' ממילא לטובתם של קוראיו.

אם כן, כללית, אינני מקבל את הסתייגותו של אורי אבנרי מהמחמאות שחילקתי לי "ידיעות אחרונות", אף כי אני מסכים ש' העיתון, בחלקו לפחות, מטיף לסיפוח שט' חים, חידוש המלח' מה, הנהגת עונש מוות רעיונית חשוכים אח' רים, בהם אני נלחם. לא אמרתי ש"ידיעות אחרונות" הוא עיתון טוב, או שאני מסכים לכל הדעות המובעות בו. עיתון יכול להיות מעניין גם כאשר אינך מסכים עם דעותיו. מה

גם שהמחמאות שלי היו יחסיות. אמרתי ש"ידיעות" דוא עיתון הרבה יותר מעניין מ"מעריב" ואני עדיין טוען שהוא עורך יותר טוב, כתוב יותר טוב והרבה יותר ליבראלי וישר מ"מעריב".

כל המומים שאבנרי מוצא ב"ידיעות" מצויים בריכוזה הרבה יותר גדול מ"מעריב". מבחינה העיונית (כמו שהינריך היינה אמר על הכומר והרב) שניהם מסריחים. אלא ש"ידיעות" מסרית פחות. אם קיימים ביניהם הבדלים, הרי הם כולם לטובת "ידיעות אח' רונות", שכן הוא לפחות נותן דריסת-רגל (אם כי לא חופש-ביטוי מלא) לפובליציסטים ליברליים ושמאלניים כמו עמוס קינן, בועז עברון, מרדכי בנטוב, יזיה יריב, חיים חפר ואחרים, ואילו בנן החיות הדורסניות של "מעריב" אינך שומע ציוץ וחצי של צפור-שלום.

השאלה המוסרית שאורי אבנרי מעורר, ביחס לעצם נכונותו של "איש שוחר-שלום ורודף-צדק להשאל את שמו, תמורת תשלום נאות, כדי לעזור בהפצתו של עיתון ה' שוטף את מוח הציבור לטובת המלחמה ואי-הצדק", נראית בעיני בלתי-ישרה וחסרת תבונה פוליטית. לדעתי, זו לא רק זכותו של איש-שמאל להשתתף בעיתון ימני-קיצוני — גי' — זו חובתו המוסרית, החברתית וה' פוליטית, ברצון הייתי כותב מדור קבוע (חינם!) ב"הצופה".

מספיק אומץ-לב להודות באמת כאשר אין מיפלט ממנה. יתכן מאוד שכעורך עיתון אין מר אבנרי רואה את עצמו די מוסמך ואובייקטיבי כדי לשפוט על הרמה העיתונאית של עיתונים אחרים. זו בעיני שלו. אני כן רואה את עצמי מוסמך ואובייקטיבי לא פחות, נאמר, מאשר עיתונאים אחרים, העוסקים בביקורת מדינית, חברתית, תרבותית ואמנותית. גם העיתונות, המבקשת לשמור לעצמה את זכות הביקורת האחרונה, חייבת לעמוד בביקורת, וכמובן גם ביקורת זו ראוייה לביקורת. השלטון הבלעדי משחית אפילו את העיתונות הליברלית, ואחד מתפקידיה החברתיים והמוסריים הוא לבקר לא רק את הדעות המובעות בה, אלא גם את רמ' תה המיקצועית.

אם היו למישהו ספקות ביהס למידת חופש-הביטוי המוענק לי ב"העולם הזה", ולנכונותו לבקר את עצמו בפומבי — יו' כיה עצם פירסומו של קטע זה כאן את ההיפך הגמור.

(תשובתו של אורי אבנרי תבוא בשבוע הבא.)

השבוע עובר ושכ

חמישה כושים קטנים

כדי למנוע הלעזות, כאילו הקריטריון לבחירת עובדי מדינה, הוא פוליטי ולא מיקצועי, אני רואה חובה לעצמי להביא את המיקרה הבא.

ימים מיספר לאחר שפטר השר שרף את חמשת הארכיטקטים, שלדבריו אינם אנשי אמת ואינם ראויים לאמינות — התייצבו במשרד-השיכון חמישה ארכיטקטים מחוסרי-עבודה, שחמדו את המשרות הפנויות.

על מנת למנוע בזיונות נוספים, נערכה למועמדים הפעם בחינה מיקצועית מדוק-דקת שכללה את השאלות הבאות:

"האם הנך רואה בשר שרף את האיש המתאים ביותר לעמוד בראש משרד-השיכון?" היתה השאלה הראשונה. ארבעה ענו בחיוב. החמישי, ארכיטקט בעל מעוף שאינו קורא עיתונים היסט שניה. הוא נפסל מיד. "אינך איש אמת!" נאמר לו.

"האם הנך רואה את מדיניות משרד-השיכון כצודקת ללא סייג?" נשאלו ארבעת הנותרים. שלושה השיבו בחיוב נמרץ. הרביעי, גמגמן וארכיטקט בעל שיעור-קומה, בלע את רוקו. הוא נפסל מיד.

"האם הנך תומך ללא הידור בבניית קוביות-בטון בנבי סמואל?" נשאלו שלוש המאושרים הנותרים. שנים השיבו ב"הן". מייד, השלישי, ממאורות הארכיטקטורה אך כנדיאזון במיקת, התבלבל ונעה בשלילה. הוא נפסל מייד. "אין מקום במשרדנו לארכיטקטים שאינם אנשי-אמת!" — הוסבר לו.

"האם סיימתם את חוק לימודיכם בארכיטקטורה?" נשאלו שני המועמדים שנותרו לאחר הסלקציה הקדמית. "לא!" ענו שניהם בענווה אוטומטית של אומרי "הן" מנוסים, ונתקבלו לעבודה ללא דיחוי.

לאחר זמן קצר התברר שאחד מהם שיקר. נתברר שהוא סיים את לימודיו בהצטיינות. הוא פוטר מיד.

נון קיטרוס

מתי כבר יפטרו את אלמוג?

אני חוזר, אפוא, ושואל מתי כבר יפטר האיש? מתי תשחרר אותו רשות ה' שידור מעושה של הבינוניות הוואת? אולי אפשר לצרף למיפגן זה של חוסר-טעם גם את אי-שידור תחרות האגרוף ההיסטורי רית, ולהפטר סוף-סוף ממר אלמוג? למה אני כל-כך מעוניין בפיטוריו של מר אלמוג? פשוט מאוד: הוא חיסל את התוכנית שלי בטלחיונה ה' ישראלית — וזאת משום שלא הייתי מוכן להיות פקיד שלו, ולשמש קריין לרעיונות הגאון נים שלו. יש לי חשבון אישי איתו. מה שנכון — נכון.

אבל מה איכפת לכם החש' בונות האישיים שלי, אם עלי ירי סילוקו תזכה הטלחיונה, ויזכו רבבות הצופים הדבוקים ככובעים למלכות סאכרינית זו?

כיתבו עוד היום מכתבים אל הד"ר יחיל ואל העיתונים — ודירושו את פיטוריו של אלמוג. (הבולים על חשבונני) אתם משלמים אגרת טלחיונה? מגיע לכם מנהל מהקליבר של עדי יפה, יצחק ליב-גי, אמנון רובינשטיין, או שולמית אלונגי. אפילו דידי מנסי יותר טוב מאלמוג.

בימים אלה, בהם מגסה הממשלה להמ' עיט בעיני הקהל את הסכנה הצפויה לנו מעצם קיום שיחות יארינג, בימים בהם מנסה הממשלה להגדוש את החיוב שב' חתימה על הסכם שלום (ללא נסיגה אב' אפשר), שורה בטלחיונה פארוזייה אחילית על שיחות-שלום בכלל.

הפארוזייה מוכיחה שאין טעם בשיחות שלום, שהאנשים העוסקים ב' שיחות כאלה הם אינפנטיליים, המוכנים לפתוח במלחמה על כל שטות ולהחרים את ה' עולם כולו.

מי הפיק את הפארוזייה ה' מטופשת הזאת? לא תאמינו. ספרד שוחרת-השלום הפיקה אר' תה. הפאשיסטים האלה, שרצחו וכלאו רבבות אנשים, ששית' פו פעולה עם הגרמנים ונתנו

מיקלט בארצם לנאצים, הגישו את לעצם לשיחות-שלום לטלחיונה הישראלית, תמור' רת תשלום, אני מתאר לעצמי.

ומי האחראי לשידור טפלות הזו ל' צופים הישראלים? מר שמואל אלמוג. ה' מנהל המני של הטלחיונה, הגיש לנו את המתנה הזו.

אוזלת יד. כל כולה של התנהגות ה- שלח הישראלי, בארצות-הברית לדוגמה, מבוססת על משחק עם יהודי ארצות-הברית, המעניינים אותו למעשה כשלב ראשון, הוא מטיף להם מוסר ממרומי עליונותו הישראלית, הוא תמיד זה היודע יותר טוב — אבל מה שמעניין אותו באמת, זה כי צד לחסוך דולר פה, דולר שם. כיצד לקנות עוד מכשירי חשמל, מהן האפשרויות ל- מוד ולטייל מה שיותר. אינטרסים אלו מח- ליפים, עם הזמן, את תחושת השליחות ש- איתה יצא השליח לדרכו.

העסקים היהודיים במרכזים הקהילתיים יודעים אינו סחורה שלח אליהם — והם מתייחסים אל השליח בהתאם, רואים בו לרוב לא יוצלה, שנכשל בארץ, המנסה עתה לטפס על גבם וכיסם. התוצאה: ב- נקודה מסוימת מתחיל השליח להתבטל ב- פני מארחיו, אם כדי לשאת-חן ואם מתוך הכרה.

כל שליח רואה תמיד את כשלונו של השליח האחר. חברת השליחים תלויה על כרעי תרגולת בגלל רכילותיות, התלשויות, השמצות אישיות, קינאה וצרות-עין. התמיר מים, המנסים איכשהו להחלץ מן הסכר ו- למצוא קשר עם יהודי המקום, ניתלים ב- דרך כלל באדישות מוחלטת ובקיר אטום. בסופו של תהליך ההידרדרות, החברה ה- יחידה המקבלת את השליח ברצון היא חב- רת היורדים. מרגע זה, מתחיל שליח העליה להיות יורד בפוטנציה.

תקנה-שמקנה. בעלי המצפון מבין השליחים חוזרים לישראל בתום תקופת שליחותם, ניתלים פתאום בעולם עיון ו- זר: בעיות שיון, חובות, רמת חיים גמ- רה — כל אלה מקשים על הקליטה. אחרי זמן מה, לוחצת האשה לחזור לאמריקה. תמיד אפשר לסדר שליחות נוספת. אמנם לפי תקנה של הסוכנות אסור לשליח ל- צאת בשליחות שנייה אלא אם כן שהה ב- ארץ חמש שנים. אלא שתקנה זו אינה נשמרת. לעיתים קרובות ההיפך הוא הנכון — הסוכנות עצמה מעודדת יציאה נוספת.

ואין להוסיף חומרה יתרה עלידי נוהלים המהווים ניגוד חמור לחוק. אפילו כשנעצר אדם כחוק — זכאי הוא שישמע עירעורו בהקדם האפשרי ביותר, כי ייתכן שבי- המשפט השומע את הערעור יראה לנכון להתערב, וכל יום חשוב לעניין זה. החלטה זו, שניתנה עלידי השופט דבורין ב-4.3.71, היתה האחרונה בתפקידו זה. יום אחרי זה הוא הוחלף מתפקידו.

עלייה

שליחי העלייה —

מועמדים לירידה

לפני כמה שנים, היצענו לאליהו דובקין, שהיה אז ראש המחלקה לנוער ולחלוץ ב- סוכנות, שיגלח קבוצת סטודנטים למרכזים הקהילתיים ולאוניברסיטאות בארצות-הברית, כדי ליצור מגע עם הנוער הסטודנטיאלי היהודי המתנכר לישראל. כבר אז היה ברור שחברי המשקים ושליחי תנועות-הנוער אי- גמ מסוגלים להתמודד עם הנוער היהודי המתקדם באוניברסיטאות. דובקין התלהב מהרעיון, אולם הטיפול המעשי נמסר לידי של איש מפלגה קטן, שסירפד את כל ה- עסק מתוך נאווה לחזקת מפלגתיות ולהס- דרים קיימים ושמרניים.

פרוטקציוניזם. האשמה חמורה זו אודות המתרחש בשטח הערין של שליחי העלייה, גילה לאחרונה שליח ותיק, המשיך האיש וסיפר: „אותו אדם התפרסם אז כ- סוציולוג שנכשל כישלון חרוץ, בתיכנון חוף אשקלון כחוף קיט. בפגישה עימו נת- ברה, כי הוא בנוסף גם מיתען פוליטי מ- מדרגה נמוכה ביותר, וחסר כל מיתען אידי- אולוגי. בפגישה איתו היה אצלו כל אחד מהמועמדים כשלוש דקות. הוא שאל ב- מפורש על השתייכות מפלגתית — ועל כישרון לשיר ולזמר. כך נבחרו האנשים. בתום הפגישה פונג

מושלבים דויד וסולטנה קרקסון מטפלים, מטפלים ואין טיפול

בתום סיבוב שני, קשה לבוא לשליח ב- טענות אם הוא הופך ליורד.

מנגנון

ישישים בני 85

מתגוררים ברחוב

העובר בימים אלו בשכונת מנשה, על גבול ת"א-יפו, עשוי להיתקל בשלושה אנ- שים המתגוררים בחוף. לא על המדרכה. במגשיה אין מדרכות. סתם כך בחוף, ליד מה שהיה פעם ביתם. השלושה הם דוד קרקסון (85), חולה שאינו מסוגל לדבר, אשתו סולטנה (85), ובנם המפגר יצחק (45). הם עלו ממדרכה לפני עשרים שנה ושוכנו במגשיה, וחיים על קיצבת הביטוח הלאומי.

התמוטט. לפני כמה חודשים בא אליהם נציג עמידר, תבע מהם להטביע את אצבעם, כחותמת, על מיסמכים שונים. מס- (המשך בעמוד 23)

המשעשע הזה נתברר, כי קבוצה הסטודנ- טים רובה ככולה נפסלה. שניים שלושה, שהיו חברי מפלגה מהימנים ועסקני סטודנ- טים, קיבלו הצעה נפרדת — אך דחו אותה באומץ-לב. לעומת זאת, נבחרו לשליחויות פרוטקציונרים אלמונים בטעם אותו איש.

מה שהיה, הוא שיהיה. בשבוע שעבר נתברר, כי בסוכנות היהודית אין כל חדש, ומה שהיה בעבר — נמשך גם כיום. רוב השליחים הם עדיין חברי תנו- עות נוער ואנשי מפלגה. המחלקה לנוער ולחלוץ די מוגבלת בקביעות המועמדים, ו- אין לה אפשרות לפסול מועמד של תנו- עה. ראש המחלקה הנוכחי מרדכי (מורלה) בראון, לשעבר קצין חינוך ראשי בצה"ל, ניסה להילחם בתופעה זו כאשר נכנס ל- תפקידו, אך למד מהר מאוד כי העניין ברוך בחזקת מפלגתיות. התוצאות: תנו- עות הנוער היהודיות בחו"ל ממשיכות לס- בול מהסתייגות עורקים. השליחים המסור- תיים אינם מסוגלים לשכנע את הסטודנטים היהודים המתנכרים בחו"ל, השליח הישראלי בגולה אינו אלא נטע זר.

השבוע ציירה גולדה

גולדה מאיר צעדה את הצעד הראשון והמכריע — היא ציירה מפה. בכך עשתה את אשר סירבה לעשות, ואשר קודמה סירב לעשות, במשך קרוב לארבע שנים. היא חיסלה עמדה ממשלתית, שאמרה כי „לעולם לא נצייר מפה, אלא אם כן...“ היא עשתה מה שסירבה לעשות לפני שלושה שבועות בלבד, כאשר נתבקשה עלידי גונאר יארינג להודיע אם היא מוכנה לחזור לגבול הבינלאומי בדרום. היא עשתה זאת לא במכתב ליארינג, ולא בהודעה למצריים, ולא במשאומתן גלוי או סודי — אלא בראיון שהעניקה לאחד העיתונים החשובים ביותר בעולם — טיימס הלונדוני. היא ציירה מפה, ועצם המעשה הזה הוא נקודת-מפנה.

שלוש מכות

כאשר הודיעו שידורי ישראל את הידיעה בשבת בבוקר, היה נדמה לרבים כאילו פשוט חוזרת גולדה מאיר על המפה שפורסמה בשבוע שעבר בגליון העולם הזה (1749). ואכן — היה בנקודות רבות דמיון מפתיע, ואף מדהים, בין המפה שצוירה עלידי „העולם הזה“, על סמך שיחות פרטיות עם אנשים המקורבים לשלטון, ובין המפה של גולדה.

אולם שתי המפות אינן זהות. ולכך יש סיבה טובה מאוד: העולם הזה צייר את מפת-המינומם הסופית, כלומר: העמדה הסופית של רוב שרי הממשלה, כפי שתתגבש אחרי משאומתן, הפעלת לחץ אמריקאי וויכוח פנימי. גולדה מאיר ציירה את מפת-המוצא — כלומר, היא הניחה על השולחן את הדרישות שבהן מבקשת ישראל לפתוח במשאומתן.

ברגע זה יש, איפוא, שלוש מפות:

- **מפת גולדה,** האומרת מה הן התביעות שישראל עומדת להתמקח עליהן ליד שולחן המשאומתן.
- **מפת מצריים,** המבוססת על גבולות ה-4 ביוני, והתובעת להלכה נסיגה מכל השטחים המוחזקים (אם כי המצרים, הירדנים וגם הרוסים, רמזו לא פעם שהם מוכנים לתיוקניגבול מסויימים).
- **מפת הפשרה,** שצוירה עלידי העולם הזה, המתארת את הפשרה הצפויה בין שתי המפות הקודמות.

כל שלוש המפות גם יחד מתאימות להגדרת תוכנית רוג'רס: „גבולות ה-4 ביוני, עם שינויים בלתי-מהותיים.“ השאלה היא רק איך לפרש את הגדרת רוג'רס: בצורה מרחיבה או מצמצמת. וזהו הדבר שקרה בעצם השבוע, עלידי מתן ראיון זה:

ראש-ממשלת ישראל קיבלה את תוכנית רוג'רס — תוך מתן פירוש ליברלי למושג „שינויים בלתי-מהותיים“.

פירוש זה יצמצם במהלך המשאומתן, בכיוון למפה שצוירה עלידי העולם הזה. הדבר יתברר אם נשחזר לפרטי הפרטים את הגדרות גולדה למפה שפורסמה בגליון השבוע שעבר.

1. פיתחת רפיח וסיני

העולם הזה כבר מובן מאליו שחציהאי סיני יפורז. גולדה חזרה על קביעה זו. היא הוסיפה דרישה: שנוסף על כוח-שלום בינלאומי יפקחו על פירוז זה גם חיילים ישראלים. תמורת זה הסכימה שישתתף בפיקוח גם כוח מצרי. כלומר: כוח ישראלי-מצרי, או כוח בינלאומי בהשתתפות יחידות מישראל וממצריים.

וזהי עמדת מיקוח. אין סיכוי רב שתתקבל. בסופו של דבר יתקבל, קרוב לחדא, כוח של ארבע המעצמות, שיהיה כפוף למועצת-הביטחון, כך שלא יהיה ניתן להוצאה אלא בהסכמה אמריקאית.

העולם הזה קבע שישראל תדרוש לעצמה רצועה בין סיני ורצועת-עזה, בפיתחת רפיח. גולדה לא הזכירה דרישה זו — מכיוון שעצם איזכורה היה מהחז מהראש ויתור על רצועת-עזה. כפי שנראה להלן, עדיין לא הגיעה גולדה לכך.

אולם ישוב פיתחת רפיח, בחודשים האחרונים, מדבר בעד עצמו.

2. מרחב הגנה לאילת

כאן חזרה גולדה ממש על קביעת העולם הזה. היא תבעה שינוי הגבול ליד אילת. אגב, דרישה זו נוטלת את הרצינות מן הדרישה לסיפוח חוף ים-סוף עד שארם-אל-שייך — שהרי דרישה זו סותרת את קודמתה.

3. שארם-אל-שייך

זהו ההבדל הגדול ביותר בין העמדה המוצהרת של גולדה ובין קביעת העולם הזה. גולדה חזרה על התביעה ששארם-אל-שייך תסופח ממש לישראל, וכי תהיה גישה אליה.

המפה שלה - במה היא שונה מזו שפירסם העולם הזה

גולדה שללה "פרוודור" אך דיברה על "גישה", ברוח "העולם הזה".

5. גוש עציון

העולם הזה קבע שגוש עציון יישאר בישראל. גולדה לא נכנסה לפרט זה, הסתפקה בביקעה שהגבול בין הגדה ובין ישראל "צריך לשמש נושא למשאומתן".

6. ירושלים

העולם הזה קבע שיהיה פיתרון מסובך, שייתן לירדן את הריכוניות על הריהבית, וגישה אליו, יחד עם סידורים מיוחדים לשכונות הערביות שיישארו בישראל. גולדה חזרה רק על הנוסחה הקבועה שירושלים תישאר בידי ישראל. אין ספק כי במשאומתן תצטרך להימצא דרך להחזרת מעמד כלשהו לערבים בירושלים, שיספק את כבודם הלאומי.

7. ביקעת הירדן

העולם הזה קבע כי הגדה המערבית תפורז וכי לשיפור המצב הצבאי-הטקטי יסופח לישראל החלק הצפוני ביותר של הביקעה - אזור אום-צוק. גולדה דיברה אף היא על פירוז הגדה, בניסוח קצת שונה: "צריך להחזיק משהו שם, ואולי על הגבעות מאחור".

זהו ניסוח די מעורפל, כדי לאפשר משאומתן, זה יכול לכלול כספים צבאיים קטנים, או היאחזויות איזושהן - וגם הרבה-הרכבה פחות מזה.

ברור שהניסוח נבחר בכונה כדי לפייס, בשלב זה, את יגאל אלון ומשה דיין, ולתת להם את האשלייה שמשהו יינצל מן התוכניות המיושנות שהשמיעו ב-1967.

8. שינויי גבול קלים

העולם הזה דיבר על שינויים קלים לאורך גבול הגדה, באזורי לטרון, קלקיליה וטולכרם. גולדה חזרה על כך במילים שלה, כאשר קבעה שעל כך יתנהל משאומתן. היא הכהירה בצורה חד-משמעית וקיצונית שישראל לא תדרוש את מרכזי האוכלוסיה של הגדה - חברון, שכם, רמאללה וכו'.

9. רמת הגולן

העולם הזה קבע שישראל תדרוש להחזיק לפחות ברכס הראשון של רמת-הגולן, החולש על הקיבוצים בעמק. הדבר אפשרי בצורת טיפוח, או בצורה החזקה בסיסים לזמן קצוב. גולדה השתמשה בניסוח מעורפל: "ישראל לא תרד מהרמה, החולשת על עמק החולה". זהו ניסוח "נוקשה" - אך רק למראית-עין. כי אין הוא אומר "כל רמת-הגולן תישאר בידינו", וגם אין בו זכר למילה "סיפוח". הניסוח מאפשר החזקת בסיסים בחלק מן הרמה.

תוכנית רוג'רס נתקבלה!

זדה קיבלה, על כן, את תוכנית רוג'רס בנוסח הישראלי - מה שנקרא בסלאנג הירושלמי "רוג'רס-פלוס". נפתחת האפשרות שבין השתיים תימצא הפשרה בצורת "רוג'רס-בינוני". זוהי המפה שפורסמה בשבוע שעבר עלידי העולם הזה.

גולדה נאלצה לצעוד צעד זה, מפני שעם קבלת עקרון חוזה-השלום עלידי מצריים, לא היתה לה ברירה. הלחץ האמריקאי הסמוי, קריאות האסירואס של השגרירים הישראליים, תגובת דעת-הקהל בעולם - כולם חייבו ציור מפת-שלום.

מדוע עשתה זאת בצורת ראיון עיתונאי?

אילו ציירה מפה זו באיגרת ליארינג או למצריים, היתה גורמת מייד למשבר ממשלתי, ואולי לפירוק הקואליציה.

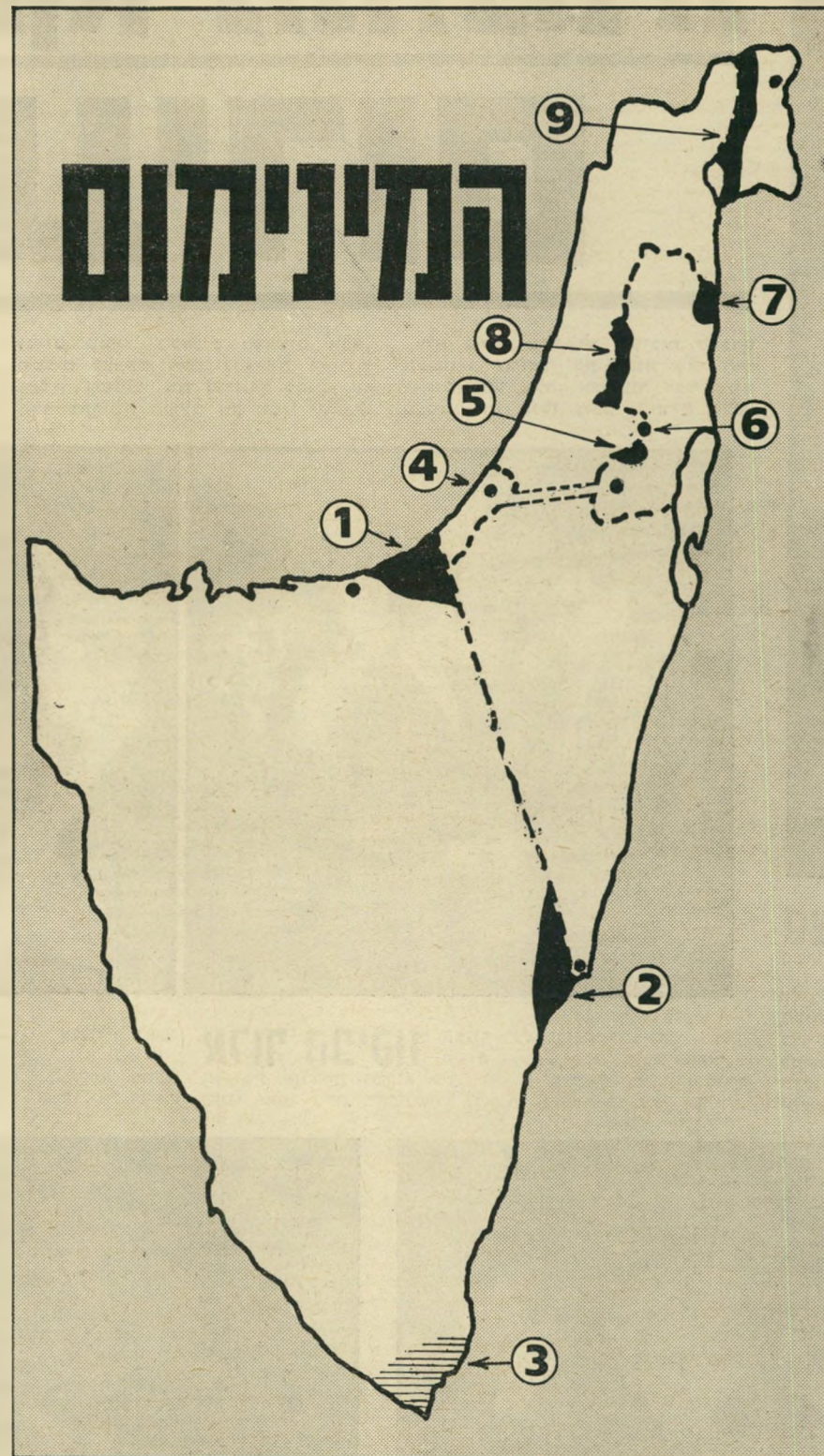
ראיון עיתונאי אינו מחייב החלטה ממשלתית, אינו חייב להביא למשבר. אך הוא מחייב, למעשה, את הממשלה. לפי דרישת האמריקאים, הוא אומר למצרים: זוהי נקודת-המוצא שלנו במשאומתן. אינכם צריכים לחשוש שמא נדרוש במשאומתן כיפוחים מפליגים, כגון קו עריש-שארם, או תוכנית-אלון. עכשיו השאלה היא: האם מאפשרת מפה זו פתיחת משאומתן ממשי ומזורז, באמצעות יארינג ו/או האמריקאים ו/או שיטה ישראלית יותר.

במילים אחרות: האם יקבל אנוואר אל-יסאדאת את המפה של גולדה כנקודת-מוצא ישראלית מספקת, לפתיחת משאומתן של ממש?

הדבר ייתכן (אולי אחרי בירור נוסף שג העמדה הישראלית לגבי שארם-אל-שייך והגישה אליה, הנקודה היחידה שבה נותר עדיין פער חשוב בין עמדות ממשלות ישראל ומצריים, ואולי גם לגבי בעיית-הפלסטיים, שלגביה הציעה גולדה רק "פיצויים").

כך או אחרת: גולדה צעדה צעד גדול לקראת אפשרות של שלום. היא קיבלה את העמדה שהעולם הזה דרש אותה - ושבגללה השמיצה היא עצמה את העולם הזה פעמים רבות. זוהי נקודת-מיפנה גדולה. היא עשויה להיות כתחל למיפנה היסטורי.

הכונה לרצף טריטוריאלי, אם כי גולדה לא הזכירה מונח זה בפירוש. תביעה זו - אין לה סיכוי להתמלא, וגולדה יודעת זאת. יש להניח שזוהי עמדת-מיקוח התחלתית, כדי להשיג נוכחות ישראלית בשארם. יתכן כי ההגדרה שנתנה גולדה לפיקוח על פירוז סיני - "כוח מעורב שיכלול חיילים ישראלים. גם חיילים מצריים יוכלו להיכלל בכוח זה" - נועד בעצם לשמש הצעת-פשרה.

זוהי מפת הכשרה שפורסמה בגליון האחרון של "העולם הזה"

אם אין סיכוי שרעיון זה יתקבל לגבי כל סיני, יש אולי סיכוי כלשהו שיתקבל לגבי שארם עצמה, למשך תקופה מוגבלת.

4. עזה והפרוודור

העולם הזה קבע שעזה תימסר לירדן (או למדינה פלסטינית, אם תקום). גולדה לא שללה זאת, אך לא הזכירה אותה בפירוש. היא השתמשה בלשון דו-משמעית: היא אמרה שעזה תוכל לשמש נמל לירדן - דבר שניתן לפרשו, כבוא העת, כסיפוח הרצועה כולה לירדן.

באותה שעה אמרה ישראל מוכנה לדאוג ל-200 אלף הפליטים בעזה - דבר שניתן לפרשו כהצעה לספח את הרצועה לישראל, עם מתן זכויות-נמל בלבד לירדן. זוהי עמדת מיקוח. תוך כדי כך שללה גולדה שוב בפירוש את רעיון המדינה הפלסטינית - דבר שהפך אצלה ל"אידיאה פיקס".

העולם הזה קבע כי בין הרצועה וחברון יפתח כביש-גישה אסטרטגורי - דבר ש-אינו מהדהד "פרוודור", אלא דרך-חיבור.

המתירנות חוגגת את ניצחונה בישראל:

גושפנקה ממלכתית לעידום

לא פחות מזה יש חשיבות להכרה הציבורית הרחבה לה זוכות שתי יצני רות קולנוע אלה. אם עוד לפני שנים מעטות היו אישי ציבור נזהרים מלק-

וחיים טופול, מככבים בסרטים אלה, נוטלים בעצמם חלק בסצינות העירום והמין, מסמלת את התפנית לחיוב, ש- חלה בתפיסת העולם של אמני ישראל.

עירום ומישגל ברוח המהפיכה המינית, המוצאת את ביטוייה בכל יצירות האמ- נות של העולם המערבי. העובדה ששני כוכבי הצמרת של ישראל, גילה אלמגור

עם הבעל
גילה אלמגור, בשמ- לת מאכסי שחורה, נכנסת להצגת הבכורה של סרטה "מלכת הכביש" כשעל פניה חיוך של ניצחון. ל- ידה: בעלה, המפיק יעקב אגמון.

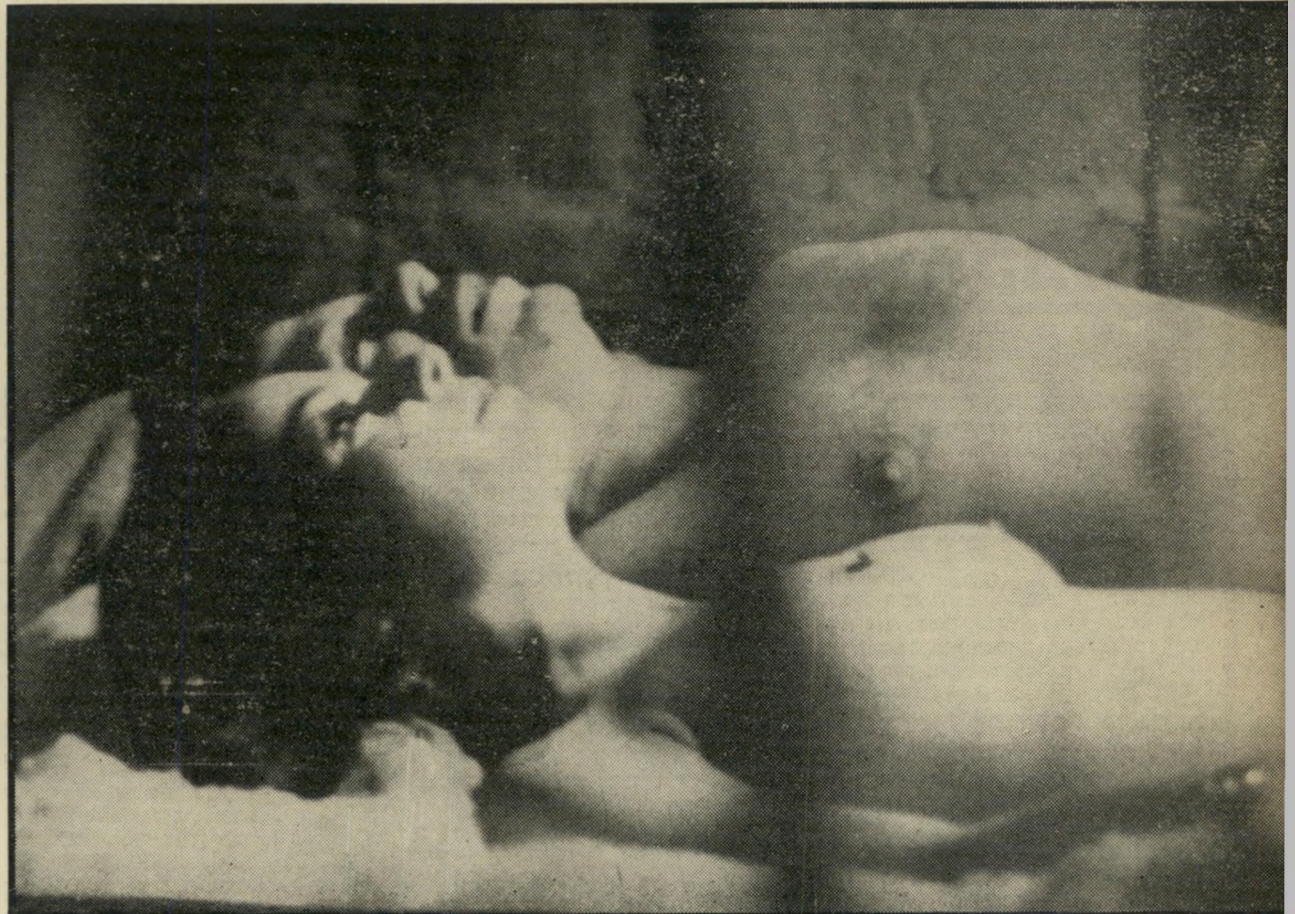
א-אפשר היה להעלות על ה- דעת, אפילו עוד לפני שנתיים, ש- דבר מעין זה יתרחש בחברה הישרא- לית. שתי הצגות בכורה של סרטים ישי- ראליים חדשים, האחת, זו של הסרט "מלכת הכביש", שנערכה לפני שבוע, והשניה של הסרט "התרנוול", שתערך השבוע — בישרו את נצחונה של המתי- רנות, אם לא בפועל ממש, הרי לפחות בדעת הקהל הישראלית.

כי שני סרטים אלה, אינם דומים ל- מה שנעשה קודם לכן בתעשיית הקול- נוע הישראלית. שניהם מכילים סצינות

אלוף הפיקוד
האלוף רחבעם (גאנדי) זאבי; אלוף פיקוד המרכז, לבש לכבוד המאורע תלבושת אזרחית. כשהוא לובש ז'אקט משבצות צבעוני, מברך גאנדי את גילה, החובשת לראשה פיאט תלתלים שחורה.

סגן הרמטכ"ל
האלוף דוד ("דדו") אלעזר; ראש אג"ם במטה הכללי וסגנו של ה- רמטכ"ל, לוחץ את ידה של גילה אלמגור, שיחד עם הבמאי מנחם גולן, קיבלה את פני המבקרים. לידם נראית אשתו של דדו.

בגין
מנהיג גח"ל, מנחם בגין ואשתו, היו בין הנוכחים הנכבדים בהצגת הבכורה, ביני- הם חייכים ואנשי צבא, שהעניקו אוזניה ממלכתית.

בת העירום

הראשונה של גילה אלמגור בקולנוע הישראלי, היא סצינת ההת' עלסות שלה עם יהודה ברקן בסרט "מלכת הכביש", בו היא כיצאנית המנסה להיחלץ מעולם הזנות. בתמונה למעלה נראית גילה בתמונת האהבה

בדירתה של היצאנית כשיהודה ברקן מנשק את עורפה. בתמונה נוספת מתוך אותה סצינה (למטה מימין) נראים גילה וברקן שרועים עירומים על המיטה לאחר ההתעלסות. למרות העירום שבה זוהי סצינה עדינה, עשויה ברגישות והמיניות שבה הוא חלק אורגאני מהעלילה של הסרט.

מבלי להתייחס לערכם האמנותי של הסרטים שגרמו לכך, הרי עצם מאורע זה היה חג לחופש, לליברליזם ולאמנות במדינת ישראל.

עם כל תופעה או מאורע שבישרו את קץ הפוריטאני, הרי השבוע שוב לא חשבו פעמיים על ציבור, קצינים בכירים, ח"כים וכל מי שקשור הישראלי, נתנו בעצם הופעתם הפומבית בהצגות של סרטי "הגל החדש" הישראלי, הכשר ציבורי ממלכתי לתקופת המתירנות בחברה הישראלית.

מרון חנה מרון, הצועדת בטוחות בעזרת פר"ט, בחברתם של גילה אלמגור והבמאי מנחם גולן, חנה נראתה זוהרת, כמו לפני פציעתה.

עם הבמאי למרות חששותיה של גילה מתגובת הקהל, היא נראית קורנת כשהבמאי גולן מוביל אותה לאולם. מימין: גילה מתפשטת

השֵׁת אינו

נורא כל כך

הרקדנית

זוהי ליאורה חכמי, מורה למחול, המופיעה בעירוס לצידו של טופול (ראה משמאל).

מין בשלושה

סצינה זו מסרטו של חיים טופול "התרנגול" לא קוצצה על ידי הצנזורה והותרה להצגה. בתמונה נראה חיים (במרכז) בחברת דוגמנית

הצמרת הלית קתמור (מימין) והרקדנית ליאורה חכמי (משמאל) לפני שהם מבצעים מישגל בשלישייה מתחת לשמיכה. למרות הצילומים של הסרט, סירב חיים טופול להרשות הפצת תמונות העירוס שלו.

פארטוו על החוף

אחרי שהוא מבלה בדירתה של רופאה אנגליה (ננמי ציאנס, למעלה) קופץ חיים טופול, המשחק חייל רעב החוזר מהתעלה, להילולת מין, בחברתן של הלית קתמור (מימין) וליאורה חכמי.

העכוז היקר

חיים טופול מתעלס בעמידה עם הלית קתמור. טופול, שהצטלם בעירוס מלא, אסר להפיץ תמונות עירוס אלה מחשש פן מראה עכוזו יפגע בדמות של טוביה החולב, אותה הוא מגלם בסרט ההוליוודי "כנר על הגג".

פר הבן יצחק, היחיד במשפחה המסוגל לדבר:

"בא האיש, אמר לנו: אם אתם לא יוצאים מכאן במשך עשרה ימים, המשטרה תבוא אליכם ותוציא אותכם מכאן. אמר שביחית-המשפט אמר לנו לצאת. באו ולקחו אותנו אחרי כמה ימים למקום אחר, לדירה של חדר. שמה נכנסים כל הזמן כל מיני ילדים וזורקים עלינו אבנים."

תמורת "הסכמתם לפינוי" קיבלה המשפחה — 20,000 לירות. הם נאלצו להימלט מהחדר שניתן להם, עברו להתגורר ברחוב סמוך לדירתם הקודמת, עם מעט חיבולות שלהם: הפתילה עליה בישלו כל השנים, הכיסא העשוי קרשים, השולחן ה מורכב משיש של עץ על ארבעה קרשים. שניים רחמנים הקימו להם סככה קטנה להגנה מפני השמש והגשם. עם כל משב רוח, מאיימת הסככה להתמוטט.

אוי ואבוי לטיפול. השבוע — שבו עיים ימים מאז החלו בני משפחת קרקסון מתגוררים בחוף, במזג-האוויר הנוכחי — הגיב מרדכי שוועמן, דובר עמידר: "הבעייה ידועה. נתנו למשפחה אפשרות לבחור דירה לעצמה. ובכלל, הם חתמו מרצונם הטוב על נכונותם לפינוי. אבל אנחנו נספג בעייה. כרגע, אין לנו דירה."

אבל כרגע הם מתגוררים בחוף. כבר שבועיים!

"זה בסדר. אנחנו מטפלים בבעייה. איך איפשרתם להם לבחור דירה, כש אין בידיכם דירה, לדברך?"

"אנחנו מטפלים בבעייה."

פגשים

ערב שקט

של שוד וחטיפות

יעקב נעים ושלמה מלכיאלי שניהם בני 17, שניהם תושבי סלמה ג', במזרח תל-אביב — השתעממו. כדי להפיג את השיעמום — יצאו אל רחובות רמת-גן הנוצצים. היה זה בילוי מיוחד במינו.

הבילוי התחיל כשהשניים נתקלו במכונית הילמן שנשארה חן בעיניהם. לחציצה פה, משיכה שם — והם כבר בתוכה.

עכשיו שהיתה להם מכונית — היה צורך לעשות איתה משהו: "בוא נעשה מכה."

הצעד שלמה.

ידרה מבריתה שודדים. ברחוב עזריאל ברמת-יצחק היתה עדיין המכולת של שמואל ברדה פתוחה. יעקב ושלמה לבשו על פניהם כובעי גרב — ציוד סטנדרטי לכל צעיר היוצא לטיול ערב — ויעקב יצא מן המכונית, ניכנס לחנות. כאשר אדון ברדה נשא ראשו, גילה לועו של אקדח — גם כן ציוד סטנדרטי — מכון אליו. הדמות רעלת הפנים ביקשה לדעת את מקום הקופה. ברדה הצביע, יעקב נטל את 150 הל"י שהיו בתוכה, והסתלק.

לאחר התחלה מעודדת זו — גם אם צנור עה — החליטו השניים להרביץ מכה נוספת. אלא שבחנות המכולת של הינה קרינברג, נתקל יעקב בהתנגדות — מצד ילדה בת עשר. בתה של בעלת החנות. הקטנה כשראתה את השודד עם כובע הגרב והאקדח, חשבה שזה פרלוד להצגת פורים. כאשר התברר שהשודר איננו גיור, אלא שודד אמיתי, פרצה הילדה בצעקות אימים והשודד הנוראי נמלט כל עוד נפשו בו.

מענף המזון — לענף הפדסטיק. הכישלון לימד את השניים לקח. הם החליטו לעבור לענף אחר. אשה שחלפה ברחוב, ארוג עור יפה על זרועה, נראתה להם בדיוק מה שהם צריכים. אצל יעקב ושלמה, מהחלטה לביצוע זה צייצא. הם עצרו את המכונית, חטפו את הארוג — ונעלמו. היתה זו אכזבה נוספת. הארוג היה מלא גירות על שם לילה הולצמן — ומעט מאוד כסף. 50 ל"י מסכנות בסך-הכל.

הנחפת הבאה, בלה איכלר, נתגלתה כקורבן יותר רציני. באכזבה גילה הצמד 140 לירות.

בזאת, החליטו, נסתים החלק הרציני של הבידור, והגיעה עת הבילוי. עם שכר עבד דל לילם הסתובבו השניים בעיר, אכלו ושתו וביתרה התחלקו. הם נטשו את המכונית בפניהם עיובה, והלכו לישון.

השמת מסווים. מאחר שהנאשמים הם קטנים.

אמו של פעיל "מצפן" מאשימה:

ניצלו את בני

וזרקוהו לכלבים!"

אנשי "מצפן" ניצלו את בני, ר-אחרי שגמרו איתו, זרקו אותו ל-כלבים. הם לקחו ילד צעיר, חסר-נשיות והב-נה, גילו את נקודת החולשה שלו, עשו לו שטיפות מוח, והשתמשו בו למטרותיהם. כשגמרו איתו, השאירו אותו ככלי ריק. ספק רב אם יצליח לשוב לחיים נורמליים.

אי-גיוסו, השתלב יגאל במהירות לתוך קבוצות הסטודנטים הצרפתים השמאלניים ששהו אז בירושלים. סטודנטים אלו, שי-השתתפו במרד הסטודנטים המפורסם בצר-פת, נמלטו לישראל מאימת המשטרה שי-חיפשה אחריהם.

הם היו מראשי פעילי המרד, שמאלנים קיצוניים ותיאורטיקנים מבריקים, ולא הת-קשו לשטוף את מוחו של הצעיר המאוכזב, לשכנעו להצטרף בישראל למצפן.

יגאל הופנט על-ידי אבותיו הרוחניים ה-חזשים. הוא ניתק עצמו מסביבתו הקודמת. כאשר ביקרה אצלו אמו בהודמנות, רא-תה כמו עיניה כיצד אסרו עליו חבריו ל-שוחח איתה — והוא נשמע להם! "הם הפנטו אותו ממש, שיכנעו אותו לחדר על המשפחה, על חבריו, על תוכניתו ל-מוד באוניברסיטה." יגאל השתעבד ל-אלכוהול, סירב לשמוע לתחנוניהם של קר-ו

— אמו —
היחסות ל"מצפן"

עד לאחרונה היה יגאל נוח מוכר כאחד הפעילים הצעירים של חוגי מצפן בירושלים. לדברי מקורות מוסמכים היה זה הוא שי-עשה את רוב עבודות הכתיבה והציור שי-שימשו את הפנתרים השחורים. למרות גילו הצעיר (20) מצטיין יגאל בכתיבה ובציור, וגם בשתיית אלכוהול.

צה"ל

דחה

בשתייה, ובהיסחפות לשורות מצפן, מאשימה אמו את צה"ל דווקא. כשהגיעה שעתו של יגאל להתגייס, לפני שנתיים וחצי, היה גובהו 1.80 מטר, ו-משקלו 42 קילו. צה"ל דחה את גיוסו ב-חצי שנה, אחר בשנה נוספת. דחייה זו, היא שהביאה להידרדרותו, טוענת אמו.

עד אז, היה יגאל חסיד של רעיון ארץ-ישראל השלמה, חלם להתנדב לצנחנים. הוא בוגר תיכון בבאר-שבע, למד גם במקביל שנתיים באקדמיה לציור, כשהוא מצטיין שם. גם תערוכות שעשה זכו להצלחה ניכרת, והוא הוכר ככוכב עולה בתחום הציור בארץ. עם דחיית גיוסו, נשלח על ידי ה-הורים להמשך לימודיו בבצלאל בירושלים.

אלכוהול

ובטלה

אלא שב"בצלאל" הוא החזיק מעד-מד שליש אחד בדיוק. מתוסכל בגלל

בים וחברים לנוש את דרכו, חי כספיל, בלי לעבוד למחייתו, על הכסף שהוריו המשיכו לשלוח לו.

חסרי

מצפון

רמשפחה שלדחה את תצלומי ציוריו של יגאל לאקדמיה לאמנות שבשטוט-גרט, גרמניה. על-סמך התצלומים בלבד — התקבל יגאל, והאקדמיה שלחה לו את דמי הטיסה.

אלא שמשרד הפנים סירב להעניק לו דרכון. "או בגלל השתייכותו למצפן, או

שיו — דהיינו, שבע חטיפות ארנקים. החוקר כתב, יעקב חתם, וניפנה לצאת ל-עבר הניידת שתקחהו לבית-המעצר באב-יביר. לפתע נעצר. "אוי, שכחתי!" התנצל עוד שני ארנקים, יחד עם החבר שלי שלמה מלכיאלי. כן, וגם שדדנו חנות מכולת. כן, וגם ניסינו לשדוד עוד חנות, אבל זה לא הלך. כן, נרמזה לי שזה הכל."

עדת ההפתעה. נוכח יושר-ליבו של יעקב, ניסתה עורכת-הדין שלו, נירה ליר-

פעיל "מצפן" נוח — במקום צה"ל

בגלל שתלוי נגדו משפט על החזקת חשיש, מספרת האם המאוכזבת. אף יותר מ-ש-שאפה לקדם את דרכו האמנותית של ה-ילד, קיוותה כי נסיעתו לגרמניה תשחררו מחיבוקם הנורא של רעיו. "האנשים האלו הם חסרי מצפון," מטיחה היא בזעם. "יג-אל היה חשוף, ללא שום הגנה, אחרי שי-

— וציורו "פליטים" —
במקום ציור, אלכוהול

נדחה גיוסו. התבייש בזה בפני חבריו ל-מחזור, שכולם, כולל הבנות, גויסו. ציירי הנפשות האלו קפצו על המציאה. מדוע ניתק לאחרונה המגע בין יגאל ל-מצפן — אין האם נכונה לפרט. יגאל עצמו אמנם טוען שהוא זה שעזב את מצפן, אולם לדברי האם, הם אלו שהוציאו אותו משורותיהם.

מה שלא מנחם את האם במיוחד. כי יגאל נותר שבר כל, אינו מסוגל לחזור למסלול החיים הנורמלי. "הוא ממשיך ל-ש-תות ולהידרדר שם בירושלים, ואין אף אחד שיכול לעזור לו — מלבד הוא עצמו," מתייסרת האם. "אבל הוא עצמו — איננו רוצה."

סקי, להציל את מה שניתן, אלא שהודאנו הפכה את התקן לחד וחלק. השופטים ה-מחוזיים יעקב גביוון, שולמית ולנשטיין ואברהם חלימה דנו אותו לארבע שנות מא-סר, סר, מתוכן שתיים חופפות מאסר-על-תנאי קודם, על עבירות דומות.

ידידו שלמה, לעומת זאת, דווקא כפר באשמה. עורך דינו, משה אלוני, ביסס את הגנתו על העובדה כי איש בעצם לא זיהה

סיפורים אנושיים מאחורי הסורגים של „נווה תירצה“

„אנו בונות כל היום!“

כמה חודשים כל אחת, בעזרת שוטטות ושידול, פתחה בית-זונות משל עצמה. כאשר נתפסה בפעם הבאה, חספה כבר ארבע שנים. לפני שנה וחצי השתחררה. חצי שנה לי-אחר מכן — מצאה את עצמה שוב בנווה תירצה. הפעם — על רמאויות. לכאורה, צריכה היתה רבקה לשאת את מעצרה הנוכחי בשלושה יחסית לפחות. בית-הסוהר לא היה חדש בשבילה. היא כיום בת 42, עם ארבעה ילדים לפרנס. בשביל הכביש היא זקנה מדי. במישלוח-היד החדש שלה, רמאויות, נשרפה מיד כשהתחילה. כל עוד היא אסורה, גרים הילדים במוסד, אינם חסרים את מזונם ומלבושם. ברגע שתצא, תצטרך לדאוג מחדש לפרנסתם — בלי שתדע כיצד.

זוהי התיאוריה. במציאות, אין רבקה יכולה לסבול אפילו רגע של שהות מאחורי הסורגים. תשוקתה האחת והיחידה — לצאת. ללא שום חישוב מעשי, כאילו מעולם

סיפרה רבקה השבוע לכתבת העולם הזה, שערכה סיור נדיר בתי-הסוהר לנשים נווה תירצה, הסגור בדרך כלל בפני עיתונאים. „לא נשארה לנו לירה בבית. לא היה לי במה לקנות מחר חלב לתינוק. הלוחאי שי-היה לי מאהב עשיר, בכיתי לבעלי. ואז היה לנו ממה לאכול.“ „באותו לילה החלטנו אני ובעלי שאני אצא להיות זונה. מאהב עשיר אולי לא יכולתי למצוא, אבל לקוחות כן. הייתי אז צעירה וחתיכה, לא כמו היום.“ למחרת בלילה יצאה רבקה בפעם הראשונה לכביש, כשבעלה מסרסר לידה. אחרי הלילה הראשון, באו לילות נוספים.

מזנות

לרמאויות

יא ילדה עוד שלושה ילדים, לבעלים אלמוניים. בעלה קיבל אותם כילדיו, גדלם באותה מסירות כאת ילדו שלו.

איפור בכלא

במיסגרת מיבצע מיוחד של חברת „רבולון“, תחת השם „פוריס ואיפוריס“ — הגיע צוות של יועצות-יופי של „רבולון“ ואיפר את האסירות בכלא „נווה תירצה“. מיבצע הומניטרי זה נתקבל בברכה ובשמחה בקרב האסירות, שמרביתן נשים צעירות — ובעידודן הפעיל של הנהלת בית-הכלא והסוהרות.

רבקה ה* היא זונה אקדמאית. היא ביקרה באוניברסיטה — לא בבקבוק פורמלין, אלא על ספסל הלימודים ממש. לזנות היא הגיעה לאחר התייעצות עם בעלה.

היא גדלה כבת-עשירים בהונגריה, אולם כאשר עלתה משפחתה ארצה, לפני עשרים שנה, היה זה בחוסר כל, לאחר שהעולים היהודיים לא הורשו להוציא איתם יותר מ-50 קילו חפצים לאיש. כמנהג הזמן וה-

* שמות כל האסירות הישראליות — מוטווים.

את פניה במראה. כאשר זכתה לחוויה זו בשבוע שעבר, לא יכלה לנתק את עצמה. אושרה זורח במראה, בעת קבלת סיפול מדי מאפרת של „רבולון“. זה אכן היה השיקול של הנהלת בית-הסוהר.

לא התנסתה בחיית המאסר. רק החוצה. החוצה. „לנסות להתחיל בחיים חדשים.“

נשבעה

בילדים

ב ברמחה נ. מסתובבת כלביאה ב' סוגר. בת 17, היא אחת היפהפיות של נווה-תירצה. „אני שייכת בעצם עוד

„אפשר לחשוב שהייתי צריכה להתרגל עם השנים“, מספרת היא. „אבל אף פעם לא התרגלתי. כל פעם שאני יוצאת לכביש, זה בשבילי כמו הפעם הראשונה. הרגשה שאני רוצה למות. אבל ברגע שאני עוזרת את המכונית ונכנסת, זה עובר לי.“

ייתכן שהיה זה חוסר יכולתה ל-הסתגל למקצוע שהגיע אותה להתקדם בענק. לאחר מספר ישיבות בכלא, בנות

מקום, נשלחה למעברה. שם פגשה בבחיר ליבה. נישאה לו. למרות חוסר הפרנסה, הצליחו להתקיים על לחם ואהבה.

רוצה

למות

אשר נולד התינוק, היה צורך ביותר. „לילה אחד התחלתי פתאום לבכות“,

המנהלת

רעייה אפשטיין, מנהלת „נווה-תירצה“, בית ה-כלא לנשים, הצמוד פיזית לכלא רמלה, וה' שונה ממנו תכלית השינוי מבחינת היחס שמעניק הצוות. רעייה מבינה היטב לנפש הבנות: „עם כל התנאים המצויינים שיש לאסירות אצלנו“, אומרת היא, „הלוחאי שי-רק השונאים שלי יגיעו לכאן לשבת.“

המראה העגום: אסירות בכלא נווה תירצה' בתור לארוחת צהריים

אם רבים מהאסירים שם מופלג מהעולם החיצוני, מרגישים שם את עצמם בבית יותר מאשר בכיתם. ואילו בנווה-תירצה, שתנאיו דומים, יחסית, לבית-הבראה מעולה — חיות האסורות במתח בלתי פוסק, תוך ציפייה ליום השיחרור.

מאחר שרובן פרוצות — עיסוק שִׁי אינו מוסיף, כידוע, רבות לבריאות הנפש — טעון הנוף האנושי במקום מיטען עצום של תיסכול ומרירות. באמצע ארוחת-הבוקר עלולה הבילת גבינה להתעופף באוויר, לניחות על פרצופה של אסירה. צורת הלעיטה

שתיים מאסירות נווה-תירצה: רינה א. (ימין) היושבת באשמת פריצה, וכרמלה נ. פרוצה. הנוהג הפסול של הסוואת עיני האסירות בפסים, רק מוסיף לחיזוק תדמיתן השלילית בציבור, הופך את רינה הסימפטית וכרמלה היפהפייה להפליא, לדמויות אימתניות, המעוררות התנגדות.

ילדים — שנולדו לה מחוץ לגישור — מעבודה במלצרות ומשקיבות. לפני חודש שיים הגיעה שוב לנווה-תירצה. גנבה ארבעים ל"ג, ונשפטה לשנה וחצי.

„אנחנו בוכות כל היום“, מסכמת דניס אורביין, תיירת מקנדה השפוטה על הברחת חשיש. כל היום וכל הלילה. ביום — בלב. בלילה — גם בדמעות.

חמישה חודשים

בלי ראי

היא עצמה הגימה השבוע סיבה טובה לכך. בנווה-תירצה אין מראות, כדי שאסירות לא תוכלנה להשתמש בשיכורי הזכר כית לגסיון התאבדות. בשבוע שעבר, לכבוד פורים, הגיע לנווה-תירצה צוות של חברת רבנות כדי לאפר את האסירות ולהדריך אותן בנושא. דניס תפסה את הראי שהגיחה אחת המאפרות על השולחן, לא יכלה להניח וניחו מידה דקות ארוכות. „חמישה חודשים לא ראיתי את עצמי בראי“, הסבירה בדמעה.

כך, בצורה אירונית, מתהפכים היוצרות. בתי-הסוהר לגברים בארץ, שברבים מהם החיים הם ללא נשוא והתנאים גורמים, מוציאים

לצופיה אבל אחרי כל התיקים והמשפטים שלי, העבירו אותי לפה“, מושכת היא בכי תפיה בהשלמה.

כרמלה נ. הכירה בגיל 14 בחור שהבטיח לה את השמים. רק שיחשכו קודם קצת לחתונה. היא התחילה לחסוך בתוכנית החיסכון המהירה ביותר תחת השמש, נתפסה, נשלחה לצופייה, כרחה, חזרה לחסוך, נתפסה על שידול, יושבת מזה שישה חודשים.

לאחר שלוש שנים במיקצוץ, עוד לא התקש אופייה הייחודי. כציפור דור, כל מה שהיא רוצה זה לחזור לחיי החופש שלה. „אני סופרת את הימים כבר“, היא מספרת. „שמעתי שבחוף הולכים כבר ב' אופנה של מיד' ומאקסי, אני מתה לראות את עצמי בזה.“

לשושנה א. סיבה קצת יותר רצינית: שני ילדיה. שושנה היא אחת הפרוצות המעטות, והידועות, בתלאיבי. שמונה שנים היתה יוצאת ונכנסת חליפות לנווה-תירצה, נשבעת שזו הפעם האחרונה. לפני חמש שנים השתחררה בפעם האחרונה, החזיקה מאז מעמד, פירנסה את ה

• מוסד לנערות עברייניות.

החשודה ברצח

— חובשת של בית-הסוהר) בשימלה הי אורחית בה חזרה לפני כן מבית-המשפט המחוזי בתל-אביב, שם מתנהל משפט. היא חשודה בכך שרצחה את בעלה ב"קלצ'ניקוב" שהביא עימו בחופשתו מהמח' לזואים, נתונה במעצר עד תום המשפט. לדברי הסוהרות, היא נמצאת עדיין בהלם.

המאדאם בשערה הבלונדי של רבקה ה. כבר מציינה 42, מאחוריה שנים ארוכות של זנות וניהול בית-בושת. כמו האחרות יושבת גם היא על קוצים וניחנה את השעות הארוכות עד לשיחרורה.

שלה לא מצאה חן בעיני היושבת מולה. כיכר לחם עפה בחזרה, ומתפוצצת מהומה כללית. עגבניות, סטירות וקללות נורות לכל הכיוונים, קפה נשפך על הקירות. כך נפרק חלק מהמתח.

לא תמיד המתח אליים. עליוה ר. היא אחת השקטות במקום. לבושת גרביים קרורות ומדולדלות, מוזנחת מראה, היא מסתובבת דוממת בין חברותיה. היא שפוטה על שידול, וילדתה הקטנה הועברה לאומ"נה. מדי יום היא ניגשת למנהלת: „או שתביאי לי את הילדה לכאן, או שתביאי אותי אל הילדה. אם לא, אני אתאבד.“ הנ

(המשך בעמוד 28) • מוסד לטיפול בילדים עזובים.

במדינה

ספסל הנאשמים. עורכת-הדין עדנה ארבל שתתה דם מפצע ברגלה. עורכת-הדין יעקב היק ניצב מולי נדהם, הסתכל בי בעיניים עוררות. זיהיתי את עצמי בפניו כמה פעמים עד שהכירני. ניצחתי בנסי, הצליח לפלוט, כשהוא מצביע בפני על תיקי, שנוקב בשני כדורים. התובע, עורכת-הדין עמירם דונברג, נראה גם הוא המום, למרות שלא חטף כדור באופן אישי: „איש לא הספיק לעשות מאומה“, סיפר לי. רק אחרי שהאיש סיים לירות, זינקו אליו השוטרים. הם עצרו אותו מיד. לא היה מה לעשות.

סיום כרית-כרירה. כאשר הגיע לי מקום צאת הטליוויזיה, חצי שעה לאחר מכן, כבר הוחזר השקט לאולם. קאסם נלקח לי מעצר, שני הפצועים הועברו לאי-כח. שוטרים השתלטו על המהומה. צלם המשטרה עסק בשיחזור עם גופת ההרוג. בהעדר הנאשם, נאלין השופט להפסיק את המשפט.

עסקים

בעירוס בשירות

חברות הביטוח

כשהצטלמה הדוגמנית אבה קיור, לבושה בחזייה שקופה בלבד, בפינות השונות של דיסקוטק מאנדיט, לא חלמה כלל שצילומים

(המשך מעמוד 23)
את שלמה. היתה זו הגנה מצויינת — עד שבישיבת השבוע שעבר הציגה התביעה במפתיע את דבורה מורג, עקרת-בית ש' ערכה את קנייתיה במכולת של היגדה גרינברג — והצביעה על שלמה כעל ה' צעיר שהסתובב מחוץ למכולת בשעת נסיון השוד. „כנראה שנמאס לו לחכות במכונית, כאשר חברו מבצע את השוד“, הסביר קצין המשטרה לאחר מכן. „אז הוא הוריד את כובע-הגרם מראשו ויצא לטייל קצת.“

רצח בתוך

אולם בית-המשפט

השעה היתה עשר בבוקר, ביום השלישי השבוע, כאשר שלף קאסם-באחסאן-טופיק עבדול-חי אקדח שהיה חבוי עימו, התרומם ממקום מושבו, בספסל האחורי באולם 502, בקומה השלישית של בית-המשפט ברחוב וייצמן בתל-אביב, ופתח באש. הוא התגלה כצלף טוב: אחד מקורבנותיו נהרג מיד, השני נפצע אנושות.

כך, עשה קאסם היסטוריה: היתה זו הפעם הראשונה במדינת-ישראל שבוצע בה רצח בבית-המשפט, תוך כדי מהלך המשפט. **תחילת הרצח — ברצח.** את קאסם, אישית, לא עניינה כל-כך ההיסטוריה. מטרי

קירמת?

אחרים מבטיחים

אך אנו ב-HAIRMASTER

מתאימים את הפיאה

לפי מידת ראשך

ואחראים לאיכותה

וגמישותה לכל אורך חייה.

תוכל לשחות בה

כאוות נפשך

הכנס אלינו ותווכח בעצמך!

HAIRMASTER OF LONDON

רחוב לבוניטון 8, תל-אביב, טלפון 621679

התמונה של מועדון „מאנדיט“, המשמשת הוכחה לחברת הביטוח לשמאים היה על מה להסתכל

אלה ישמשו, תוך 4 שעות, כהוכחה — יית' כן אף משפטית — בעיסקה כספית בת מאות אלפי ל"י. כל מה שהיה בראשה, בעת הצילומים, זה לנסות ולהבליט ככל האפשר את החזייה, ששימשה כנושא הי צילומים.

עיון מדוקדק. למחרת סידרת צילומי הפירסום הללו, נשרף מאנדיט. בעלי המועדון, שעוד לא ידעו אז שאמרגנים נדיבילב כראובן גרוס, יקיימו למענם מסע התרמות ענקי — נקטו בדרך השיגרתי, פנו לי חברת הביטוח, הגישו חשבון, מלבד על המיבנה שעלה באש, גם על כל תוכנו. חברות ביטוח, כידוע, משלמות תמיד — אבל רק כשזה מוצדק. עלימנת לברר עד כמה מוצדקת התביעה, עלו שמאי החברה, בין היתר, גם על צילומיה של אבה. מי אחוריה, בתמונות השונות, ניתן היה לראות חלק גדול מקירות ואיצטבאות הדיסקוטק, כולל מספר הבקובוקים וסוגי המשקאות.

תצלומים אלו יעברו עיון מדוקדק מצד חוקרי החברה. הפעם, מכל מקום, סביר להניח שחוקא שדיה המדוקרים של אבה, עניינו אותם פחות מכל.

תו היחידה היתה לבצע גאולת-דם פשוטה ומסורתית. לשם כך החביא את האקדח בין כליו, הצליח לעבור את הביקורת השטחית של אנשי המישמר בכניסה להיכל הצדק מבלי שהנשק נתגלה — ועלה לאולמו של השופט יצחק רחל. שם, התקיים משפטו של בן-אחיו, נגיב-טופיק-עבדול-חי, שהואשם בספטמבר 1970 ברצח דודו — דהיינו, אחיו של קאסם — בהקשר לסיכסוך קרקעות. **12 כדורים, שדוש פגיעות.** ריאותיו של קאסם הרגו את נגיב במקום. על ספסל הפרקליטים גילה קאסם את מאו, בן ה-19, בנו של נגיב. קאסם המשיך להוריק את המחסנית, פצע את מאו אנושות. מאחר שהצפיפות על ספסל הפרקליטים היתה גדולה, פגע גם בעורכת-הדין עדנה ארבל, ש' נפצעה קשות ברגלה. הוא פיסס את עורכת-הדין יעקב היק, שספג שני כדורים בתיקו. מספרת כתבת העולם הזה שהיתה אותו בוקר במקום, ושהגיעה לאולם הרצח דקות ספורות לאחר היריות:

„אולם 502 נראה כבית מטבחים. כל הי חלק הקדמי היה מלוכלך בדם. המהומה אי-ננה ניתנת לחיזור. שוטר חמוש החזיק בי יורה. שני גברים מתבוססים בדמם שכבו ליד

נאש 77

מסעדה בין לאומית
באוירת חוץ לארץ

נאש, בריהודה 77, (פס' קולנוע
„בריהודה“) • טלפון 260000

● בחיפה

ביום א', 21.3.71, בשעה 18.30, בבית אליעזר עמיר, רחוב מרגלית 34, הר-הכרמל, חיפה, תתקיים הרצאתו של

אמנון זכרונ

על נושאים מדיניים אקטואליים
וויכוח על בעיות השעה.

חברים ואוהדים מוזמנים.

● ברמת-אביב

ביום ב', 22.3.71, בשעה 8.30 בערב, בבית משפחת חוצן, רחוב איינשטיין 71, רמת-אביב, יתקיים

חוג בית

בהשתתפות

אלכס מסיס

חברים ואוהדים מוזמנים.

בוב הופ, כפי שבחזאי ידוע לכם, הוא קומיקאי אמריקאי מקובל מאד (ועשיר מאד) המארגן מדי פעם קבוצות של אמנים היוצאים לבדר ולהרים את המוראל של

ג'יין פונדה (במעצר) חיילים צומחים על העצים

הכוחות האמריקאיים בעזרת שירים, מערי כונים וסתם בדיחות פטריסטיות.

כך נהג עוד במלחמת העולם השנייה, ו' אחר כך בקוריאה ועכשיו בויאטנם. אלא שלהבדיל משתי המלחמות הקודמות, זו ה' אחרונה היא בלתי-פופולרית באופן מיוחד, בעיקר בקרב האמנים.

הופ אמנם מוצא עדיין מעוניינים בשפע להצטרף לסיבובי ההופעות שלו, מאחר ו' הדבר מבטיח פרסומת אישית עצומה, אולם

השושנה המגעגעת

בהצגת הבכחאי אין הפסקה. לכן, תחת לסבול עד הסוף, כדאי לא ללכת בכלל. בהצגת השושנה המקועקעת יש שתי הפסקות. לכן אפשר ללכת להצגה ראשונה כמו בקולנוע (לראות איזה סרט טוב על פי טנסי ויליאמס, כמו השושנה המקועקעת, למשל) ולבוא לפחות אחרי ההפסקה הראשונה, אם מישהו רוצה להשוות.

וההשוואה אינה לטובת מייקל מיצ'ם, ה' במאי, ובחזאי שלא לטובת מרים זוהר (סרפניה), או לטובת להקת האחויות הגני' געניות (שכנותיה, בנות המיעוט האיטלקי כסביבות ניוארלינס) המקללות באיטלקית

זוהר וכהן ב"השושנה המקועקעת" גוף של בעל עם פרצוף מוקיון

טרגדיה יוונית — למנמנם בשורה החמישית בצד

הקהל שבא להצגת-הבכורה היה נסער ונרגש: זה חודש תמים שהוא קורא ב' עיתונים כמה היא נתעבת וכמה היא חדשנית, כמה היא מגעילה וכמה היא מעוררת.

בדרכו לתיאטרון הוא שאל את עצמו פעם נוספת: האם באמת יראו לי איך נערה מיניקה גדי?

הוא הכין את עצמו לקראת הזוועות, הדם וצווארו הקרוע של השור, גמר עם עצמו איך יגיב אם באמת, חלילה וחס, יהיה לו לא נעים להסתכל.

הוא פידר את אפו והכין לו כמה אמרישפר, למיקרה שהשכן ישאל אותו בתום ההצגה: זה באמת כמו שמספ' רים?

צר לי מאד, אבל הקהל היה כל-יך נסער כשנגמרה ההצגה, שדן בן-אמוץ, כשניסה לארגן סימפוזיון מאולתר וה' מין את הצופים להגיב על מה שראו עיניהם, צריך היה קודם כל לגרש משם את קורי השניה.

ואחרי-כך, כאשר התעורר כבר מישוה והתגבר על הפחדים והתיסכולים של קהל הפרמיירות, הוא הודה שמימינו פיהקו ומשמאלו מאחור נימנם לו מ' שהו, והוא עצמו היה די במבוכה. ואז קם מישוה אחר בשורה החמישית וה' דיע: זה אני שנמנמתי.

אה, כן, כמעט שכחתי: אחת המעלות החשובות ביותר של טרגדיה יוונית היא האקטואליות הנצחית שלה. אמנם, היא מדברת על מלכים ואלים, אבל, כמו שאמר זיגמונד פרויד, אדיפוס המלך חי בכל אחד מאתנו. ו"הבכחאי" — תיאור נקמתו העקובה-ימדם של האל דיוניסוס בעיר תבני, שהתכחשה לפולחנו — יכול להתייחס למצבו של כל עם הנתפס ב' היסטריה המונית, יכול לשמש משל מ' מולח למאבק בין כוחות חילוניים ל' כוחות דתיים — ומי כמונו יודע ש' מאבק מעין זה לא פס מן העולם?

הוא יכול לשמש אפילו דוגמה, כפי שניסה דן בן-אמוץ להעיר את האוזניים, לעניין השיכרות והסמים, שהם כל-יך מודרניים היום.

יהיה הנמשל אשר יהיה, "הבכחאי" הוא טרגדיה מזועזעת, החייבת להשאיר את הקהל המום, מזועזע, נרעש. מדוע, אם כן, היא מצליחה להיראות לכל היותר כקומדיה? והרי אי-אפשר לדרוש ממישהו ש-

ייוחד ממראהו דמוי הדוב הטוב וה' מתולתל של ליאור ייני, המגלם את דיוניסוס צמא-הנקם כמי שקפץ הישר מתוך "שלושת הדובים" של זהבה.

ואיש לא יכול להתייחס ברצינות ל' מלך פנתיאוס, יאיר רובין, המדקלם את שורותיו כאילו יצא ממסכת של תלמידי כיתה ח' בסוף השנה.

ואילו יעלות החן המפוקפק, המקפ' צות בתנועות מסורבלות על הבמה ומני' סות להמחיש אכסטאזה, איבוד-חושים, טירוף מיני והתפרקות יצרים — נראות כילדות ממושעות, מפותחות קצת מ' עבר לגילן, המשתדלות לזכור בדיוק את התנועות שאמרו להן לבצע. במיקרה ה' טוב ביותר הן מרימות את הרגלים ו'

ואילו יעלות החן המפוקפק, המקפ' צות בתנועות מסורבלות על הבמה ומני' סות להמחיש אכסטאזה, איבוד-חושים, טירוף מיני והתפרקות יצרים — נראות כילדות ממושעות, מפותחות קצת מ' עבר לגילן, המשתדלות לזכור בדיוק את התנועות שאמרו להן לבצע. במיקרה ה' טוב ביותר הן מרימות את הרגלים ו'

ואילו יעלות החן המפוקפק, המקפ' צות בתנועות מסורבלות על הבמה ומני' סות להמחיש אכסטאזה, איבוד-חושים, טירוף מיני והתפרקות יצרים — נראות כילדות ממושעות, מפותחות קצת מ' עבר לגילן, המשתדלות לזכור בדיוק את התנועות שאמרו להן לבצע. במיקרה ה' טוב ביותר הן מרימות את הרגלים ו'

ואילו יעלות החן המפוקפק, המקפ' צות בתנועות מסורבלות על הבמה ומני' סות להמחיש אכסטאזה, איבוד-חושים, טירוף מיני והתפרקות יצרים — נראות כילדות ממושעות, מפותחות קצת מ' עבר לגילן, המשתדלות לזכור בדיוק את התנועות שאמרו להן לבצע. במיקרה ה' טוב ביותר הן מרימות את הרגלים ו'

ואילו יעלות החן המפוקפק, המקפ' צות בתנועות מסורבלות על הבמה ומני' סות להמחיש אכסטאזה, איבוד-חושים, טירוף מיני והתפרקות יצרים — נראות כילדות ממושעות, מפותחות קצת מ' עבר לגילן, המשתדלות לזכור בדיוק את התנועות שאמרו להן לבצע. במיקרה ה' טוב ביותר הן מרימות את הרגלים ו'

ואילו יעלות החן המפוקפק, המקפ' צות בתנועות מסורבלות על הבמה ומני' סות להמחיש אכסטאזה, איבוד-חושים, טירוף מיני והתפרקות יצרים — נראות כילדות ממושעות, מפותחות קצת מ' עבר לגילן, המשתדלות לזכור בדיוק את התנועות שאמרו להן לבצע. במיקרה ה' טוב ביותר הן מרימות את הרגלים ו'

ואילו יעלות החן המפוקפק, המקפ' צות בתנועות מסורבלות על הבמה ומני' סות להמחיש אכסטאזה, איבוד-חושים, טירוף מיני והתפרקות יצרים — נראות כילדות ממושעות, מפותחות קצת מ' עבר לגילן, המשתדלות לזכור בדיוק את התנועות שאמרו להן לבצע. במיקרה ה' טוב ביותר הן מרימות את הרגלים ו'

ואילו יעלות החן המפוקפק, המקפ' צות בתנועות מסורבלות על הבמה ומני' סות להמחיש אכסטאזה, איבוד-חושים, טירוף מיני והתפרקות יצרים — נראות כילדות ממושעות, מפותחות קצת מ' עבר לגילן, המשתדלות לזכור בדיוק את התנועות שאמרו להן לבצע. במיקרה ה' טוב ביותר הן מרימות את הרגלים ו'

ואילו יעלות החן המפוקפק, המקפ' צות בתנועות מסורבלות על הבמה ומני' סות להמחיש אכסטאזה, איבוד-חושים, טירוף מיני והתפרקות יצרים — נראות כילדות ממושעות, מפותחות קצת מ' עבר לגילן, המשתדלות לזכור בדיוק את התנועות שאמרו להן לבצע. במיקרה ה' טוב ביותר הן מרימות את הרגלים ו'

ואילו יעלות החן המפוקפק, המקפ' צות בתנועות מסורבלות על הבמה ומני' סות להמחיש אכסטאזה, איבוד-חושים, טירוף מיני והתפרקות יצרים — נראות כילדות ממושעות, מפותחות קצת מ' עבר לגילן, המשתדלות לזכור בדיוק את התנועות שאמרו להן לבצע. במיקרה ה' טוב ביותר הן מרימות את הרגלים ו'

ואילו יעלות החן המפוקפק, המקפ' צות בתנועות מסורבלות על הבמה ומני' סות להמחיש אכסטאזה, איבוד-חושים, טירוף מיני והתפרקות יצרים — נראות כילדות ממושעות, מפותחות קצת מ' עבר לגילן, המשתדלות לזכור בדיוק את התנועות שאמרו להן לבצע. במיקרה ה' טוב ביותר הן מרימות את הרגלים ו'

ואילו יעלות החן המפוקפק, המקפ' צות בתנועות מסורבלות על הבמה ומני' סות להמחיש אכסטאזה, איבוד-חושים, טירוף מיני והתפרקות יצרים — נראות כילדות ממושעות, מפותחות קצת מ' עבר לגילן, המשתדלות לזכור בדיוק את התנועות שאמרו להן לבצע. במיקרה ה' טוב ביותר הן מרימות את הרגלים ו'

ואילו יעלות החן המפוקפק, המקפ' צות בתנועות מסורבלות על הבמה ומני' סות להמחיש אכסטאזה, איבוד-חושים, טירוף מיני והתפרקות יצרים — נראות כילדות ממושעות, מפותחות קצת מ' עבר לגילן, המשתדלות לזכור בדיוק את התנועות שאמרו להן לבצע. במיקרה ה' טוב ביותר הן מרימות את הרגלים ו'

ואילו יעלות החן המפוקפק, המקפ' צות בתנועות מסורבלות על הבמה ומני' סות להמחיש אכסטאזה, איבוד-חושים, טירוף מיני והתפרקות יצרים — נראות כילדות ממושעות, מפותחות קצת מ' עבר לגילן, המשתדלות לזכור בדיוק את התנועות שאמרו להן לבצע. במיקרה ה' טוב ביותר הן מרימות את הרגלים ו'

ואילו יעלות החן המפוקפק, המקפ' צות בתנועות מסורבלות על הבמה ומני' סות להמחיש אכסטאזה, איבוד-חושים, טירוף מיני והתפרקות יצרים — נראות כילדות ממושעות, מפותחות קצת מ' עבר לגילן, המשתדלות לזכור בדיוק את התנועות שאמרו להן לבצע. במיקרה ה' טוב ביותר הן מרימות את הרגלים ו'

מקום טוב באמצע

פנות צברית אופיינית ובטון שהזכיר לא מעט את המונולוגים של עליזה רוזן על הבמה), והעיר כי "ההצגה שבה המלך היווני מדבר במיבטא צברי בלתי-מהוק-צע, והרקדניות אינן יודעות לרקוד, אינו מוצר הראוי למכירה."

הפרופסור אריה זקס השיב לטענות משונות אחרות, שנשמעו מן הקהל, אבל על טענה זו לא השיב. הוא רק סיכם בכך שלדעתו, "ההצגה עדיין לא חלקה,

הבכחאי

הארס הפך לשיר ערש

חסר בה ליטוש רב, אבל בסך-הכל היא הצגה טובה מאוד." עם החלק הראשון של דעתו אני מס' כימה בחלט. אשר לחלק השני, אולי הוא לא כל-יך אובייקטיבי.

הפלישה ללאוס. העיתונאי: האם נכון הדבר שאף חייל אמריקאי אחד לא דרך על קרקע לאוס? הקצין: נכון בהחלט. העיתונאי: ומה בקשר לחמשת אלפים החיילים המסתתרים בעצי הגיונגל שם? הקצין: נו טוב, הם על העצים? אי-אפשר לומר עליהם כי דרכו על הקרקע. במערכונים כאלה ודומים לו, מתכוננת ג'יין לשתף את השחקן אליוס גולד, את הבכמאי (הקומיקאי לשעבר) מייק ניקולס, ואת הקומיקאי הכושי דיק גרגורי. הצעתה, הוגשה, בכל הרצינות, לשלטונות הצבא, והיא ממתינה עתה לחשובה.

הדבר המצחיק ביותר הוא שרבים מא' מינים כי היא תקבל רשיון להציג את תכ' ניתה בויאטנאם, על פי עיקרון חופש-הביטוי הנהוג באמריקה, ואפילו — במידה מסוימת — בצבא.

תדרוך

הכסאות (הבימה, האולם הקטן) — שני זקנים עושים חשבון נפש עם עצמם ועם יח' סם לסביבה במחזהו של יונסקו, המשמש כמופת לכל מחזות האבסורד. הביצוע הוא מעל ומעבר למצועצע הנהוג בתיאטראות ישראל, הן במשחק, בבימוי ובתפאורה.

מנרגזות (התיאטרון העירוני, חיפה) — הסאטירה השנונה של מקיבלי קמה ל' תחיה בעיבוד ברוח זמננו, כשכל השחקנים מתאחדים למקהלה עליוה ומשתוללת לפי הנחיותיו של הבכמאי מייק אלפרדס.

המלך אוכו (התיאטרון הקאמרי) — משל חריף על החברה האנושית, טימטומה, תאחת השררה של כל פרט ופרט והיס' טריה המונית של הכלל מאת זארי איבדה אומנם הרבה ממשעותיה, אבל כדאי לראות את זאב רוח בתפקיד הראשי.

הלת נהוהתירצה איננה מולולת באומים כאלו. עליה היא אחת הסיבות לכך שכל חפץ או כלי העלול לעזור בנסיון התאבד דות — הוא בחינת כל יראה בתחומי בית-הסוהר.

בלילה מתפרץ המתח, ביחוד בין הפרו צות, בפעילות לסבית אינטנסיבית. כל ה לילה המיטות חורקות, מספרת אחת ה בנות. את כל בדידותן, תוקפנותן, ותיס כולן, מנסות הבנות לפרוק, בלילות הכלא הארוכים, אחת בזרועות רעותה. קשה במיוחד מצבן של האסירות הזרות. בניגוד לישראליות, שהן ברובן זונות, הזרות אינן ציפורי כלא ותיקות לרובן זוהי ישיבה ראשונה. כשבא הערב ודלתות הברזל של התאים נסגרות עלינו, מספרת דניס, "אנחנו נשכבות על המיטות ובוכות. יש לחץ כזה של מתיחות, שאי אפשר להתגבר על הדמעות. לפעמים אנח נו גם פורצות בהיסטריה. הסוהרות באות אלינו בטענות, שדווקא אנחנו, שאיננו פוש עות ותיקות, צריכות לשמש דוגמה. אבל אנחנו כל כך בודדות, כל כך רחוקות מה בית, מהמשפחה, ממישהו מכיר."

לא רוצה

השתחרר

לא רק דניס והתיירות האחרות בוד דות. אחות מהאסירות הישראליות בוד דות לא פחות. ואולי יותר. כמו נחמה פ. שמונה חודשים ישיבה בנהוהתירצה, על שידול לזנות. כמו כולן, היא שגאה כל רגע שם. למרות זאת, שבועיים אחרי שיחרורה, התדפקה בשעת לילה מאוחרת על שער בית-הסוהר ביקשה להיכנס פני מה, לבלות שם את הלילה. בכל הארץ, לא מצאה מקום אחר.

למחרת בבוקר מיהרה וטבלה את כל בגדיה בכיור מלא מים, כדי שלא יוכלו לשלחה לחוצה. "אין לי לאן ללכת", ביק שה מהמנהלת. אלא שבבית-סוהר, העיקרון הוא שמעולם אינך יכול להשיג את מבר קשק. היא הולבשה במערכת בגדים של בית-הסוהר, נשלחה לחופש בעל-כורחה. "אני אחזור", הבטיחה. "אני הולכת למסור עשיתי עזרת שקר. אין לי לאן ללכת. אני אחזור לכאן."

פרחים עליזים

לשפוט-עולם

נחמה יוצאת מהכלל. כל האחרות, בוד דות ומפחדות ככל שיהיו, סופרות את השעות והימים לשיחור. לא עזרת העובד הנהוהתירצה הוא בית-סוהר יחיד בי מינו בארץ, מבחינה זו שנעשה בו מאמץ כן לשפר את תנאי המחיה של האסירות עד למקסימום. מיבנים מודרניים, פרחים כל מקום, חדרים צבעוניים עליונים, חדר-אוכל מואר ומרווח, צבע ירוק-בהיר. חורי מגור רים בעלי ארבע ושש מיטות, מסודרים ב נוחיות. נידונות למאסר עולם זכאיות ל חדר משלהן. כריות צבעוניות, ריקמות, פרחים. נוחיות צמודה לכל חדר. נקיון בוקר, והעיקר — יחס מלא הכנה ורצון אמיתי לעזור מצד הצוות — החל ממנהלת בית-הסוהר, רעייה אפשטיין, ועד אחראות הסוהרות. נהוהתירצה בפירוש איננו מייצג את בתי-הסוהר בישראל. 45 האסירות בי תוכו — כולל הערביות — זוכות לתנאים ימים ששום אסיר אחר במדינה לא חולם עליו.

לגבי האסירות, זוהי נחמה פורתא. בין אם זו בת 17 האוהבת את חיי הרחוב, בין אם זו אה המתגעגעת לילדיה. בין אם זו אווזה שוטה המשתוקקת להתגבר ב מיד, או זונה ותיקה שסרסורה מחכה לה כדי לחזור ולהעבידה בפרץ — במשך 24 שעות ביממה, כולן חיות במתח, בתיסכול, במרידות. מאחורי החיכים והפרחים, הן רוצות החוצה. אכן נראה שמישהו מעוות לא מתיישב על הדעת, בצורך לכלוא אשה מאחורי סורגים. אומר על כך נציב שירות בתי-הסוהר אריה גיר, המכיר במלואם את תנאי המצוקה והסבל בהם נתונים אלפי אסירי ישראל:

"משיג מקומות אני חוזר עם רגשי תיס כול: מתלמונד * ומונהתירצה."

• בית הסוהר לנערים.

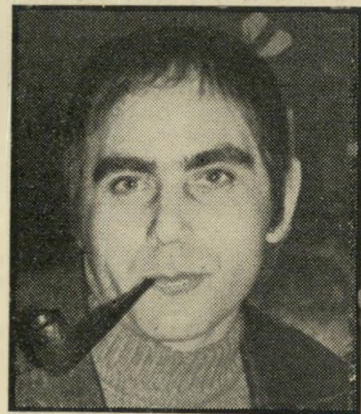
טלוויזיה

הנהלה

הממונה

סידרת מתח בהמשכים

מוצע בזה להפיק סרט, שיוצג במסגרת המישור החודשי המיוחד, על הנושא: תככים בטלוויזיה. לפי הערכה מוקדמת יעלה סרט זה על כל סרטי המתח שהוצגו עד כה בטלוויזיה. וכך מתנהלים עניינים ברשות השידור: כיום ו' פורסם בהארץ, כי הוצע לחגי פינסקר לחזור להיות הממונה על

במאי עינבר

נוק אאוס לצופים

הטלוויזיה. במעריב מאותו יום נמסר, כי דובר הרשות לא אישר את הידיעה. ואילו בדיעות אחרונות נמסר, כי ד"ר חיים יחיל יו"ר רשות-השידור כן אישר את הידיעה. פינסקר עצמו סיפר בקפה מנדרין בירוש לים לידידיו ארנון צוקרמן, סמנכ"ל הרשות, ואסתר דר, מפקחת עורכי הפילם, כי התנאי שלו הוא, שיעיפו את יצחק שמעוני, מנהל התוכניות בעברית ואת יורם רונן, מנהל החדשות בעברית. שמעוני ורונן נערכו ל התקפת נגד ויחד עם סאלים פאתל, מנהל התוכניות בעברית, תבעו פגישה דחופה עם יחיל.

באותה שעה החלו העובדים להתארגן ב מקביל כדי למנוע את המינוי המוצע. מ כניסת השבת ועד צאתה נערכו עשרות שיחות טלפוניות ופגישות של אינטרסנטים שונים בחורי חדרים. הופעלו לחצים בעד

ונגד. נאספו חתימות. נציגי העובדים נפג שו עם פינסקר עצמו והעמידו אותו על חומרת המצב. התוצאה היתה: פינסקר הסיר את מועמדותו מטעמים אישיים. מיר הוצע מועמד חדש: הסמנכ"ל צוקרמן ה שנוא על עובדי הטלוויזיה לא פחות מ פינסקר. שוב נערכו העובדים להתקפת נגד. ההמשך יוצג בסרט הבא בסידרה, כי השתתפות המליאה, הועדה-המנהל וכל ה גווארדיה.

תוכניות

טל

עינבר

בחרם מטעם רשות השידור איים הבמאי ראלף עינבר על העיתונאית-פליטונאית זיוה יריב, אחרי שביטלה מערכון שלה, בתוכנית פורים של-פור. הריב בין יריב לעינבר נפל בגלל שטות: יריב ביקשה בסך הכל לכ תוב את שמה על המסך כמחברת המער כון. עינבר סירב. מדוע? עקשנות. זיוה יריב, שלא התעצלה, התקשרה טלפונית עם מנכ"ל רשות השידור, שמואל אלמוג, והלה הביע פליאתו על כל העניין.

במהלך בירור העניינים סירב מנהל ה תוכניות בעברית, יצחק שמעוני, לתת גי בוי לעינבר והסיר את חצו מן התוכנית. ראלף עינבר יצא נגדו בהתקפה חסרת תק דים באמצעות העיתונות: האוירה העכורה, חוסר האירגון, התשלום הדל לאמנים ו כישוריו של מנהל התוכניות בעברית, כל אלה מונעים, לדעתו, מהטלוויזיה להתקדם. "המבקרים צודקים" טען הבמאי. "החומר דל, האמנים מגישים רמה ירודה, ואם לא יחול שיפור דראסטי — ניסוג לאחור."

כשדון ביו 40 אהף ד"ר. כל טענותיו של ראלף עינבר מוצדקות בהחלט. אבל השחת האשמות כלפי אחרים אינה מנקה אותו מכל אשמה. עינבר הוא במאי מצטיין, אבל מפיק גרוע. בבחירת החומר לתוכניות נכשל כשלון חרוץ. בסלפור למשל, היו תעלולי המצלמה הנשמרת מצויינים. הומרת הכושת היתה נהדרת. התפאורה של אמיר גורביץ היתה יוצאת מן הכלל.

אבל בסך הכל, בבחירת החומר היתה גרוע: הליצנים היו מתחת לכל ביקורת. ה מערכונים היו ברמה של כחה ח' החיקוי של בדומיה, מפיו של מוטי גלעדי צרם אונים בתוכנית פורים. אריק לביא היה פארוויה על עצמו, הפארוויה על הפסטיבי

מתחת לאנטנה

תקרית

במעלית

ביום הרביעי בשבוע שעבר בשעה שבע וחמישים בערב, נכנסו חיים יבן, מרדכי קירשנבום ופנחס הרצוב למעלית בבית הטלוויזיה. היו אלה אנשי צוות מבט ל חדשות של אותו ערב. הם מיהרו עם ה סרטים ביד, להגיע מחדר החדשות שבקומה ד' אל האולפן שבקומה א'. אולם משו אירע בדרך — המעלית נתקעה בין הקו מות. התקועים נתקפו בהלה. לא הועילו צעקות, לחיצות על כפתורים ורקיעות ב רגליים. נותרו עוד חמש דקות לחדשות. שום אדם הממונה על חילוצ מן המעלית לא נזעק (למרות שהמעלית החדשה נעצרת לעיתים קרובות מדי, לא ידוע על סידורי חילוצ מן המעלית). האנשים בחוף היו אובדי עצות. אולם שלוש דקות לפני שעת האפס הצלילים הכלואים לפרץ הדלת ב כוח. הטלוויזיה נשמה לרוחה. בדרך נס — מהדורת החדשות שודרה בזמן.

תכנית בומרנג בוטלה

כי לא היה נציג דתי

הם אינם מסוגלים לעסוק בתיכנון לטוח ארץ. הם אינם מסוגלים לבחור מנהל ראוי לשמו. אבל עסקני הוועד המנהל של רשות השידור מסוגלים בהחלט לטרפד את תוכניות הטלוויזיה ולהגרז את העובדים. לפני כ שבועיים הם החליטו פתאום לבטל את תוכ

מועמד חגי פינסקר

התנאי: להעיק אחרים

לים שהשמיע זיפק כהן, היתה חיקוי עלוב לפארוויה של הנששים, שהושמעה בפסטיבל הומר המזרחי עצמו.

היה זה נוק אאוס לקהל. ותוכנית זו עלתה לטלוויזיה כ-40 אלף לירות (במקצב ה-70 עולה 10 אלפים ל"י).

השמצות הדדיות. מה שמרגיז ב מיוחד את ראשי רשות-השידור, הוא כמובן עצם הפנייה לעיתונים, ולא חס וחלילה, רמת התוכניות. עינבר הצליח לחדר יחסים גם עם בורני צמרת רבים, המסרבים בכל חוקף להופיע בתוכניותיו. בחוגי האמנים זוכרים לו לרעה הערות מעליבות שהשמיע, למשל, כלפי יפה ירקוני. בזמן האחרון החל עינבר להשמיץ גם במאים חברים למקצוע, כגון: יוסי צמח, אילון גויטיין, ושאו עבדי, שסרבו לקבל את מרותו בתור יועץ לענייני בידור (תפקיד ממנו התפטר ל אחרונה).

אותם במאים משיבים מלחמה שצרה בלי לבכור באמצעים. אבל במקרה זה קנאת הו במאים אינה מרבה חכמה. אולם הכל תלוי בטיב המילוי: הממונה החדש עלול, אם ייצא כזה, להפתיע ביחס לעינבר לכאן או לכאן.

תדריך

* **בזכות אותם זמנים** (יום ד' 17/3, 19.30) שידורי המרי מהתקופה ש לפני הקמת המדינה בהשתתפות גאולה כהן, חנה בן-ארי, עוגניה שמחוני, אסתר רזיאל נאור ושאו הון. במאי — גר בן ארצי. הפ קה: ישראלים.

* **המכתב האחרון** (יום ד' 17/3, 20.20) סרט השבוע: נערה שגוה לאחד מנסיכי אנגליה, מתאהבת בהרפתקן והפר שה מסתיימת בטראגדיה. משתתפים: סטיו ארט גריינר, גיאן גרינוד, פרנסואז רויי, פלורה רובסון ואנטוני קוויל.

* **הוליווד והכוכבים** (יום ה' 18/3, 18.30) דיוקנו של פול גיומן וקטעים מ סרטיו.

* **ערב טוב** (יום ו' 19/3, 21.10) שירים חסידיים בביצוע שלמה ניצן ונירה רבינוביץ. במאי: אילן אלדר.

* **תמונתה של ג'ני** (יום ו' 19/3, 21.30) סרט עלילתי ארוך בהשתתפות ג'ני פר גינס, גוסף קוטן וגרגורי פק.

* **כרוכים הבאים** (יום א' 21/3, 20.20) אורי זוהר מארח את תת אלוף (מיל), אשר לוי, הזמרים חדוה ודוד, רקד נית הפלמנקו בלווי של הגיטאריסט אמנון ואחרים. מפיק-במאי: אילון גויטיין.

* **הרומן "שירה"** (יום ב' 22/3, 19.30) תוכנית מדף תוקדש הפעם לרומן האחרון של ש"י עגנון שירה. בתוכנית תוצגנה ארבע סצנות מומחיות, בהשתתפות יהודה פוסק (ד"ר הרבסט) אורנה פורת (הנריטה — אשתו), זוירה אברמסון (ה אחות שירה), אהובה קליינר מתיאטרון ה חורף (המלצרית) וגד קינר (מלומד מעולי גרמניה). בשיחה משתתפים: אמונה ירון בתו של עגנון, גרשום שוקן, בעל הוצאת שוקן, פרופסור ברוך קורצויל ואחרים. מפיק-במאי: יעקב בן הרצל.

* **תעודה** (יום ב' 22/3, 20.20) מותו של סטלין.

* **שזכם בהרצה** (יום ב' 22/3, 21.10) סאטירה ספרדית: שקיעתו של אדם באספלט טרי מול חברה מתנכרת בגינונים פורמליים.

צרכנות

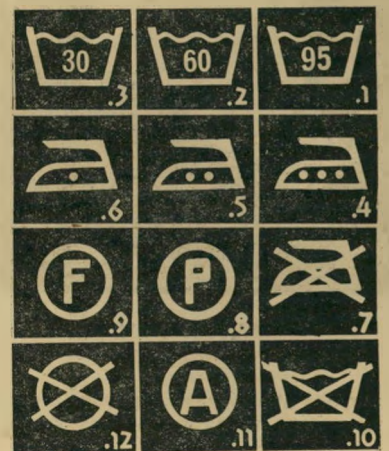
אל תסתכלי בבגד,

אלא בסמל

לעקרת הבית המודרנית, הביא המיכח העצום של אריגים מלאכותיים חדשים, לצד הנוחות והיופי, גם כאב ראש רציני: כל בגד דורש ניקוי וכביסה אחרים, עקרת הבית המסורה תולשת, כאשר היא קונה בגד חדש, את פתק ההוראות שעליו, שר מרת אותו עד עת הכביסה. אולם כאשר מגיעה עת הכביסה, היא מגלה שהפתק נעלם, או, מה שגרוע יותר — שהיא שכחה לאיזה בגד משתייך איזה פתק. אז הוטלת עקרת הבית המסורה לעקרת בית מודרנית: מספלת בכל הבגדים באותה צורה.

ארבעה סמלים לכל בגד. מובן שישיטה זו מקצרת, במקרה הטוב, את חי הבגד, מחסלת אותו לגמרי במקרה קיצוני. על-מנת להתגבר על תקלה כרונית זו, הוציא עתה מכון התקנים הישראלי תקן חדש, מספר 572, הכולל סימני הוראות לטיפול במוצרי טקסטיל.

התקן החדש מבוסס על שורת סמלים בעלי צבעים וצורות שונים, כשהחידוש העיקרי הוא בכך שהם מוצמדים לבגד. הסמלים

תקן 572

בלי געוואלד, לא שוזה

מלים מחולקים לארבע קבוצות — הוראות כביסה, הלבנה, גיהוץ וניקוי יבש. ייצור הבגד יחוייב מעתה להדביק למוצר שלו סמל אחד מכל קבוצה, וכך תוכל עקרת הבית, או המכבסה, לדעת לטפל בבגד.

מותר, אסור, ירוק, אדום. הסמלים המופיעים בחצולם, לדוגמה, פירושים:

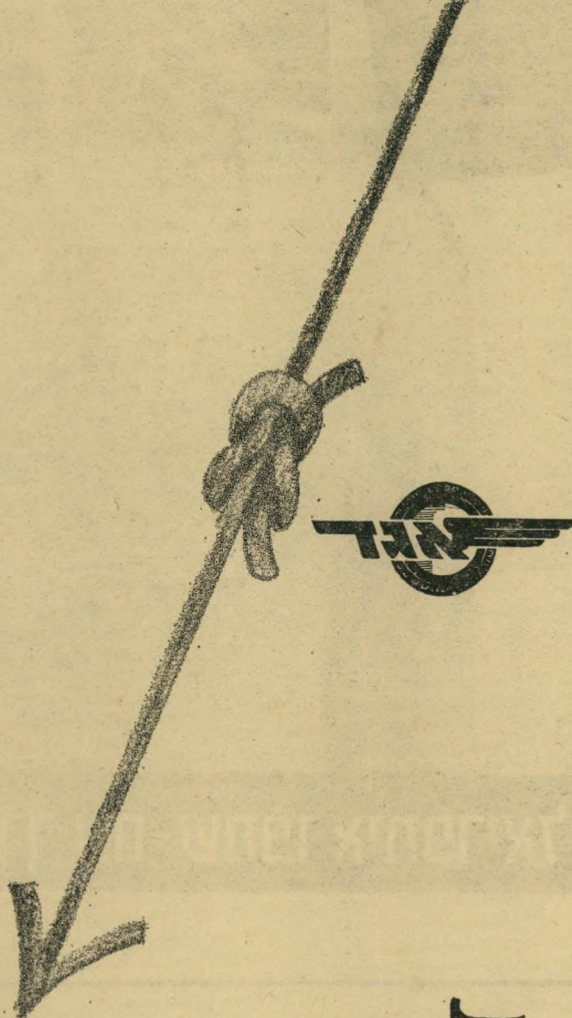
1. ירוק. מותר לכבס במים בעלי טמפרטורה כלשהי.
2. ירוק-תפוז. מותר לכבס במים בעלי טמפרטורה שאינה עולה על 60 מעלות צלזיוס.
3. תפוז. מותרת כביסה ביד בלבד, במים בעלי טמפרטורה שאינה עולה על 30 מעלות.
4. ירוק. מותר בטמפרטורה שאינה עולה על 210 מעלות (טמפרטורה גבוהה).
5. ירוק-תפוז. מותר לגהץ בטמפרטורה שאינה עולה על 150 מעלות (טמפרטורה בינונית).
6. תפוז. מותר לגהץ בטמפרטורה שאינה עולה על 120 מעלות (טמפרטורה נמוכה).
7. אדום. אסור לגהץ.
8. ירוק-תפוז. מותר ניקוי כימי בבנוזין ובפרכלור אתילן (טיפול קל).
9. תפוז. מותר ניקוי כימי בבנוזין.
10. אדום. אסור לכבס.
11. ירוק. הניקוי הכימי בחומרי ניקוי מקובלים מותר ללא הגבלה.
12. אדום. אסור ניקוי כימי כלשהו.

לזעוק חמס. "יחד עם זה," קובע אינג'ינר אריה הור, ראש המחלקה לחקיקה במכון התקנים הישראלי, "על הצרכן לזכור כי עצם פירסום תקן חדש עדיין איננו מבטיח כי המוצר יהיה באמת באיכות המתאימה. הדבר העיקרי המבטיח זאת — הוא צרכן שאינו מהסס להרים קול וזעקה כש'אשר הוא מגלה שמה שהובטח לו, לא נתקיים'."

ועקי אם כן, גברת אהובה.

נפתח קו חדש

מאילת

למאית-א-ע"ח

אוטובוס יוצא כל בוקר בשעה 8 מאילת
ובשעה 14 משארם-א-שייח לאילת

דחף. 3/4

קולנוע

ישראל

מין המתרחש בארץ:

זונה היא זונה

הדעה הרחבת בחוגים יודע-דבר היא ש-מלכת הכביש הוא סרטו הטוב ביותר של מנחם גולן. ישנם האומרים אפילו שזה הסרט הישראלי הטוב ביותר שנעשה עד כה. הצניקים, לעומת זאת, טוענים שזאת מחמאה קטנה מאוד. ואפילו אם זהו המוצג הקולנועי המשובח ביותר של ישראל — אין הרבה במה להשתבח.

האמת היא שמהרבה בחינות, מלכת הכביש הוא הסרט המתוכנן, השקול והשאיף תני ביותר של גולן. בסיפור על הזונה רוצה בילד, הנכשלת והחוזרת להיות זונה, ובדרגה נמוכה עוד יותר מקודם, יש ניתוח חזק של ניאוריליזם איטלקי. אבל אין ביסודו הגומות אין נסיון לייפות יותר מדי את הסיפור, את הגיבורה או את תנאי חייה. בקיצור, נתח חיים אכזרי ואותנטי. כשרואים את הסרט, מסתבר שישנם הרבה רגעים אמיתיים, אפילו תיעודיים, מחי

מופז והתנוחה

חיי מין לקצינת צה"ל

הזונות בארץ. אלא שלתוך הרגעים האמיתיים מתפרץ לא פעם חוש-הגומה, הטבעי למי שרוצה להמס לבבות של צופים בורגניים. ילד אומר לזונה המהוגנת: "לכי מפה, את זונה". הצופה שיש לו חוש-מידה וחוש-טעם, מעקם ברגע זה את אפו.

אינם בהמשכים. דוגמאות נוספות להגומות וחוסות בכוח: סצינות האהבה, פרט לעובדה שגילה אלמגור מספקת בהן "סקופ" וחושפת את גופה, לא התברכו ב"דמיון או בפיוט רב. הלידה המפורטת מיו, תרם, וכאלו הוכנסה במגמה לזעזוע.

השיא, הצריך לזעזוע, להרעיש ולקומם — האונס המרובע בסדום (גולן איהב, כנר — את המקום מאז פורטונה) הוא כל-כך ארוך, כל-כך אלים וכל-כך חריגוני, עד שהצופה מתרגל למציאות המבחילה ומצפה בקוצר-רוח לסוף כל העסק.

אלה פגמים של עריכה — אך הסך-הכל חיובי ביותר.

כל הנוגעים בדבר התייחסו אל הסרט בכובד-ראש. גילה אלמגור השקיעה את מיי-טב מרצה, וישנם מעמדים רבים בהם היא נוגעת ללב. יהודה ברקן (כאבי ילדה ה' מיועד) משכנע, טבעי, פשוט וחביב — טיפוס קולנועי של ממש. הצילומים נקיים וחיות הצילום נבחרו בקפדנות גדולה. וי מוסר-ההשכל, כבודו במקומו מונח: זונה היא תמיד זונה. אי אפשר לצאת מן התהום העמוקה אלא עלי-ידי שינוי קיצוני בכל ערכיה-חיים.

שד כרות, ישבן שתול —

והצנזורה אל הלול

מסע המישגלים של חיים טופול, התרגי גול הצברי במילואים, היוצא מן התעלה לכיוון חיפה, כדי להתגרש מאשתו. ונופל בדרך לכל מיטה (אפשר גם אלונקה, שטיח או סירה-הצלה), אם יש בה חברה נשית — מסע זה כבר זכה לפירסום נרחב ומע-מיק. והכל בזכות הצנזורה הנאורה, שכר-כה בקודש, החליטה בהגיון שמין בשכ-בות-העם הדלות (כמו במלכת הכביש) הוא מותר וחינוכי, ואילו מין בצחוק — הוא חטא בלי כפרה.

אם הסרט מוצג, סימן שהחיכוך הגיע

כל אחד רוצה לגעת...

כל אחד רוצה לגעת בשערי מאז שאני חופפת אותו בשמפו אימפריאל דלילה

חיים חדשים לשערך עם-שמפו אימפריאל דלילה

"White Label"

ויסקי סקוטי

תמיד טוב,

תמיד מעולה

•

"יוש", יבוא ושיווק בע"מ

רח' דיזנגוף 269 ת"א

טלפון: 446611

למקלט הטלוויזיה

I.T.T., "שאו-לורנץ"

יש רק חסרון אחד:

הוא קצת יותר יקר

אבל שווה, כי

איכות נשאת איכות!

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 260134 • תאריך: 136 • מען מברקי: עולמפרס • בית-דפוס משה שהם בע"מ, תל-אביב, רח' סין 6 • גלויות: צינורגריסה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המוציא-לאור: העולם הזה בע"מ.

מאטרויאני, ויטי וגיאניני: מזלצוזק

חוץ מזה, רב-אמן מרצ'לו מאטרויאני (שזכה לפרס עבור מיסחקו בפסטיבל קאן) ומוניקה ויטי, מגלים משחק עדין ורגיש. ואמנם, בזכותם ובזכות הרקולס קורטז, בעל המימדים הענקיים, כדאי לחזות ב"קנאה איטלקית".

האופה ומוכרת הפרחים

קנאה איטלקית (סטודיו, תל-אביב, איטליה) — המשולש הנצחי הישן והטוב, הפעם בדמות מוכרת-פרחים עזת-תשוקות (מוניקה ויטי) ושני גברים שבחייה: פועל בניין (מרצ'לו מאטרויאני) ואופה פיצות (גיאנקארלו גיאניני), אותם היא אוהבת בזמנית ובמדינית.

בדרך כלל, זה נושא מתאים בהחלט למלודרמה סוחטת דמעות, אולם הבמאי אטורה (נשים, נשים, נשים...) סקולה מתמצא דווקא בקומדיות, ולכן הוא בחר להבליט דווקא את הצד הגרוטסקי שבגבוריו. ומאחר והעלילה מתרחשת ברחובות הדלים ביותר של רומא, ההזדמנויות לכך אינן חסרות. תנועות הידיים והמריבות הקולניות רודפות זו את זו כימעט כמו בנאפולי, הפנים מתעוותות והגידופים מתעופפים במרחק רב.

וכדי שלא יהיה ספק כי המדובר בסרט שחש את דופק הזמן הכניס סקולה לסיפור כל מיני רמזים אקטואליים. למשל: שני הגברים הם חברי המפלגה הקומוניסטית, אבל מובן שהמפלגה אינה מסוגלת לפתור את בעיותיהם. אחת מסצינות האהבה מתרחשת על חוף ים מטונף, ללמדכם כי יש כאן עירנות לבעיות הסביבתיות שבאופנה.

לקיצו. מה קרה, אם כן, לרמזים הנוראים שלקצינת צה"ל יש חיימין, או למעמד ה"גובל בלוליינות מינית, כשרופאה מכובדת נושכת את טפול בכל מיני מקומות, ה" מסומנים במפה כמיסחריגריד (פוי!) — מעמד שאליו התייחסה הצנוורה במיכתבה המפורסם אל אורי זוהר, ודרשה להוציא: את המישגל הכולל את השיר. אני רוצה חיימין, ואת ישיבת הרופאה בין רגליו של טפול לאחר שיחת-הסלפון?"

אורי זוהר התרחה, והחליט להיכנע, אבל בדרך מיוחדת: הלך והכניס לסרט את ה" מיכתב הרשמי של הצנוורה וכיסה בו את כל הסצינות האסורות להצגה, וכך, הראה את התיקון ל"זקני ציון מירושלים". הללו כמעט שהתעלפו (מה שבהחלט עלול לסכן את בריאותם), והחליטו שכדי למנוע שואה מישראל, צריך לזון בפרשה מחדש.

התרגול אינו פנינה קולנועית נצחית. כל זמן שהוא מתייחס למין בצחוק, הוא משע" שע בדרך כמו בדיחה גסה. אבל כשהוא מנסה להיות רציני, כמו במעמדי התרגול ואשתו, ההולכים להתגרש (חיים וגליה טר-סול) נופל הסרט למעמקי השיטחיות. מעניין לראות כיצד יגיב העולם כשיר-אה את טוביה החולב חשוף שת מודחג, רחמנא לצילן, ביחידים ובזוגות עם בתולות ישראל.

חדריך

תדיאביב

★ אני אוהב את אשתי (אלנבי, ארצות-הברית) — אליזט גולד מצחיק מאוד, בעיקר בחלק הראשון של הסרט, כרופא המנסה להשלים את אוצר החיות המיניות לאחר שנשא לו אשה.
★★ שד משחת (בן-יהודה, צרפת) — סרט-מתח חלקלק, מלא הברקות טכניות וצלומים מהירביעין, עם כל המרכיבים

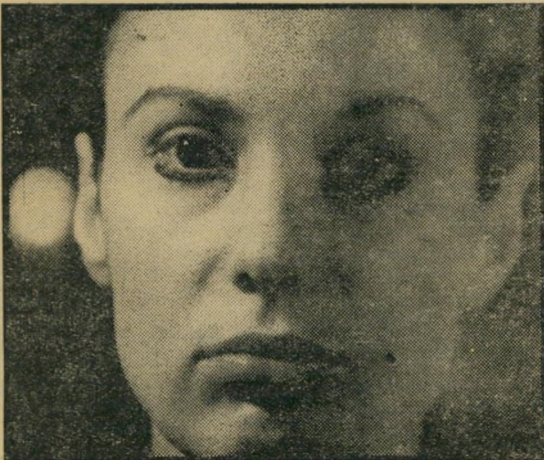

יצאנית כועל לכל תעריף

נקמת הצועניה (גת, תל-אביב, צרפת) — סרט משונה ל" מדי. הוא מתחיל כמו סיפור בלהות על מכשפות צועניות בכפר צרפתי קטן, עם כל מה שמתלווה לסיפור מעין זה: ביקתה קטנה, תיש בחצר, שינאה עזה של בני-המקום, וכן הלאה. אלא שעד מהרה משתנה האווירה הכללית וככל שמתקדם הסיפור, הוא מזכיר יותר ויותר את הסאטירות הסרקסטיות נוסח "קלוזמרל", על הצביעות המולכת ללא מצרים בכל ישוב פרוכניציאלי קטן.

גיבורת הסרט היא מאריה, צועניה צעירה שאמה נהר-גה בתאונת-דרכים. במקום לכופ ראשה ולעבוד בפרך כדי להתפרנס, תחת מכותיהם של בני הכפר, ביום, וגופותיהם המזוינים בלילה, היא מחליטה להתמרד. לא איכפת לה כלל לארח את כל הצבועים הרודפים אחריה בלילות, ו" אפילו בימים, אבל מכות ופקודות היא לא תקבל עוד מאיש. ועד מהרה מסתבר שיש מעט מאוד דברים שהגברים המכובדים הללו, כמו הרוקה, ובעלה-המכובד, ואפילו ה" דוכס בעלה-האחוזה, אינם מוכנים לעשות על-מנת לבלות מעט בין סדיניה של מאריה הצועניה.

הבמאית נלי קפלן מתארת את תחבולותיה הנשיות

ראפון: יצאנית אונסת כפר

של מאריה, והשחקנית ברנדט לאפון, שחשתפקה במשך שנים ארוכות בתפקידי-מישנה, מגלמת את הצועניה בכל ההערה, החוצפה והחושניות הטבעיים, ההולמים יצור זה.

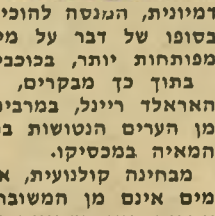
ד"ש מעולמות רחוקים

מרכבת האלים (תכלת, תל-אביב, גרמניה) — סרט תעודי המזכיר מאוד ספרות מדעית דמיונית, המנסה להוכיח שכל התרבות האנושית מבוססת בסופו של דבר על מידע שהגיע לכדור-הארץ מתרבויות מפותחות יותר, בכוכבים מרוחקים.

בתוך כך מבקרים, יחד עם צוות-הצילום של דוקטור האראלד ריינל, במרבית האתרים הארכיאולוגיים בעולם, מן הערים הנטושות במידבר סהרה ועד לעיקבות תרבות המאיה במכסיקו.

מבחינה קולנועית, אין טעם לתרבות בדיבורים. הצילום מים אינם מן המשובחים ביותר, הצורה בה מוצגים ה" אתרים היא חד-גונית וחסרת השראה, הניסוח של ההסב" רים ברקע מלא נתונים, מיספרים ותאריכים, שהם יפים בהחלט בספר לימוד בו אפשר לשנן כל זאת, אך לא בסרט המיועד לקהל רחב.

ואילו המוסיקה ברקע, מזכירה יותר מכל מסיבת-ריקודים דים נוסח ג'יימס לאסט, עם קצת אפקטים אלקטרוניים כדי להוכיח כי המדובר אמנם בסרט מדעי ולא בטויל מאורגן סתם. ואפילו במה שנוגע לעריכת החומר, יש הר-

חייזר עירום ב"תרנגוד"

— בתנאי שהשד חתוך

המיסחיים המאפיינים את הבמאי קלוד ללוש. עם ז'אן-לואי טרינטיניאן.

★★★ הבריחה הגדולה (סינרמה, ארצות-הברית) — סרט מלחמתי עליו על אסירים אמריקאיים ואנגליים הנמלטים משבי גרמני. מיבצעים וירטואוזיים של סטיב מק-חין, גיימס גרנר, ריצ'ארד אטנבורו ואחרים.

★★★ המעגל האדום (פאר, צרפת) — טרגדיה של אנשים שאינם מסוגלים להיר-מלט מן הגורל שנועד להם, לובש בסרט זה של ז'אן-פיאר מלחיל צורה של סיפורי-מתח מהוקצע להפליא.

★★★ חוות החיות (פריז, אנגליה) — מנהיגי מהפכת אוקטובר בדמות חיות המתמרדות בחדה, כפי שתיאר אותם בסא-

חיטובי אבן בקברות המאיה

בה מן המטודיקה היבשה, וכל מי שהתעניין קצת בנושא הארכיאולוגיה, יודע בוודאי יותר על שליו, מגלה טרזיה העתיקה, מכפי שמסופר בסרט.

חיפה

★★★ בלדה לאיש המערב (אמ"פיתאסרן, ארצות-הברית) — מערבון מי-שעשע, המבכה בעצם את הימים הטובים והעליונים של תחילת ההתיישבות במערב, ימים שחלפו עם הופעת המכונית. גייסון רובארדס, דויד וארנר וסטלה סטיבנס.

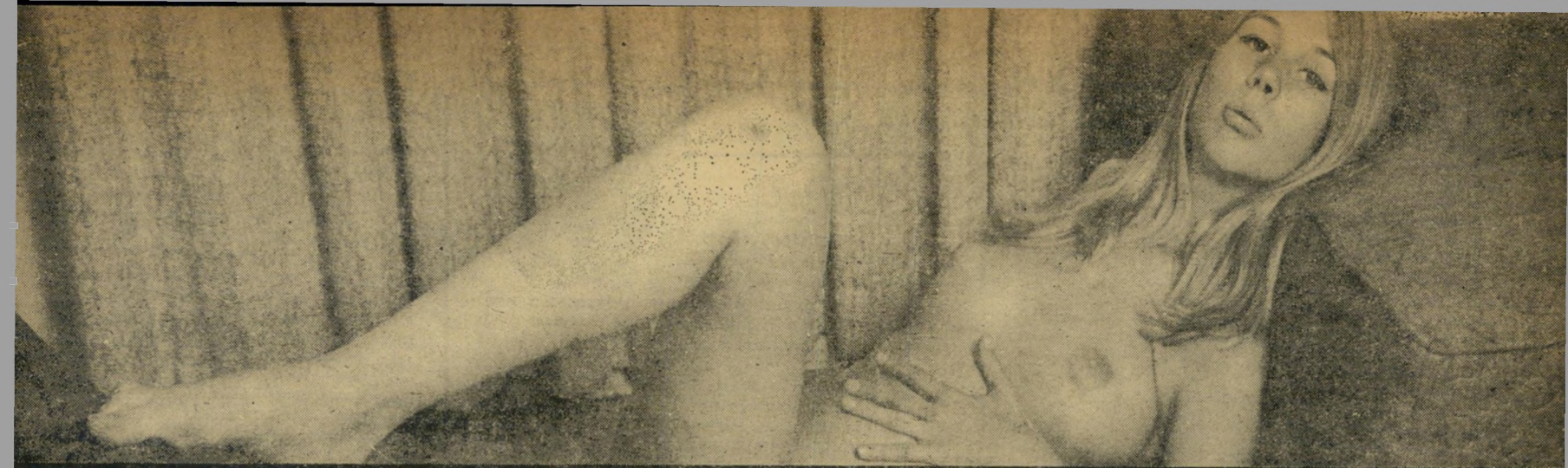
ריקוד מרתוני, בשנות השלושים. מיסחק ובימוי משובחים.

★★★ קיר וקסירי (ירושלים, אר"צות-הברית) — אחד המערבונים המהנים בשנים האחרונות, מנציח את סוף תקופת המערב הפרוע, בעזרת שניים מן הכוכבים המוכשרים ביותר של הוליבורד, פול גיומן ורוברט דרפורד.

טירה פוליטית חריפה הסופר ג'ורג' אורחל.

ירושלים

★★★ הם יורים גם במזמים (אר"צות-הברית) — הבמאי סינר-סולאק מרכז את כל הפסול בעניין באורח החיים האמריקאי, בתוך סיפור על תחרות

דדושים: זוגות לאורגיה

הפקרות? מתירות? - ב"מודעה הקטנה" של עיתוני-מין אמריקאים יש הכל

שטוחות חזה: סובלות ממעצורים?
מחוסר ביטחון? מבושה מגברים? כיתבו אלי. אני אעניק לכן ביטחון בשיטותי ה- בוגרות, הטבעיות - גם אם לא מקובלות כל-כך.

■ ■ ■

מתרחץ הירגע, בן-אדם. הבא את יומך
לשיאו בעזרת עיסוי מרחיב-דעת. פיטרו, מעשר עד עשר.

■ ■ ■

אני מאהב נדיב-לב. אין אצלי מגבי
לות. מחבב במיוחד אשה שתלטנית, ביי- סקסואלית. יש לי לעזרתה בשעת הצורך, גם ידידה בייסקסואלית.

■ ■ ■

רווק מזדקק, כיסים מלאים כסף, מחפש
ידידה בעלת אופקים רחבים.

■ ■ ■

גבר לבן (27), בייסקסואלי. יודע גם

4092 - Md. LONELY GUY
Honest, sincere. Varied interests. Under-
standing. Seeks warm, loving, affection-
ate woman. Fee refunded.

4093 - THE WHITE MAN

לשיר ולנגן בגיטארה. חייב להגדיל את
הכנסתו. פתוח לכל הצעה.

■ ■ ■

זקן מלובדך מעוניין בפעילות הטרר-
סקסואלית. הכל הולך.

■ ■ ■

מינופת לכל החיים. חתום על שי-
רות המינויים שלנו, ותקבל סיפרות טורנו-

● לסבית מחפשת בנות זוג. אני מומחית ב- - - - מסוגלת ל- - - - עריבה ש- - - -
● צעיר שרירי, אדיר מידות, המעדיף יחסי-מין אורליים, מחפש שותפות לחווייה. מבטיח לצע את הדברים הבאים: 1. - - - - 2. - - - - 3. - - - -
לוא היו שתי מודעות אלו מתפרסמות מחר בעיתון ישראלי, היתה הארץ מתמוצצות בסערה. היא סוערת על דברים הרבה יותר תמימים. אולם כאשר מגיני טוהר-המידות בישראל יוצאים למלחמת-קודש נגד הפורנוגרפיה, - בין אם היא מתבטאת בסצינת עירום ב"קפוז" או בסצינת מישגל בסרט דני - הם מצחיקים: שכן בארץ, פורנוגרפיה היא עדיין מילה ריקה. מלבד קהל שוליים הנלהב לדבר ומשיג ספרות פורנוגרפית מתחת לשולחן אין הישראלי יודע עדיין מה זו פורנוגרפיה. האמריקאי הממוצע, לעומתו, כבר יודע גם יודע. בעבר פורסמה באמריקה פורנוגרפיה טהורה, ללא כל נסיון הסוואה, רק בעיתוני מחתרת. כיום, בהשפעת

עיתוניזם במהדורות רבות

קנייהמידה של החברה המתירנית, יצאו אלו לאור. אורח הרוצה בפורנוגרפיה לשמה, אינו חייב לחפש אחרי חנויות אפלות המוכרות זאת בחשאי. הוא יכול לקנות אותה בקיוסקים בראש חוצות. עיתונים כמו "SCREW" (ההברגה) - צורת ההתבטאות הנסה ביותר למישגל) ודומיו, שכל כולם אינם אלא אונניזם בדפוס, מפרסמים בצורה חופשית תמונות גלויות-לב ושת, כמו זו המופיעה בראש העמוד - בלי הכותרת כמובן, כשהבחורה ערומה כביום היוולדה - לצד כותרות כמו: כושית ילדה למאהבה הלבן בן העשר - הרפתקאות אב ושותי בנותיו התאומות - סקס וסמים הם שיא השיאים, מגלה זונה - סוטה תקף סוס - בעלת בית-הבושת היתה בתולה - ופנינים נוספות.
אלא שתמונות ומעשיות פורנוגרפיות מהוות רק את החלק הבידורי של העיתוני- ניזם האמריקאי. החלק הרציני יותר הוא המודעות הקטנות, התופסות חלק נכבד בכל עיתון כזה. מעל דפיהן. מתנהל שוק הבשרים הגדול ביותר בהיסטוריה, כשכל פעילות מינית מחפשת לה שותפים. מחפשת - ומוצאת.

לבן על לבן. מבוקשים זוגות בלבד.
לבני-עור. אנחנו בני 39 ו-21, לבני-עור. בלי סמים, בלי סטיות.

■ ■ ■

זוגות סופיסטיקייטד מבוקשים ב-
איזור ניו-יורק וניו-ג'רזי. ערב ריקודים דיס- קרטי למטרת היכרות יערך בתאריך קרוב.

4090 - Pa. BUSINESSMAN
Seeks black, white, or oriental for occa-
sional dates. Early 40's, look young.
Promise enjoyment of the cultures. Con-
sidered attractive. Photo appreciat-
ed. Am very generous. Can travel

פרטים נוספים - רק בכתב. נא לצרף בול
לתשובה.

■ ■ ■

שדישיה מעורבת מעוניינת להכיר
נשים או זוגות למטרת חוויות מעניינות. תצלום - רצוי, אך לא הכרחי.

■ ■ ■

חתיכה מבינת-עניין אוהבת גברים
המבינים פרק באמנות צרפתית ויוונית. בול לתשובה - חובה, זקלן פ.

■ ■ ■

צעיר, 31, מעוניין לפגוש, ביום או
בלילה, צעירה רווקה או נשואה. גם זוגות. ברשותו גם מכשיר.

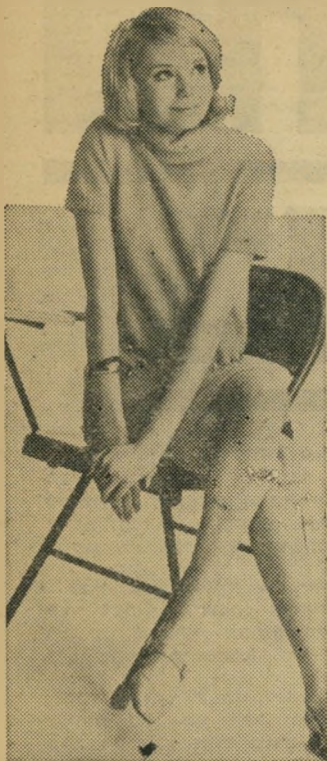
■ ■ ■

גבר כוש, 29, 190 ס"מ, 85 קילו,
בעל הופעה מושכת. מעוניין בנשים לבנות, רחוקות או נשואות. לבילוי בחוץ ובבית. דיסקרטי מאין כמוהו.

■ ■ ■

אשה שתלטנית מחפשת גברים בע-
לי אופי נכנע לאימונים בביתה.

מתבגרים

זה חדש. זה מלהיב.
זה עלול להיות גם
קצת מסובך. אולם,
הקשיבי. החיים יכולים
להיות קלים יותר
בשבילך. טמפוני
טמפקס - ההגנה
ההיגיינית המודרנית
לשימוש פנימי -
מסלקים ומשכיחים
ימים קשים."

יתכן שאינך יודעת
זאת, אולם טמפוני
טמפקס פותחו ע"י
רופא, למען נערות
נמותך לפני 30 שנה
ומעלה. אינך יכולה אף
להרגיש בהם כאשר
הם מונחים במקומם
כראוי.

אולם, הטוב ביותר
בהם הוא,
אולי, כי דבר
אינו מפריע
לך בפעילותך את
השיגרתית. את
ממשיכה לעשות
כל מה שבוצנך -
ללא כל הגבלות.
את מרגישה תמיד
בטוחה וחפשיה.
זכרי, הן הטמפון
טמפקס והן שפופרת
ההחדרה, ניתנים
לסילוק בשטיפה. אין
פשוט מזה.

נסי כעת טמפוני
טמפקס. ניתן להשיגם
בשתי דרגות ספיגה,
רגולר וסופר.

תמפני
TAMPAX

הגנה סניטרית לשימוש פנימי
להשיג בבתי מרקחת ובחברות
מובחרות. הפענוח בקבלת דוגמאות
וחומר הסברתי ישלחו 45 א"י בכולי
רואר אל היבואנים איווספיאמפקס
בע"מ, תל אביב, רחוב ירמיהו 38

במדינה

שירותי הבריאות

התקציב

שגרם למות

11 שנה עבד נחום ברודנר תושב קרית
גת, כפועל-בניין ב לליבונה, ולא נעדר
מעבודתו יום אחד מסיבת מחלה. כאשר חש
לפתע ברע, באחד הימים לקראת תום ה-
עבודה, מיהרו שניים מחבריו להביאו למר-
פאה ד' של קופת חולים כללית.
היתה זו שעת צהריים, והמרפאה היתה
ללא רופא. פקיד המויעין סירב להועיק
את הרופא מביתו, השליך לבסוף את הסל
פון לעבר חבריו של החולה, כדי שישלפו
בעצמם. הרופא השיב כי מאחר שהשעה
קרובה בין כה לארבע, שעת סיום ההפ-
סקה, הרי שהוא יבוא בארבע.
ללא המצין. בינתיים הורע מצבו של
ברודנר, והוא איבד את נשימתו. האחות
במקום חיפשה ציוד חמצן, לא מצאה, והת-
קשרה למגן דויד, ששלח שני אמבולנסים.
היה זה מאוחר, כאשר הגיע הרופא, ב-
4.15 במקום בארבע, היה ברודנר מת.
הוא היה אולי הראשון שנפטר, אך לא
הראשון שסבל. סידורי שירותי הבריאות

מנחם מד"א פרגר
לא מסכימים

של קופת-חולים הכללית בקרית-גת מותחים
את עצביהם של הנוקמים להם מזה שנים.
בכך אומנם אין קריית-גת מיוחדת משאר
ערי הארץ, אך את תושביה אין צרת ה-
רבים הן מנחמת.
כורם מסכימים, רק הענק לא. מזה
שלוש שנים שהנהלת סניף מגן דויד המקו-
מי מבקשת מקופת-חולים הכללית להשתתף
בתקציב להחזקת רופא תורן במגן דויד
בשעות שבהן אין רופא בקופת-חולים -
כמו למשל בשעות הפסקת הצהריים. סניף
מגן דויד הכין למטרה זו חדר מיוחד בעל
ציוד חדיש, בו הושקעו למעלה מעשרים
אלף ל"י. הצידוד מונח עדיין בארגונים, כי
קופת חולים מסרבת, משקולים תקציבים
משלה, להיענות בחיוב. נתקלנו באי-שתתף
פעולה מוחלט מצד מנהל מחוז קופת-חולים
בנגב, ראובן קליגלר, מדווח יו"ר מגן דויד
במקום. "לעומת זאת, שאר קופות החולים
כאן - לאומית ואסף - מוכנות לשתף
פעולה, בהתאם ליהס מספר החברים הרשו-
מים אצלן. אך ברור שמאחר שבקופת-
חולים הכללית רשומים למעלה מ-80 אחוז
מתושבי קרית-גת, לא ייתכן לבצע את ה-
דבר בלי השתתפותה."

חופר יפורים וזמן. גם בשעות שיש
רופא במרפאות קופת חולים, סובלים ה-
חולים. תורים אינסופיים, מהומה ורעש
נצחיים - התמונה הקלאסית הידועה חוזרת
על עצמה גם בקריית-גת. חולה שיכול ל-
הרשות לעצמו, הולך לביקור פרטי אצל
רופא קופת חולים.

מצב בלתי ניסבל זה עלול היה להימשך
גם אחרי מותו של ברודנר, לולא חבריו.
לאחר מותו, הם השביתו את העבודה בכל
האזור, יצאו בהפגנה רועשת נגד השקו-
רייה. לאחר שוועדת החקירה של קופת-
חולים הסכים את חקירתה, הם מתכוונים
להמשיך להרעיש עולמות, עד שהיה בסי-
סים שמותו של חברם לא היה לשווא.

בת שהיית מסוגלת לספל בה, כתבי ל-
דייויד קונסטנטיין.

גרסית ממיטב מקורות העולם ישר לתיבת
הדואר שלך מדי יום ביומו.

הזדמנות אחרונה. כל בנות ניויורק,
צבע עור לא חשוב, גיל בין 21 ל-45, רור-
קות, נשואות, לסביות - אני חוזר ל-
קליפורניה באפריל. חושו. כל בנות קליפור-

אתה זקוק לכיוון הפסנתר שלך?
טלפן אלי, מ-11 בבוקר עד ארבע אחרי
הצהרים.

4094 - Ohio DISCREET MAN
White, 35, 170 lbs., 5' 7". Nice looking.
Seeks passive women or couples who
enjoy French, Greek culture. Will cater
to unusual desires. Answer all. Sincere.

אשתך זקוקה לגבר נוסף? אני לבן,
גבוה, 45, מושך, מבין, מתחשב ודיסקרטי.
שירות מיידי.

ניה - הוררו לכתוב אלי, לקבוע פגישה.
אני חוזר הביתה באפריל.

יפהפייה בלונדינית, עובדת סוציאלית
לית 35, 170, 59 קילו, מנת-מישכל 125,
מעוניינת לפגוש גבר גבוה, עדין הופעה.
שאינו סובל מדיעות קדומות.

מזירת-ראפיט. טיפול ממדרגה ראשוני
נה למזוכיסטים. צוות מעולה של גברים
ונשים מאומנים בכל השיטות.

גבר כושי מעוניין בנשים מטרופיות
מין. ידע בצרפתית או יוונית - חובה.
גיל, צבע עור, משקל, צורה - לא משנה.
עדיפות לצילום מושך. הנורווי.

פטישיסט רגליים. משתוקק לצלם
רגלי נשים יפות יחפות, בגרביים ובנעליים.

אתה מזוכיסט? רוצה להיות מאו-
שר? האם מצבך ניתן לריפוי? האם כדאי
בכלל להירפא מזה? קיימת תנועת שיחזור
לנשים, לכושים, להמואים. האם לא הגיע
הזמן שגם אנחנו נפעל? תן צילצול.

מומחיות בסמים. כיצד להשתמש ב-
כל הסמים. כמויות, צורות שימוש, השפ-
עות ותוצאות. שלח עוד היום שני דולר.

מעוניין להיות עבד. אני לבן, ב-
שנות הארבעים, מחפש אשה כושית שת-
טנית כדי להיות לה לעבד מוחלט. בא ב-

מסיבות מין. דמיונותך הפרועים ב-
יותר - מוגשמים. אורגיות כבקשתך, מ-
ארבעה עד עשרה זוגות. כתוב לאורגיות
בע"מ.

1205 - Pa. BLACK BACHELOR
Age 35, would like to meet white females
for dates and weekend fun. Can entertain
in my own home. Frank letter, photo
if possible.

עקרת-בית כושית, שופעת מידות,
מעוניינת לשמוע מנערות. לסבית על כל
הראש. כתבו מהר, בנות.

חשבון גם זוג, ואפשר לסדר גם רביעיה
בין-גועית. פסיכופאטים, נוכלים - אנא לא
לפנות.

זוג צעיר, שניהם זרם ישיר וחילופין,
מעוניינים בזוג דומה, או בגבר עליו ש-
יכול להשתעשע עם האשה כשהבעל צופה.
שום הגבלות. הכל הולך.

מיטת מים. גבוה, חסון, מצוייד כ-
הלכה עם שתי נקודות-חן במקום שלא
הייתם מאמינים, רכשתי זה עתה מיטה על
מיזרון מים. מחפש בלונדינית, עד 35, כדי
לעשות גלים ביחד.

צעירה כושית מעוניינת לפגוש נשים

הפסיקו להתמזמז עם עבודות של
חובבים. נסו פעם סרט אמיתי מדמארוק,
ותלמדו מה זו פעילות ראוייה לשמה.

4204 - Kans. WO. A HUNGRY MAN
White, single, seek passionate woman
couples. Broad minded, discreet.
Replying photo, if one, please.

לבנות, גילים 24-36. חייבות לזכור שאני
אוהבת להיות הבוס.

פורנוגרפיה ללא צנזורה. סירטי מיש-
גל חיים. כל סוגי המין האפשריים. החו-
רש: הנחה: סרט של 200 רגל, שחור-
לבן - רק עשרים דולר. שני סרטים -
לכסף 35 דולר, קפוז על ההזדמנות.

אני מצדיפה, מעוניינת לפגוש נשים
שמעוניינת בהצלפה טובה. תמונה הכרחית.

פנינים פורנוגרפיות. נימפומניות
ולוליות בפעולה. סרטים שלא ראית מ-
ימין. כתוב עוד היום.

עקרת-בית משועממת, 32, גיזרה מצו-
ינת, מעוניינת בנשים חוקפניות ומנוסות
שילמדו אותי. גברים - בשום אופן לא.

אינגריד תשפשה את גבך, או הצט-
לם איתך, או תעמוד לרשותך לצוירי גוף.
הגיעה זה עתה משוודיה, זקוקה בדחיפות
לכסף. תעשה הכל בשביל קצת פרנסה.

מכוער כמו שטן. מחפש נשים ש-
אוהבות מכוערים. רוצה הכחה? מוכן לש-
לוח תמונה. מכוער ממני לא תמצא. מה-
רי וכתבי.

צעיר שרירי ויפה, לבן, סובל מבטייה
גדולה הזקוקה לטיפול מתמיד. אם את חושך

מהיאות כפיים

להלן דבריו של אורי אבנר להנמקת הסתייגויות סיעתו לתקציב משרד ראש-הממשלה.

אורי אבנר: קודם כל אני חייב למחות על כך שראש-הממשלה, אינה נוכחת במליאת הכנסת, בעת הדיון על משרדה. אין זו רק פגיעה בסדרים הפרלמנטריים, זוהי אפוא פגיעה במוסרם של אנשי הממשלה.

כאשר הצטרפתי, בעודי נער, לאירגון הצבאי הלאומי, לימדוני את העקרון: "אנו הולכים אחרי מנהיגינו, המובילים אותנו אל הקרב — כל עוד הם מובילים אותנו אל הקרב!"

כיום, בעידן אחר, אך מתוך נאמנות לאותם אידאליים עצמם, אנו מציבים את העקרון: "אנו הולכים אחרי מנהיגינו המובילים אותנו אל השלום — כל עוד הם מובילים אותנו אל השלום!"

על מגש-הכסף

המדינה הגיעה לפרשת-דרכים היסטורית, אחת מנקודות-המיפנה המונומנטליות בדבריה ימי עמנו, בן אלפי השנים. ומעל לכל דיון על משרד ראש-הממשלה מרחפת השאלה האחת: האם ממשלה זו, האם ראש-ממשלה זו, מובילה אותנו אל השלום?

בשתי הזדמנויות גדולות, בחודשים האחרונים, הצביעה סיעתנו בעד ממשלת גולה מאיר, כאשר צעדה צעדים לקראת השלום: בהיכנסה לשיחות יארינג, ובשובה אליהן. אנו מוכנים להצביע בעדה — אנו מתחייבים להצביע בעדה — בכל צעד נוסף קדימה, אל השלום.

אך האם מוכנה הממשלה לצעוד בכיוון זה? האם היא מוכנה להסכים לשלום שהוא עכשיו אפשרי ומעשי, לשלום המוגש לנו ברגע זה ממש, על אותו מגש-הכסף אשר עליו ניתנה מדינת-ישראל: דם החיילים ודמעות האמהות?

בכיה לדורות!

כבוד היושבי-ראש, מאז החמישה ביוני 1967, כאשר עמתי על דוכן זה והצדקתי את מלחמת-המגן, לא חשתי בלבי חרדה כה עמוקה לגורל המדינה, כמו בימים אלה.

אני חרד מפני אובדן הזדמנות היסטורית לשלום, שהיא אולי הדיפת-עמית; שהיא פרי נסיבות בינלאומיות ומרחביות, העלולות לה-השתנות בכל רגע. התרגלנו להשתמש בנקל במליצה, "בכיה לדורות", אבל אובדן הזדמנות זו תגרום באמת בכיה לדורות, ללא מליצה.

(ברגע היסטורי מסוים, בחודשי 1947—1948, היתה הזדמנות בינלאומית חולפת להקמת מדינת-ישראל. אינו בכיה היתה נגרמת, אילו החמצנו או את ההזדמנות הזאת!)

אני חרד מפני בידוד המדינה בעולם, מפני אובדן אחרוני ידידיו, מפני ניתוק עורקי החיים, המחבר מדינה זו אל בעלת הברית הגדולה שמעבר לאוקיינוס.

אני חרד מפני הידרדרות פתאומית, ואולי מיקרית, לתוך תהום של מלחמה חדשה, עקובה מדם — מלחמה שבה תוך קורבנות שלא ידענו כמותם מאז תש"ח. ניצחון שלא יביא לנו שום ברכה ושום יתרון.

אבל יותר מכל אני חרד מפני סכנה שאין גדולה ממנה — מפני אובדן ביטחוננו בצירקת מאבקנו, להחלפת האמונה, "אין ברירה" ביריעה שאנו לוחמים על החזקת שטחים כבושים, תוך דיכוי אוכלוסיה מורדת.

המוראל פירושו: מוסר!

רבותי חברי הכנסת, אני מפציר בכם בכל לשון של הפצרה לשקול עובדה זו ברצינות. היתה חייל, עמתי בקרב. אני יודע מה פירושו של פחד-מחמה, כאשר ייצר-הקיום-העצמי מתקומם נגד השלכת החיים מנגד. ואני יודע שהספק הקל ביותר בצידקתנו המוחלטת, בחוסר-הברירה המוחלט שבמלחמה, יישנו ללא הכר את החייל הישראלי!

אוי לבסילים, המדקלמים על "גבולות בטוחים", מכלי להבין כי יש גבול בטוח אחד ויחיד למדינת ישראל: שורת החאקי של חיילי צה"ל, הבוטחים בצירקת המאבק!

הביטחון המוסרי של הנוער הישראלי — זהו קו-ההגנה הראשון. השלמת העולם הערבי עם קיומנו וריבונותנו — זה קו-ההגנה השני. הכרת דעת-הקהל העולמית בצידקת עמדתנו ועמידתנו — זהו קו-ההגנה השלישי.

נקווה שנוכל להעבירה לפחות בכנסת זו.

★ ★ ★

במשך כל ימי השבוע ניהלתי מאבק רצוף עם שר-המישטרה, שלמה הילל, על פרשת הנער שנפטר בחיותו אסיר, ועל מצב בית-החולים בבית-הסוהר. חזרתי וטענתי כי שליחת אסיר חולה קשה לבית-סוהר כמוה כפסק-דין מוות, והשר ענה כמה פעמים בצורה יותר ויותר נרגזת.

המהלכים השבוע: נאום שלי על ה-מצב בבית-הסוהר, קריאות-ביניים של השר, הודעה אישית שלי, הודעה נגדית של השר. בכך לא יסתיים העניין — וכאשר נשלים את התמונה, אדווח עליה כאן.

דבר אחד אפשר להבטיח: סיעתנו לא תשקוט ולא תנוח, כשם שלא ישקוט ולא ינוח שבועון זה, עד שנשיג רפורם מה יסודית בבתי-הסוהר של ישראל.

★ ★ ★

עיסוקנו העיקרי בשבועות אלה הוא לנמק את מאות הסתייגויות, שהגישו סיעתנו לתקציב משרד-הממשלה ה-שונים.

הסתייגויות אלה מוכנות מדי שנה על-ידי זכרוננו, בעזרת מומחי תנועתנו בשטחים השונים. יש לנו רק דקות מעטות כדי לנמק אותן — ואנו משתדלים לנצלן כדי להביע בקיצור את עמדת תנועתנו.

אורי אבנר

ירדתי מן הדוכן אחרי שנימקתי את הצעתי הדחופה לסדר-היום בעניין ה-פאנתרים השחורים (עיקר הנאום מת-פרסם במדור "הנדון"), ובדרך חזרה למקומי שמעתי רעש עמום מוזר.

עברו כמה שניות עד שתפסתי כי קרה דבר יוצא-דופן: קבוצה של צעיר-רים, שישבו ביציע מאחורי קיר-הזכוכית, פרצו במחאות-כפיים.

זוהי הפרה של הנוהג בכנסת, אך ה-צעירים לא ידעו זאת, כמובן. (הדבר קרה רק פעם אחת קודם לכן: כאשר קבוצה של תיירים אמריקאים פרצה בשעתו במחאות-כפיים בשעה שנכנס מנחם בגין לאולם. אבל אז קרה הדבר לפני תחילת הישיבה).

אנשי גח"ל הנרגזים פרצו בקריאות מחאה, ואחד מהם אף קרא שגם הם יכולים להביא אוהדים שיימחו להם כפיים. השבתי כי אני יודע כלל מיחם הצעירים שמחאו, אם כי אני מודה להם. (אני נוהג להסתכל ביציע, כשאני נואם בכנסת, לדעתי, חייב חבר-כנסת לנאום לעמיתיו).

רק לאחר מכן נודע לי שהיתה זאת קבוצה מאנשי הפאנתרים.

בעיקבות פרשת הפאנתרים הגשתי ה-שבוע הצעת-חוק: "חוק-ייסוד: זכות ההפגנה", שנוסחה על-ידי אמנון זכור-ני. כבר הגשנו פעם הצעה דומה בכנסת הקודמת, בעיקבות הפגנות הסטודנטים בעת ביקור קונראד אדנאור בארץ. אז לא הגיעה ההצעה לדיון, בגלל שיטת ה-"מיכסה".

אבס אחד גדול

בנאומי להנמקת הסתייגויותינו לתק-ציב משרד-החוק, אמר שלום כהן את הדברים הבאים:

שלום כהן: אעשה דבר משונה מאד, ואנצל דיון על סעיפי התקציב כדי לדבר על התקציב, על לירות ועל אפסים. על 94 מיליון ו-100 אלף לירות, המוצ-אים כדי להשיג אפס — או כמעט אפס — באמצעות משרד-החוק.

אפס גדול ויקר, אפס ריק וחסר תוכן, המדבר בלשון מבריקה. אפס שהוא למעשה סמל משרד-החוק של השר אבן. אומר מיד שאין בדעתי לפגוע, חלילה, בכל האנשים הטובים והמסורים העובדים במשרד-החוק, או להמעיס מחשיבותם של

אבא אבן

עובדים שם 1024 איש. דמי הייצוג שלהם: 2,830,000 לירות, כלומר הרבה יותר ממה שהמחלקה היא מקבלת. דמי רישוי — 1,680,000 לירות.

יש באותה מחלקה ששה נספחי תרבות. אפשר היה לומר שאם חמישה פקידים ב-מחלקה למזרח התיכון מקבלים 82,500 לירות, ששה נספחי תרבות יקבלו 82,500 פלוס 20%, ובכך הכל יגיעו ל-100,000 לירות. והנה ששה אנשים אלה מקבלים 270,000 לירות — פי 4.5.

יש סעיפים באמת מדהימים בחוסר ה-רלבנטיות שלהם לגבי התפקידים האמיתיים של משרד-החוק. למשל, בשנה הבאה, רק להעברת מיטעני עובדים יוצאו 900,000 לירות.

מה מלמדים המספרים האלה? לצערי, הנושא הערבי, נושא השלום עם העולם הערבי, יחסי השכונות, ההבנה וההיכרות עם העולם הערבי, הוא נושא שבמשך כל שנות קיום המדינה נדחק לקרן-זווית, וי-נשאר שם גם כיום.

כל הזמן אמרו שאיש אינו רוצה לעשות שלום. בגלל זה הוא נדחק עד עתה. מדוע הולך נדחק כיום, כאשר ברור לגמרי שמדינות-ערב רוצות לעשות שלום, כאשר לפחות שתי מדינות שכנות, בחזית הדרום ו-המזרח, אומרות בפירוש שהן מוכנות לפתרון סכסוך המלחמה ביניהן?

כאן אויבינו של היום, כאן שונאנו, כאן השכנים שאנו חייבים להפוך אותם לידדים, חייבים כמעט בכל מחיר.

ברור שחלק מהתפקיד מוטל על צה"ל, חלק על האזרח המקיים קשרי ידידות עם בן שכם וחברו, אבל חלק בכל זאת מוטל על משרד-החוק, חלק אדיר, ממלכתי, מתוכנן.

כמה אנשים עוסקים בתפקיד גורלי זה? גבירתי היושבת-ראש, חמישה אנשים. המי-שה אנשים עסקו בו בשנה שעברה, חמישה אנשים יעסקו בו בשנה הבאה, ואין זה משנה, למי שהכין את התקציב, אם השנה מדברים על סיכויים רציניים לשלום; אם השנה צריכים לתכנן תוכניות לשלום. חמי-שה מספקים בשביל תפקידה של המחלקה למזרח התיכון ולים התיכון המזרחי, איזור שיש בו תשע מדינות לפחות: תורכיה, לבנון, סוריה, עירק, ירדן, מצרים, לוב, אלג'יריה ותוניסיה. יש עוד מדינות.

אילו היו לפחות ממנים תשעה פקידים, אחד לכל מדינה, אבל גם זה לא. היו חמי-שה פקידים, חמישה פקידים יהיו. חמישה פקידים אלה יקבלו בשנה הבאה 82,500 לירות, בתור משכורת לשנה שלמה. תק-ציב המחלקה כולה יהיה 1,787,500 לירות. אנחנו מציעים להגדיל את הסעיף ל-27 מיליון לירות.

כנגד זה אנו מציעים לקצץ ב-סעיף אחר ב-11 מיליון לירות. זהו סעיף הנציגויות הדיפלומטיות והקונסולריות.

יש רק „גבול בטוח“ אחד: חיילי צה"ל הבטוחים בצידקת מאבקנו ★ אם תחמיץ הממשלה את ההזדמנות לשלום — תיגרם בכייה לדורות

● הממשלה היתה בטוחה שעבד-אל-נאצר לא יעז לקרוא לעזרת הצבא הסובייטי, אולם הצבא הסובייטי בא למצרים.
● הממשלה היתה בטוחה שהערבים לא יקבלו את יוזמת רוג'רס. אולם הערבים קיבלוה, והכריחו את ישראל לקבלה.
● הממשלה היתה משוכנעת שהערבים לא יסכימו לעולם להסכם-שלום רשמי עם ישראל. אולם עבד-אל-נאצר, ואחריו אל-סאדאת, הכריזו על נכונות זו.
הגיע הזמן לשים קץ לניחול החובבני של העניין הגורלי ביותר בי דורנו. אנו מציעים להקים מיד מיניסטרוך לענייני השלום, מיניסטרוך שיהיה מופקד על כל ענייני המיזרח התיכון, ענייני ישראל-ערב, וענייני ישראל-פלסטין בתוכם.

רבין ובר-לב — לממשלה!

באותה הזדמנות, מן הראוי להרחיב את הממשלה עצמה, לצרף אליה כוחות חדשים, צעירים, עם גישה רעננה לבעיות השלום. אנשים כמו יצחק רבין, אנשיהשלום בצמרת המערך, וחיים בר-לב, לכשיסיים את תפקידו הנוכחי.
זהו הצד הסטרוקטורלי והפרסונלי חשוב עוד יותר, כמובן, הצד המדיני.

שלום — עכשיו!

יש הרואים, כמונו, בתוכנית רוג'רס בסיס סביר וחיוני לגיבוש יוזמת-שלום ישראלית,

רק הרחק-הרחק מאחורי כל אלה, יש ערך הגנתי כלשהו לערימות של חול, לרצועה של מים, למרחב של אחיר.

מן המידבר אל הארץ המובטחת

כבוד היושב-ראש, האם ממשלת גולדה מאיר מבחינה זאת? האם היא מסוגלת להבין זאת?

האם גולדה מאיר עצמה, שפניה נחרשו עליידי המישים שנות הליכה במידבר המאבק היהודי-ערבי, מסוגלת להנהיג את העם לתוך הארץ המובטחת של השלום?

האם מיבנה הממשלה שלה, מבחינה אירגונית ואישית, מתאים לעידן זה? זוהי ממשלה של ותיקי-מלחמה, לא של חלוצי-שלום. חסר בממשלה גורם מרכזי, המסוגל לטפל ברצינות בענייני השלום. כל משרד ראש-הממשלה הוא גיבוב מקרים של פונקציות מכל הבא ליד.

המטכ"ל הלבן דרוש מייד!

במשרד ראש הממשלה יש דבר הקרוי „יועץ לעניינים ערביים“, או ליועץ, ואוי לי-עצותיו! במשך עשרים שנה העכיר מוסד זה, כמעט ללא תקנה, את היחסים בין שני העמים בתוך מדינת-ישראל. למרבה המזל, אין לו סמכות לגבי היחסים עם שאר עמית-ערב. להלכה אחראי לכך משרד-החוץ. אולם, למעשה, זהו משרד למלחמה פוליטית, ובראשו — מונות האליבי האלקטרונית, ששמה אבא אבן.

למשרד זה אין הכלים, אין הידע, אין המומחיות ואפילו אין הנכונות הנפשית — הדרושים למיבצע ההיסטורי הכביר של השגת השלום בין ישראל והעולם הערבי.

לפני 14 שנים הצעתי להקים מה שקראתי „מטכ"ל לבן“, מיניסטרוך יון מיוחד, בראשות סגן-ראש-הממשלה, בו ירכזו מאות המומחים הדרושים להערכות-מצב בעולם הערבי, לאיסוף המידע המדיני, לי-הכנת תכנית לכל מצב אפשרי, לאירגון ולביצוע יוזמות-שלום רבות ומגוונות. מומחים לארצות-ערב השונות, מומחים לתעמולה ולכלי-התקשורת, מומחים מדיניים, מומחים למודיעין.

הממשלה טעתה בכל ההערכות

הצעה זו, עליה חזרתי פעמים ללא-ספור, לא התגשמה עד עצם היום הזה. על כן טעתה הממשלה בכל הערכותיה, ללא יוצאת אחת מן הכלל, והתוצאות היו הרות-אסון.

די בדוגמות מעטות: ● הממשלה האמינה שהפצת מצרים לעומק תביא להפלת המישטר הנאצרי. אולם הוא התחזק.

שתכלול גם הגדרה עצמית לפלסטינים וסידורי-ביטחון יעילים. לעומת זאת, יש הרואים בתוכנית רוג'רס את הרע במיעוטו.

אולם, כך או כך, כל בר-דעת חייב להבין שזהו הבסיס המעשי לי-שלום — שלום רצוי או שלום כפוי.

אנחנו קוראים לראש-הממשלה ולממשלתה לשים קץ לתרגילי ההשחיה ולתחבולות הדיפלומטיות המתוחכמות.

אנו קוראים לה להודיע בצורה חד-משמעית, שאנחנו מסכימים עק-רונית לגבול הבינלאומי בדרום ולגבולות ה-4 ביוני, עם שינויים סבירים, ללא סיפוחים מהותיים.

אנו קוראים לה ליטול לידה את היוזמה המדינית, וליוזם שלום ישיר עם מדינות-ערב ועם הפלסטינים, תוך ניצול כל האפשרויות, כולל שיחות-יארנג — תחת להיגור, להירחק — וכמעט והייתי אומר: להיכעס — לתוך השלום.

ראש-הממשלה, יועציה ועוזריה, יישפטו עליידי ההיסטוריה על-פי אמת-מידה אחת ו-יחידה: האם יביאו את ספינת המדינה אל חוף המיבטחים של שלום רשמי השנה, ב-1971. שלום ב-71! — שלום — עכשיו!

בפה מלא שהשלום חשוב מהשט-חיים, שנתקש על תנאי-שלום ו-י על סידורי-ביטחון, אך לא על קי-לומטרים.

יש לומר בפירוש „הן“ לשאלה המסו-יית של השגריר יארינג.

יש רק טענה אחת צודקת בדברי חברי הכנסת לנדאו היום, והיא שבלי הפלסטינים השלום יהיה פגום. הוא הוכיח את דברי הנשיא אל-סאדאת, לא בצורה נכונה, ובדי-דאי לא בהקשר הנכון ובפירוש הנכון, אבל גם אני רוצה לומר שבלי פיתרון הבעיה הפלסטינית — השלום שיושג הוא פגום.

...הנשיא ניכסון אמר עכשיו בפירוש ש-„לא ייתכן הסדר בריקיימא במזרח התיכון, מבלי לספל בשאיפות הלגטימיות של העם הפלסטיני“. הנשיא ניכסון הכיר בכך, סיס-קו לפני חודש, הכיר בכך, המלך חוסיין אמר שאחרי השלום, אם הפלסטינים ירצו מדינה פלסטינית בגדה ובעזה, הוא מסכים. ובכן, ניכסון אמר, סיסקו אמר, חוסיין אמר, ואחד מראשי הפדאיון, שאפיק אל-חוד, כתב לפני שבועיים בעיתון לבנוני, שבהסדר-שלום לא יעלה על הדעת שהגדה תחזור לי-חוסיין. הפירוש: דרישה למדינה פלסטינית.

ואני שואל את הספסלים הלא-מלאים (של המערך): מה ההגיון בכך שהאישיות האחרונה בעולם האומרת: „לא תיתכן בשום פנים מדינה פלסטינית“ — תהיה דווקא ראש-ממשלת ישראל? אין בזה שום הגיון!

את האינטרסים הבסיסיים של מדינת ישראל.

צעד אחרי צעד קיבלה ממשלת ישראל בשנה האחרונה את העמדות שהצענו לה.

מנחם בגין

אמרנו שאי-אפשר לפתוח במשאומתן ישר, שחייב לקדום לו משאומתן עקיף — וכך היה. אמרנו שיש לדבר בפירוש על נסיגה תמורת שלום — וכך קרה. אמרנו שיש לקבל את יוזמת רוג'רס — והיא נתקבלה. אמרנו שיש לחזור לשיחות יארינג — וחזרו. עכשיו אנו אומרים: יש לומר

עצרו את העולם — חרות רוצה לרדת!

“Sic volo, sic jubeo, stat pro ratione”

— „כך אני רוצה, כך אני מצווה, במקום ההגיון בא רצוני.“

מנחם בגין: לכל הדעות, לא ציטסת מדבר.

אורי אבנרי: כמובן לא. אני מגדיר את השקפת מפלגתך.

זהו הקול של 1967 במציאות של 1971. וכמו הבורבונים, כן טיעת נח-2: לא למ-דה כלום ולא שכחה כלום.

יש לשים קץ לגימגום. יש לה-גיד בגלוי ובפה מלא, שתמורת שלום-אמת ישיר ורשמי אנו מוכ-נים לקבל את תוכנית רוג'רס, ו-את גבולות המדינה כפי שהיו, עם שינויים מסויימים ועם סידור-רייבטחון יעילים. הדבר תואם

• שושלת מלכים בצרפת, שעליה נאמר פסוק זה.

להלן כמה מן הדברים שאמר אורי אבנרי להנמקת הימנעותו מהצבעה על הצעה לסדר-היום, שהגישה נח"ל בעניין הודעת הנשיא ניכסון לקונגרס. אחרי שח"כ חיים לנדאו נימק את ההצעה ואבא אבן השיב לה, אמר אבנרי בין השאר:

אורי אבנרי: ...אפשר להגדיר את מדיניות חרות כיום על-פי שם המחזה: „עיצור את העולם; אנחנו רוצים לרדת.“ חרות מתעלמת מן האינטרסים של כל המעצמות; על-ידי כך היא מוציאה את עצ-מה מכל מישחק פוליטי.

חרות מעמידה פנים כאילו לא קיים ה-אינטרס הסובייטי, כאילו אין איום בעימות צבאי עם הסובייטים; כאילו אינו קיים ה-אינטרס האמריקאי והסכנה של עימות מדיני עם האמריקאים.

למעשה אומר הבריהכנסת בגין, מפיו של חבר הכנסת לנדאו: כה אמרנו, על פיננו יושק דבר. בשפה האהובה כל-כך על מנחם בגין:

בתי חולים

בזיונות

ב"איכילוב"

המשך

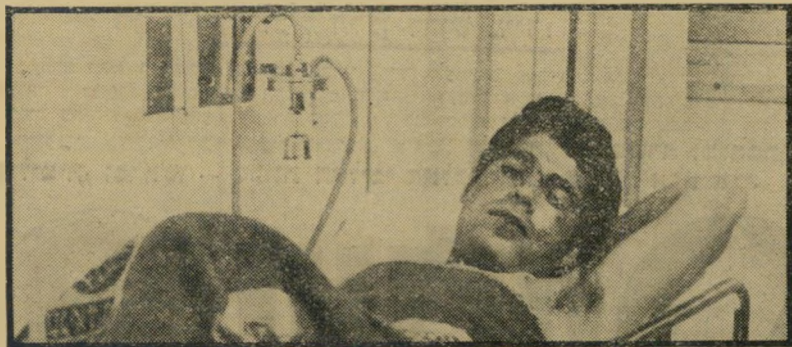
עד למוצאי שבת האחרון לא נראה היה שכל הגילויים בהעולם הזה בעיתונים אחרי יום, אודות המצב המעורר החלה בבית החולים איכילוב בתל אביב, הביאו לשינוי כלשהו. מדוע כתב העולם הזה על סיוע ריו שם בשבועיים האחרונים:

ד"ר טיפול — ער מתי? מוצא שבת, ה'6 למרץ. משה דורה, 23, מובא

בפועל, נשאר לעיתים קרובות רק אחת אחת.

● כאשר מגלה חולה סימנים של התקף לב, קורה לא פעם שחולפות דקות יקרות בחיפושים אחרי מכשיר הא.ק.ג. ה' נייד. לעיתים — עד עשרים דקות! מכשיר אחד נמצא באורח קבע במחלקת הלב, שני במחלקת עזרה ראשונה, שלישי משותף לשאר המחלקות. אם השניים הראשונים תפוסים, יש צורך לחפש את השלישי ב' כל הקומות.

● כנ"ל לגבי מזרקים. לא פעם קורה שאחות הצריכה לעשות זריקה בלילה, מג' לה שאין מזרק תקין במחלקה, חייבת להתחיל להתרוצץ בין הקומות, לחפש מזרק. מקרים יש, עובדת אין. קיבלתי

פצוע דורה ב"איכילוב" לטיפול — חכה חמש שעות

הוראה מהרופא לעשות זריקת גראמיצין* לחולה, סיפר סטודנט לרפואה באחת המחלקות הפנימיות. "לא היה במחלקה גראמיצין. והתחלתי להתרוצץ בין המחלקות האחרות. כששאלתי איך זה שחסרה במחלקה תרופה, שהרופא נותן הוראה לחת — ענו לי שזה בגלל שהגראמיצין עולה ביוקר."

● אחד העובדים לקח אותי לסיוע לילה באולמות החולים. מקרים גדולים טיילו להם על פני הקירות. ריכוז נכבד מהם נמצא ליד כיור המים, שם הם מתאספים לשחות. "חסרות עובדות נקיון", הסביר לי מארחי. "עובדת הניקיון שמוקצבת לי מחלקה מספיקה בקושי ג'טסוף את כלי ה' אוכל. לניקיון יסודי בחדרים — היא לא מגיעה בכלל."

האם חשו האחיות ואנשי הצוות ב' שינויים כלשהם, מאז הביקורת שהוטחה על בית החולים בעיתונות?

"בסח. ההנהלה ערכה חקירה פנימית, כדי לגלות את האחיות שסיפרו לעיתונאים על מה שהולך במחלקות."

רת

רק לא

בשבת

"אחד הדברים היפים במקומנו, הוא צביון קדושת השבת", גילה הרב ישראל שטייגליץ, הרב של שדה יעקב, את אוני תושבי הכפר. "יופי טבעי זה", נועץ הרב, "עומד בסכנת חיסול על ידי כניסת מבקרים מן החוץ לתחומי הכפר בשבתות. ברבות ה' ימים עשויה התופעה להתרחב עד כדי הפ' רעת מנוחת השבת ללא תקנה, חלידה."

דווקא צנחן? פני. מאחר שידוע ש' מנוחת השבת קודמת למנוחתם של בני יש' ראל, וחשובה ממנה, ביקש הרב מכל חבר בכפר לבקש מאוחרים לבוא לביקור במקום — רק בימי חול.

אחד התושבים שבעיניו לא נראתה ה' בקשה היה פנחס פז. מה שחרה לפז במ' יוחה, היה לא כל כך עצם הניסיון לכפות מינהג דתי על כל תושבי המקום, אלא כבוד הרב בעצמו. "שדכר כזה יעשה דווקא שטי' גליץ, ששירת בצה"ל, ולא בתור ג'ובניק, אלא בצנחנים — שדווקא הוא יגלה כזה חוסר סובלנות? מי היה מאמין."

* תרופה אנטיביוטית הנמצאת בשימוש באיכילוב.

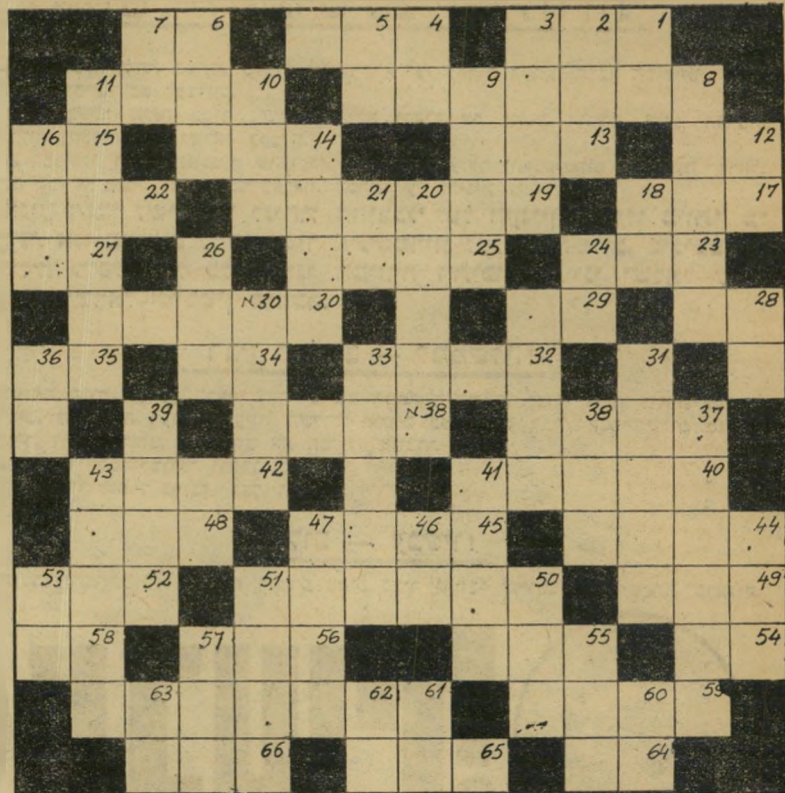
ד"ר רוני רוננברג לניתוח — סעי לחיפה

זכות, בלי שמישהו ייגש אליו כאשר אני עובד ב'23.30.

יום ו', ה'26 לפברואר. דורסלנית ה' פועל תל אביב גוגה רוננברג מגיעה לחצר עזרה ראשונה. היא נפצעה במשחק בידור שלישי. השעה הצוה. צילום רוננברג מנלה כי יש לנתחה בגלל מניסקוס. את הניתוח יש לבצע בבית החולים אחר, קובעים ה' רופאים. הסיבה: גוגה שייכת לאיזור חיפה, לא לתל אביב.

חבריה של גוגה לוקחים אותה במונית לכביש חיפה-תל אביב, ממתינים שם עם הפצועה למונית לחיפה. בשעה שתיים לפ' גות בוקר הם מתיאשים, חוזרים עם ה' פצועה לתחנת המרכזית, שם נכנסת גוגה למונית לחיפה. בשעות הבוקר המוקדמות היא מגיעה לבית החולים רמב"ם.

שלטון הברדק — נקודות נוספות: ● חירוגית ג' נחשבת לאחת המחלקות המסודרות בבית החולים. לפי התקן, צרי' כיס שתי אחיות ותלמיד רפואה להשגיח, במשמרת לילה, על 41 החולים במחלקה.

את פיתרון התשבץ יש לשלוח לת. 136, תל אביב, ולציין על גבי המעטפה "תשבץ 1749". בין הפותרים יוגרלו פרסי ספרים.

מאונך

(1) כנינו לרב מלצרים. (2) מין צמת ריח' ני. (3) משוחרר. (4) מתת. (5) יצור דמיוני מפחיד. (6) מידבר. (7) מפתח פאסטטי. (8) מעיל קצר. (9) זוהר, יפעה. (10) סיים. (11) עיגולים. (12) כבש רך ושמן. (14) מניע. (16) נחר. (18) אבי העל. (20) יין טהור שלא נמלה במים — שתי מילים. (21) פער לת הנפטר מאשתו. (24) איש. (26) מרח. (28) מוקש. (30) מ' מעורקי הדם. (31) דרך סלולה. (33) יראת כבוד. (36) שר. (37) תפ' ארת השכוי. (38) קשירת ידיים ורגליים. (39) חייב להיות בחגורה. (41) רוטס לפני כיתו. (43) שוק כספים. (44) משא, נטל. (46) הלי רצון בקצור. (47) שטבעו להרוס. (50) כעס רב. (51) נהר, גבול. (53) שאינו מצומצם או מותח. (55) מטבע מנדטורי. (57) מין קוץ. (60) עני, דל. (61) בן לאותו אב. (62) מערב. (63) מורה הלכה.

מאונך

(1) וניל. (4) צבע אדום בהיר. (6) כלל האוניות. (8) הפרדה גזעית. (10) קמצן. (12) כלי אוכל. (13) מחלה. (14) מילה ה' מסיימת בתים בפרקי תהלים. (15) מכשיר עינויים. (17) משב אחיר. (19) רת. (22) צופן. (23) זבל. (25) כראוי. (27) מסולם התוים. (37) אבר בפנים. (29) קח. (30) ממ' דינות ארצות הברית. (32) ירא. (34) אינו קשה. (35) טעמו כלענה. (37) שפשוף קצה בגד בקצהו האחר. (38) א' טבעו של דבר המושהה לדבר אחר. (40) מצע. (42) שכנע לדבר. (44) ספחת בעור. (45) בית מגורים פרטי. (48) טיפספו מים. (49) קיים. (50) קטנטן. (52) עשה מר. (54) אל. (55) לחץ. (56) פשע, בגידה. (58) מיתקן. (59) נאיבי. (61) שמה הפרטי של מנצחת הבחירות ב' הודו. (64) היקף דבר מתחילתו עד סופו. (65) אבן קשה מאוד. (66) דרום.

זכו בפרסים

פרסי השבץ

השבץ מס' 1743: 20 ל"י — יואב ברבי, דואר צבאי 1182/א, צה"ל. פרסי ספרים: צבי אבירם, החרות 13, רמת גן; רפאל קרני, צפורן 1, צור שלום; רב"ס אליאס כהן, דואר צבאי 1189/א, צה"ל.

השבץ מס' 1744: 20 ל"י — חיה פרלשטיין, קפלנצקי 12, יהוד; פרסי ס' רים: סגן ברוך שפירא, דואר צבאי 2408, צה"ל; אשר שלקוביץ, אוליפנט 9, תל אביב. אביב.

השבץ מס' 1745: 20 ל"י — דן שוער, דואר צבאי 2089, צה"ל. פרסי ס' רים: לאה טסליצקי, הגיבורים 26, הדרה; שרה לשם, קיבוץ פלמ"ח צובה, דואר נע הרי ירושלים; אדואר שפרון, דובנוב 22/ד, רמות רמז, חיפה.

השבץ מס' 1747: 20 ל"י — אס' לגור פפי, מושב נוה ירק, פתח תקוה. פרסי ספרים: שולה אבוטבול, נוה שאנן 144, חיפה; שלמה גוטובסקי, ת. ד. 2122, בתים; צבי שמר, קיבוץ איילות.

ואלה הפותרים שתרונותיהם זיכו אותם בפרסים. הפרסים ישלחו לזוכים בדואר.

פרסי תשבץ

תשבץ מס' 1743: פרסי ספרים — מאיה שורצמן, חזור 14 א, רמת גן; מרג' לית גדול, נוה חיים, חדרה; שי ארז, קר' רון 19, אחוזה, חיפה.

תשבץ מס' 1744: פרסי ספרים: שלמה פאר, בצלאל 14, חיפה; אורי נח' מיטון מודיעין 179, רמת גן; יגאל חסון, קיבוץ תליצחק, דואר נע השרון התיכון.

תשבץ מס' 1745: פרסי ספרים: אלישבע בן-נען, קרית שמואל 13/13, חיפה. אליהו חזן, מבשרת ירושלים 80, סרוודור ירושלים; עידן רובנר, קיבוץ מרחביה.

תשבץ מס' 1747: פרסי ספרים: — מוצרי כנאריה, כפר מנחם; פנחס ונה, שדרות קק"ל 18, בתים; דור מרס, דואר צבאי 1212, צה"ל.

על חווייה אישית. אמנם סיגנון כתיבה זה מקובל בעיתוני הפופ בעולם, אבל בארץ הוא חדש. משום כך, כל קוראיה משוכנעים שהיא מספרת להם בעצם משהו מאוד אינטימי.

הצרה היא רק, שסנדרה בת 28 — שלבשה מאקסי כבר לפני שנתיים, כשאף אחד עדיין לא חלם על כך, והמסתובבת היום בשורטים כמובן — כתבה בדיוק ב"יורה דקה" על דן כהן, מייק ביאנט, יורם לוקוביץ, ושאר הנושאים שלה. ברור שזה התחיל לבלבל קצת את היישוב, מי שום שקשה היה להאמין שהיא עד כדי

צביקה פיק

כך משוגעת בעבודתה, שהיא עוברת חיי ייה אישית עם כל אחד מהגיבורים שלה. כך, מרוב עצים, הלך היעד לאיבוד. לך תדע עכשיו אחרי מי היא מתה באמת ובתמים.

אז אגלה לכם: זהו האחרון בשורה, צביקה פיק. עליו, היא כתבה באמת ב"כל לב". אני מתה עליו, מתה עליו, מתה עליו. היא מגלה בסוד לכמה מידיה הי מקורבים. כלומר, לכל מי שרק רצה להאזין לחתייתיה. בסדר, צביקה, עכשיו אתה יכול לקרוא את הכתבה והיא בעיניים חדשות.

הרומן הגדול של המנהל הגדול

בהתחלה, ביטלתי בליבי את הרומן החדש של **המנהל הגדול**. כאשר הגיעו לאוזני השמועות שהמנהל, שהוא אחד הבוסים הראשיים של ההסתדרות, תפס לעצמו פרץ חדש, חשבתי לי, נו, עוד אחת, אז מה? מסתבר ששעיתי. הרומן הצנוע הזה, ש"התחיל כליכך בשקט, נמשך כבר בלי עין הרע מאז הקמת רפ"ל, בהקשר זה, אגב, הוא נולד בכלל, הרומן. אבל זה סיפור בפני עצמו. מה שחשוב הוא, שנכשיו יתפזר הרומן לחופה — והכל באשמת בע"ל של המאהבת.

המאהבת היא אשתו של **שחקן ידוע**. לפני כמה חודשים גילה השחקן הכל אודות הרומן של אשתו. גם זה בטעות. לאחר שהוא נתקל בהם במקרה בנסיבות האומרות דרשני. הוא התחיל לדרוש ולחקור, וגילה שאשתו בוגדת בו כבר מאז הבחירות ל"כנסת השישית".

אף אדם לא אוהב לגלות שאשתו שומרת מפניו סודות, והשחקן שלנו לא היה יור צא מהכלל. הוא הלך והרביץ סקנדל כזה, שרק קשריו החזקים של המנהל הגדול הצליחו למנוע את פיצוץ הסיפור. אחרי הסקנדל נסעה המאהבת לארצות הברית, בנסיון אמיתי ונאמן לגמור עם הי פרשה ולחזור לבעלה. בימים אלו, כשהיא חזרה ארצה, התברר שזה היה נסיון נפול. המאהבת, כמו שאמר עליה שקספיר, היתה חזקה ממנה. היא עומדת עכשיו להתגרש מהשחקן, להעמיד חופה עם המנהל.

על מי

היא

מתה באמת?

לצביקה פיק יש מגנטים חייתי ר' חושני. משהו שלא מן העולם הזה. תכונה שקשה להגדירה. כוח-משיכה שאינו ניכר בתצלומיו. צביקה היקר ונעים ההליכות, בעל הקול הצרור והסקסי, והמבט של חור מיטות — אם רק תבקש, אין ספק שתגלה כי כל נערה תשמח לעשות כל מה שתדע. צביקה היקר —

אוקי. אולי אל תסתכלו עלי. זה לא אני אמרתי את כל זה. רק זה חסר לי. חייתי, חושני, חדר-מיטות. אני בסך-הכל ציטטתי.

ציטטתי את **סנדרה סקארבק**, עיתוני אית שלתה מאנגליה וכותבת באחד משני הצהרונים הרבים שלנו. ומה שציטטתי היה קטע מכתבה שלה שהתפרסמה לאחרונה. מי שקורא את הכתבה, לא יכול שלא להת-רשם שהיא מתבססת על מקורות אינפורמטיביים מעולים — ממש כאילו היא מדווחת

אוסנת אידלסון. אוסנת היא רווקה נחמדה, שטנית בת 34, שמוכרת יותר במחלקה הגינקולוגית בבית-חולים, "תל-השומר" בתואר הרשמי דוקטור אידל-סון.

הרופאה הנחמדה, שהיא בת-דודה של ד"ר יזהר חרוזי, היא בת יהודה, וגרה עד היום עם אמה — שגם היא רופאה, אבל רק לשיניים. אוסנת הכי

עד ועידת בריסל המפורסמת, היה ד"ר **ויליאם וכסלר** סתם איזה שם מטוש-טש בשבילי. זכרתי פחות או יותר ש-הוא משהו גדול אצל יהודי אמריקה, אבל את מי זה מעניין.

פתאום, כמה ימים אחרי הוועידה, התחלתי לשמוע עליו ולראות אותו בכל העיתונים וערוצי-הטלוויזיה. מה ששמעתי היה שהוא, בין שאר הדברים,

הנשיא בן ה-62

והישראלית בת ה-34

גם הנשיא העולמי של "בני-ברית" ויו"ר "מועדון הנשיאים". זה עשה עלי נורא רושם, למרות שלא הבנתי בדיוק מה זה. מה שעשה עלי עוד יותר רושם, בכל אופן, היו הפגזים שהוא הכניס כאן לכמה אישי ציבור. גבר לעניין, אמרתי לעצמי, שלא פוחד להגיד מה שהוא חושב, אפילו כשרבים וטובים טענו ש-טוב היה לוא היה ממשיך רק לחשוב, וגם זה בשקט.

זה היה עוד כלום לעומת ההתרש-מות שלי כשראיתי אותו בטלוויזיה. חתיד לא נורמלי. קרחת סקסית כזאת אני לא זוכרת מתי ראיתי בפעם האחרונה. כששמעתי שהוא בן 62, לא הא-מנתי למשמע עיני.

ובדיוק כמוני, התרשמה כנראה גם רה את ויליאם, שהוא אלמן מזה שנה, לפני שנה, במטוס לישראל, כשהיא חזרה מחופשה בחו"ל.

וההיכרות, מספרים לי, לא נפסקה בסוף הטיסה, אלא אדרבא. אדרבא ו-אדרבא אפילו. עד כדי כך אדרבא, ש-הדברים הגיעו לדיבורים על חתונה. את תגובתה של אוסנת עצמה לא יכולתי לקבל, כי היא קפצה לשווייץ לעשות קצת סקי. לא פלא, עם התורים הארוכים האלה בחרמון. ואילו אמא שלה התגלתה, בתור רופאת-שיניים, כי דיפלומטית מעולה: "אני לא יודעת שום דבר מהנישואין", השיבה לי בחביבות. "אני אפילו לא יודעת אם הוא יחד איתה."

טוב, שיהיה במזל טוב.

התפרפרויות חדשות בפורים

יותר מדי ידידות

שלמה אשכנזי

להיות חתיך ופופולארי בקרב חתיכות זה לא תמיד דבר רצוי כל כך. והאחרון שגילה את זה הוא **שלמה אשכנזי**, מנכ"ל התיירות החתיך והפופולארי בקרב חתיכות.

שלמה, שהוא גרוש מזה שנה בערך, הגיע למסיבה העליזה והיפה, שערכה הי גרושה העליזה והיפה **צפירה קינן** בחופיה — בלווייתיה של הזמרת **זמירה חן**, ידידתו הנוכחית. ומה שהוא מצא ב-אותה מסיבה, שלא נדע.

הוא מצא שם חברות שלו. הרבה. יותר מדי הרבה.

הראשונה — מלבד זמירה כמובן — היתה המארחת עצמה, שהיא ידידתו לשי-עבר. מה שקצת סיבך את העניינים, הוא שהיא לא רק לשעבר, אלא מדי פעם גם ממש-כיה. להיות ידידתו, אני מתכוונת. למעשה התחילו הצרות עוד בדרך ל-מסיבה. כי שלמה, עם הלב הטוב שלו, הסכים לקחת איתו סרמפ במכונית אורחת נוספת למסיבה. כן, לא נעים לספר, אבל גם היא ידעה לשעבר שלו.

ואתם כבר בטח תצחקו, אבל במסיבה עצמה היו שתי חתיכות, נוסף לכל אלו שכבר הזכרתי — שגם הן ידידות מי תמול-שילשום שלו.

ומי שלא ראה את המבטים שכל הידידות הידידות הללו החליפו ביניהן, לא ראה מימיו קרני ליזר שקיבלו התקפת שיגעון.

אני לא יודעת למה דווקא בפורים, אבל כמה וכמה זוגות החליטו שזה הזמן הכי מתאים לחדש פירפורים פה ושם.

זוג פרפרים אחד שתפסו חופש אחד מי

אילי גורדיצקי

למרות זאת, אילי לא מתכוון לחזור ל-אשתו. במקום זה, הוא חוזר להופיע ב-שלמה המלך ושלמי הסנדלר. ניהא, לו יהי כרצונו.

מגי-האוויר הפורימי הגיע גם לחיפה, מסתבר. בתיאטרון החיפאי נחוגה הצגת הי מאה של בשפל, בסיום רומן ממושך בין שניים משחקני ההצגה — **הוא נשוי ו-היא נשואה**, אבל כל אחד לבני-זוג אחר — רומן שהתחיל בסביבות הצגת הבכורה התגלית.

הישג תיאטרוני לא רע, הייתי אומרת — רומן לאורך מאה הצגות.

תיקי דיין

השני הם גיבורי הפרפרים הם חופשיים, **תיקי דיין ומוטי ברקן**, שהרומן בי-ניהם נגמר בימים אלו. אחת הסיבות לכך הוא **המבול**, בלתי מוזהב עדיין, המכיע

יפה כפיר במינימיניכנס, מעיל הארץ, פרי תכנונו של האופנאי הדרום-אפריקאי מלקולם ניביס, בתצוגת האופנה.

חני פרי מדגימה בצעדי ריקוד, מינימיני חושף יד, חולצת מיני חושפת סטור וטרס בד שחור על הי-ראש, סט שתוכנן על-ידי רחל ברוך.

בממוצע שישה ילדים למשפחה, כש-משפחות רבות מונות 13 ילדים.

במדינה

ישראל השנייה

אם תלדי עוד ילד - נפסיק לך את הסעד

מורד לשמוע איומים כאלו במדינה, בה רוב בוי ילדים הוא אחת מפרותיה הקדושות. אולם אסתר פרץ — בת 36, עיוורת, אם לשמונה וזרע בהריון — מוכנה להישבע בנקיטת חפץ, כי אכן כזאת אמר לה מנש' ארי עטה, מנהל לישכת הסעד באופקים. לדבריה, הזהיר עטה כי אם לא תעבור תה' לך עיקור, יפסיק לה את תמיכת לישכת.

ילדים בוואדי. ראש מועצת אופקים, יחיאל בנטוב, מכחיש כי פקידו השמיע דברי כפירה איומים כאלו. אולם גם אם לא

נתמכת פרץ מקקים על הראש

אמר עטה את הדברים, קשה להאמין כי לא חשבים. משפחת פרץ היא אחת הלוקחות הנכ' בדות של לישכת הסעד של אופקים. אבי המשפחה עובד כפועל פשוט, מוציא חלק נכבד משכרו על מפעל הפיס ומפעלים קוג' סטרוקטיביים דומים. ההורים ושמונת הילדים גרים בדירה הדומה יותר לאורווה מאשר ל- מגורי אנוש. מאחר שהאם עיוורת ומש' עיניה, נאלצת לישכת הסעד לשלוח למש' פחה עזרת מיוחדת כדי שזו תעזור ב- טיפול במשק הבית ובתינוקות. לפני שמונה חודשים התחילה עמידר להרחיב את הבית, כדי להתאימו למספר הילדים שגדל עם ה- שנים. אלא שבאמצע הופסקה הבנייה משום מה. מאחר שעוד בתחילת הבנייה נהרס בית השימוש, היה מאז המשפחה בלי מוסד זה. התינוקות, שהקטנה בהם בת שנתיים, עי- שים צריכה על פני כל הבית. הגדולים — שהגדול בהם בן 12 — נודדים לוואדי הסמוך למטרה זו. אסתר עצמה נודדת בשעת דוחק, מקלה בידה לבית קרוביה.

מקקים על הראש. ראש המועצה מכיר יפה את המצב. כאשר ערך ביקור ב- בית המשפחה ופתח באקראי דלת של ארון, נפלה על ראשו להקה שלמה של מקקים. בנטוב מסוגל למנות בעל-פה את כל היש' גיה של מפלגת העבודה מאז זכתה בשיל- טון באופקים: מועדוני-נוער, חיי תרבות עשירים, תוכניות עשירות עוד יותר. אך הוא אינו יכול להסביר מדוע חיים שמונה ילדים בעיירתו בתנאים תת-אנושיים.

שלושן הכינים. הרבה יותר משמונה, למען האמת. באופקים, הנחשבת לנקודת היישוב מרובת הילדים ביותר בארץ, מאה משפחות המוגדרות רשמית כנתונות במצו- קה. ומצוקה באופקים — פירושה לחיות כמו ילדים של אסתר פרץ.

מה שלא אומר ששאר ילדי אופקים חיים שלא במצוקה. דוגמה לרמת התברואה של- הם: הכינים, מחלה שהושמדה בישראל הי- וחתיקה מזה דורות, עדיין פושה בראשיה של מרבית ילדי המקום. חוגי משרד הכרי- אות טוענים שאין להתנער עליה אצל היל- דים, כי לשם כך יש לחסל את הכינים אצל ההורים, ואלו מרבים להיחשף לטיפול. יית' בן. כינתיים, עד שיסתיים הויכוח, ממשיות הכינים שלוש בילוי אופקים. תופעה מחו- ייבת המציאות, כנראה, במדינה המעודדת את אסתר פרץ להרבות בילדים אך אינה מוכנה לדאוג לגדלם כבני-אנוש.

* בממוצע שישה ילדים למשפחה, כש-משפחות רבות מונות 13 ילדים.

אתה מעוניין בשלימות. אין כזו בעולמנו, ואם יש, היא מתחת לפני השטח. נסה פעם אחת בחיך להיות ותר' הדיכאון כתוצאה מן האבל ימשך. מת' נה לא גדולה תעורר בך התרגשות — וחשש שזה על-מנת לקבל פרס. תפסיק להיות מין כזה שמתחשב באחרים, ל- עדאזל! זה למענך. היד' הרי מאש! את עלולה להיות מעורבת במשהו בלתי-נעים הקשור באש. גלי את צפונות ליבך לפסיכיאטר לפני שחשתגע.

אל תייחס חשיבות יתר לדברי ידיד ותיק שיתקף אותך. ייתכן שהסיבה ל-

התקפה היא פשוט קינאה. בחיי האהבה צפויים לך זעזועים אשר לא ינעמו לך, אך למרבה המזל, יס- תדר הכל די מהר. יחס העליונות שאתה מגלה כלפי חבריך ל- עבודה, יגרום לסיכ- סוך די חמור, בתחי- לת השבוע הסיכסוך ייפתר. אל תתלהב ממשפחות של „הנה תפשתי את אהבת חיי". זו אזהרה.

בסוף השבוע ייפתחו בפניך שעריה של אהבה חדשה — אם תדעי לנצל פגישה בלתי צפויה. זה יכול להיות היום הגדול וה- מאושר של חייך. קרע בבגד יגרום לך הפסדים ומבוכה במקום ציבורי. שבו זה מתאים לחי- דוש המלחמה שלך. אך בלי בדבזנות, בבקשה. זו עלולה להיות קריי- טית לגביך. מצבך הי- כספי מדאיג אותך ו- בצדק, אולם אם תתמיד בדרכך — אתה עשוי למצוא שכר רב. הרבה בלבול.

אינך טורח לחשוב מספיק על עתידך, ואינך מנתח באופן נכון את האינפור- מצייה שהגיעה לידך. אל תחסס מלהתייעץ עם בן-זוגך בענייני ע- בודה. שמור על הי- הישגים הגדולים אלי- הם הנעת לאחרונה, ואל תפספס. בת גדי — זכרי שאי-אפשר לרמות את כולם כל הזמן. הזהיר בדברייך, ושקלי היטב את מע- שיך, פן תיכנס ללצה גדולה. כדאי ש- תתחילי לחשוב ברצינות על העתיד.

לדל' זה שבוע של שיחרור מלחצים מעי- קים, בעיקר פיזיים. הלבטים אם להיענות או לסרב ייפתרו אם תפגשי בן מזל שור ב- סוף השבוע. אל תסרבי בן דלי שזכה להצלחה בשבוע שעבר עלול למ- צוא עצמו מבודד. גלי יותר עורמה בעסקים ו- תצליחי להתגבר על כמה מיכשולים המטרי- דים את מנוחתך. בת דלי הרבי להמר השבוע. הישמרי מבן-אדם הלבוש בחליפה בהירה.

אל תצפה שכל בעי- תיך תיפתרנה בבתי- אחת. תן לאדם הי- קרוב המסייע לך, זמן מספיק כדי להצליח במשימתו. מצבך הי- כספי ישתפר, אך תאי- לץ לפקוח עין על שו- תפיך. אתה רואה את עצמך כנושא דגלה של האמת המוחלטת, ואינך מתחשב ב- אמיתות של אחרים. נהג הבנה בזולתך- אותו ברנש הנוהג להקניטך בקביעות — התעלם ממנו לחלוטין. תגובה זו תביא לכך שגם התנהגותו תשתפר ללא הכר.

השבוע מתחילות מש- אלוותיך להתגשם. הי- דירה החדשה, אליה עברת תגרום לך ל- שיפור היחסים עם בן או בת-זוגך. לך בוי- טלה, מצפה השבוע הפתעה מצד בן מזל עקרב, ממנו לא ציפית לשום פעולה חיובית. אם אתה אוהב להמר, כדאי לך הי- שבוע לשים-לב על הצבע האדום.

ביום ג' ייפתרו כמה בעיות עסקים שהטרידו את מנוחתך בחודשים האחרונים. מוטב שתי- מנע מכל הימור, או סיכון ייתר עד סוף הי- שבוע. כדאי גם שתשי- מור היטב על בריאותך, ושתנהג בזהירות. גילוי- לב עשוי ליישב אי- הבנה חמורה שהתעוררה שלא באשמתך. יהירותו של חבר לעבודה מרגיזה אותך.

שבוע בו לא קורה כלום. על-כל-פנים, תחשבו במשך השבוע, רק אחרי-כך תדעו עד כמה הוא שינה את חייכם. לך בעיקבות האינסטינקט שלך. וי- אילו את, לכי לפי הגיון הנשי. אם תי- כנעו לבני-זוגכם, תסי- בלו מזה שניכם. אבל זה לא עיקרון מקודש. זה רק צו השבוע. ולא יותר.

השבוע יוצעו לך הצ- עות קוסמות מאוד, אך כדאי שתבדוק היטב כל אחת מהן. ושלל תתח- ייב באופן שלא תוכל לחזור בך. בן מזל תאור- מים יתגלה השבוע כי ידיד יותר טוב מכפי שחשבת. הרגי את מתי- חותך הפשית בעורם מאמץ פיזי. צא לטייל, עסוק בספורט וי- פלרטט עד כמה שתוכל, במשך השבוע.

אם לא תיזהר בעבו- דתך, ייגרם לך נזק כספי גדול, או אולי אף אובדן מיישרה. הי- עייפות הטיבעית ש- אתה שרוי בה מצט- רפת לך, ואתה תי- הרהר אם לא כדאי לעזוב את הכל. אל תעשה זאת בלי שי- קול-דעת מדוקדק. יום ב' הוא יום נוח לאהבהבים חדשים. לא צריך להתלהב.

השבוע תצעד צעדים גדולים קדימה, ותתק- רב למטרתך הנכספת כי פי שלא היית קרוב מעודך. וזה לא סתם רמז. צפוי לך סיפוק אינטלקטואלי ואמנותי ובעיקבותיו — פגישה מעניינת עם ידידה ותי- קה ואהובה עליך. הזהר מעצבנות יתר. ואל תייחס לדברים יותר חשיבות מכפי שמגיע להם בדרך כלל.

השבוע תצעד צעדים גדולים קדימה, ותתק- רב למטרתך הנכספת כי פי שלא היית קרוב מעודך. וזה לא סתם רמז. צפוי לך סיפוק אינטלקטואלי ואמנותי ובעיקבותיו — פגישה מעניינת עם ידידה ותי- קה ואהובה עליך. הזהר מעצבנות יתר. ואל תייחס לדברים יותר חשיבות מכפי שמגיע להם בדרך כלל.

**האופנת'
לדיזנגוף**

**בגלל המיסים הגבוהים על הייבוא
מחוקי-לארץ - הגיעה החלוציות סוקי-סוק**

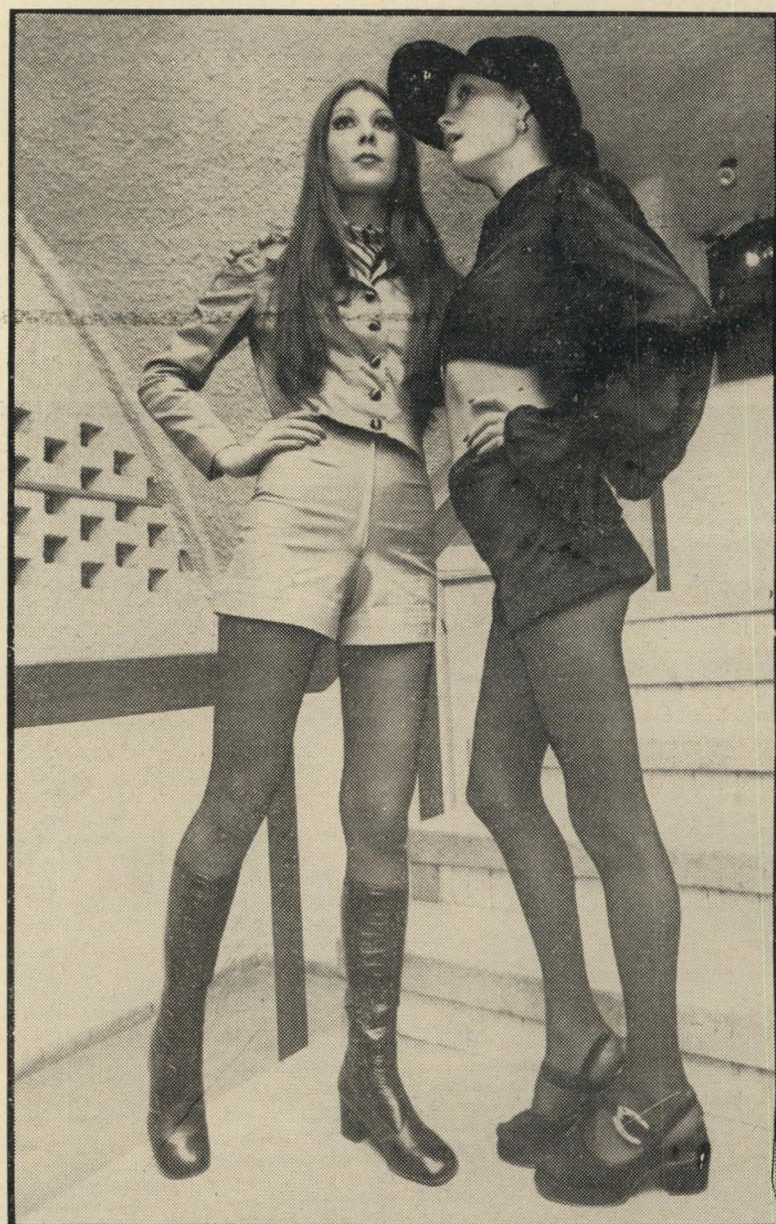
חאקי חוזר

את יתרונותיו הבול-
טים, אוי כמה בול-
טים, של המיניכנס,
מדגימה הדוגמנית א'
תי זבאקו, בתצוגת
האופנה שנערכה ה'
שבוע במועדון הסט-
דנטים של עיריית תל-
אביב, ביפו העתיקה.

מוסיקת "פופ" סוערת. זוג רקדנים, כושי ותימניה. האולם מלא מפה לפה. הרוב סטודנטים. כמה קניינים מחו"ל. המוסיקה גוברת. מופיעה דוגמנית חטובה, בצעקה האחרונה של האופנה: המיניכנס. אחריה עולה נוספת במיני-מיניכנס. וכן הלאה וכן הלאה. "כל ה,שורט'ס" תוכננו בארץ, אומ' רת האופנאית רחל ברזין, שאירגנה את התצוגה. "בגלל המיסוי הגבוה על ה' דברים המיובאים, החלטתי לייצר את הבגדים בארץ. הדוגמאות הן של אופ'

מלבד אחוריים יפים — הציגה אתי חלפת מיני-מיניכנס עשויה מבד קנבס ערבי, מגפיים עד הברכיים מעור ז'מס רך ועדין, כובע רחב-שוליים, וחגורה רחבה.

ערבי ויהודי קארן דונסקי (בשחור) במיניכנס, חולצת מיני וכובע מבד קנבס ערבי המיוצר בארץ. לידה, יפה כפיר בחליפת מיניכנס מבד חאקי. מימין: קארן בסט אביבי המורכב ממניכנס לבן, חגורה שחורה, חולצה מקוקשקשת וכובע לבן רחב-שוליים. שלוש-הדגמים הם פרי תכנונה של רחל ברזין.

הנמרה היא חני פרי במיניכנס-נמר, חולצת מיני ומגפיים עד ה' בירכיים. מימין: קארן דונסקי במיניכנס לבן, חולצה שחורה וכובע מצחייה.

הע

חיים
טופול
ב"התרנגול"

גילה אלמגור

ב"מלכת הכביש"

תמונות העירום
הראשונות של כוכבי
הצמרת הישראליים

